

[Ngư-Yết] Yêu Em Đi Anh

Contents

[Ngư-Yết] Yêu Em Đi Anh	1
1. Văn Án:	2
2. Chương 1:đời Cưng Xác Định Rồi!!!	2
3. Chương 2: Giả Miêu Dụ Cừu	4
4. Chương 3: Vào Tròng.	6
5. Chương 4 : Cảm Giác Chinh Phục	9
6. Chương 5: Được Hôn.	11
7. Chương 6: Muốn Dẫn?	14
8. Chương 7: Đợi!	17
9. Chương 8: Phản Bội	19
10. Chương 9: Kể Chơi Cờ.	21
11. Chương 10: Anh Đang Ghen!	24
12. Chương 11: Giúp Mày.	26
13. Chương 12: Dục Vọng Chiếm Hữu.	28
14. Chương 13: Không Buông Tay.	31
15. Chương 14: Anh Cũng Vô Sĩ	35
16. Chương 15: Làm Bạn Gái Anh!	38
17. Chương 16: Anh Mê Răng	40
18. Chương 17: Chinh Người.	43
19. Chương 18: Một Tháng.	46
20. Chương 19: Ăn Cơm	49
21. Chương 20: Giá Thị Trường.	51
22. Chương 21: Quân Tử Báo Thù, Mười Năm Chưa Muộn	53
23. Chương 22: Yêu	56
24. Chương 23:tạm Biệt Mỹ Nam.	58
25. Chương 24: Chỉ Có Người Giỏi Hơn.	60
26. Chương 25: Anh Yêu Em	63
27. Ngoại Truyện: Điên Vì Em	64
28. Ngoại Truyện: Quay Về Bên Anh!	67
29. Ngoại Truyện: Em Tin Anh.	69
30. Ngoại Truyện: Gọi Chú Là Anh!	71
31. Ngoại Truyện: Thiên Bảo.	73
32. Lời Kết!	75

[Ngư-Yết] Yêu Em Đi Anh

Giới thiệu

Tác giả: Vân CàNaThể loại: truyện teen, nữ truy nam, sủng. Nam phúc hắc nữ ôn nhu?No no, xưa r

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nguu-yet-yeu-em-di-anh>

1. Văn Án:

Tác giả: Vân CàNa

Thể loại: truyện teen, nữ truy nam, sủng

Nam phúc hắc nữ ôn nhu?

No no, xưa rồi diễm ơi!

Bị vị hôn phu chưa gặp mặt đã từ hôn phải làm sao?

Bỏ chạy? Đâu có dễ vậy!!!

Đây là câu chuyện về con trâu phúc hắc dụ con bọ cạp nào đó yêu mình!

Nữ bá đạo giả ôn nhu

Nam ngoài mặt than nhưng có chút ngây thơ dễ dụ

Nàng trâu nào đó nói:

Bọ cạp,anh chạy không thoát được em đâu!!!

P/s: tác giả chỉ là tay mơ, nếu có gì sai sót hy vọng mọi người bỏ qua và góp ý để giúp mình khắc phục.
Xin cảm ơn OJZ

2. Chương 1:đời Cưng Xác Định Rồi!!!

“Phụt....!!ahahaha”- Xà Phu ôm bụng-“Ngưu ngu, không ngờ mà cũng có ngày này!!!”

“Sao??? Nói tao nghe, mà vui lắm hả???”

“Ahaha! Đâu có,tao chỉ thấy... khụ... thằng đó từ chối là bậy, bậy quá sức”

“0h, thế à??”

Kim Ngưu cười như không cười nhìn con bạn thân kiêm em họ của mình- Xà Phu.

Nguyên bản,Kim Ngưu cô từ nhỏ đã có hôn ước với lão nào đó hơn mình đến bảy tuổi. Gớm, trâu... í nhầm, bọ cạp già còn đòi gặm trâu con, cô mới không thêm!!! Phải nói là Ngưu cô đây còn đang 18 tuổi đầy xuân sắc đấy!

Vậy mà, gã bọ cạp này chưa gì đã đến tận nhà từ hôn, lại còn kịch liệt tránh né cô!

Thật là to gan!

Hừ, tên đó như thế nào chứ? Cô đây là thực nữ ngoan ngoãn nhu mì, được bao bậc phụ huynh mong được rước về làm dâu đấy! Gã Thiên Yết gì gì đó là cái thá gì lại dám từ hôn! Chỉ có cô mới có tư cách đó, hiểu không hả???

Thấy biểu cảm của Kim Ngưu, bé Xà Phu nào đó thầm mặc niệm cho con bộ cặp đáng thương...

Phải biết từ nhỏ Kim Ngưu đã có máu chiếm hữu cao cấp bá đạo lại là chúa cầu toàn. Lần này bị từ hôn, chắc chắn với nàng trâu cầu toàn này là đả kích cực lớn.

Anh Thiên Yết gì đó ơi, anh chọc vô ổ kiến lửa rồi....

Người sáng suốt ai lại đi chọc điên một con trâu chứ!!!

Là em họ kiêm bạn thân từ nhỏ của con trâu nào đó, Xà Phu còn không hiểu Kim Ngưu sao? Phải nói hai chị em từ nhỏ đã quen thuộc lại thích tính kẻ người khác! Nhưng đừng xem thường, nghịch ngợm là sở trường của hai đứa cho nên tới nay dù đã ăm ỉ bao nhiêu vụ thì hai đứa vô sỉ nào đó còn là “con dâu mơ ước” của bao gia đình đấy...

Ủầy, giả nai cũng là cả một nghệ thuật đó nha

“Thiên Yết sao??? Thú vị!”

Kim Ngưu mỉm cười... gã này coi ra cũng thú vị nha [= v =]/

Cô phải dạy cho con bộ cặp không biết trời cao đất dày này một bài học mới được a~

“Đó, hần là Thiên Yết đó Ngưu ngu!”

Xà Phu chỉ vào người đàn ông đang ngồi dùng bữa cùng đối tác. Anh ta cao, lưng thẳng, có đôi mắt bén ngốt đi cùng khuôn mặt nghiêm túc đến đáng sợ...

Gã Thiên Yết này, cũng thật lạnh nha!

Xem nào, cũng suất đấy, hần mặc một bộ vest đen, tóc vuốt vuốt trông bảnh ra trò

A... hôn phu (hự) của Ngưu cô đây sao? Thật... thật soái a~~

“Ngưu ngu... đẹp trai quá mày”- Xà Phu cảm thán, thật sự rất đẹp trai nha, bạn trai của cô còn thua xa

“Đúng vậy!”- Ngưu gật gù, đẹp trai nhưng cơ mặt hơi liệt... không sao, đây không phải là một sao?

“Hay mày nhường cho tao đi!”

“Mày nghĩ sao, hửm?”- Kim Ngưu cười đến chói lòa-” Dạo này tao thấy mày với Xử Nữ hơi yên lặng nha!”

“Ahaha.... Xử Nữ nhà tao rất ôn nhu nha!”

“Ồ!!! Thật sao?”

“Haha... coi kìa, có con nhăm nhe Thiên Yết của mày kìa”

Xà Phu như bắt được vàng nói, ây da, hạnh phúc yên ả của cô và Xử Nữ nhà cô ngàn vạn lần không được để con trâu này phá hư nha!

Đúng như Xà Phu nói, có một cô gái đang ve vãn cạnh ông xã hự của cô, xem nào, mắt to mũi nhỏ, cũng không tệ đâu!!

Cô gái vờ ngã vào lòng Thiên Yết, không biết tại sao nhưng chị Ngưu nhà ta tâm có vẻ không vui vẻ gì lắm..

Thiên Yết đối diện với mỹ nhân ngã vào lòng mình rất lạnh nhạt. Anh rất quen mấy trò này! Anh vốn không thích loại con gái chủ động lại còn giả vờ kiêu này, cho nên, xin mời tránh ra cho!!!

Mỹ nhân bị lạnh nhạt rất bức bối nhưng cố diễn tròn vai, một đôi mắt ngập nước đang nhìn anh đây này

“Diễn sâu quá”

“Hơi lố mày ơi... Nhìn y như thằng chả phụ tình con nhỏ!”

Kim Ngưu và Xà Phu chính là vừa ăn vừa xem kịch. Phim miễn phí, bà con mau ghé lại coi đi!

“Oa, khóc luôn rồi, con nhỏ diễn sâu dữ!!”

“Thằng nhỏ này không ga lăng tí nào cả, bắt quá, thể mới kịch tính”

“Thằng nhỏ nói chuyện phũ dữ!!!”

“Lạnh lùng quá mày à, gái đẹp vậy mà... chắc chắc”

Lạnh???

Kim Ngưu nhìn kĩ, đôi mắt lúng túng và gò má đỏ đỏ không phải là....

Khụ, cô không nhìn nhầm chứ....

Nhìn nhầm,Kim Ngưu nghĩ cô phải đi khám mắt thôi...!!==||

Thật ra Thiên Yết đúng là đang ngại ngùng, mẹ hần là người nước ngoài cho nên từ nhỏ hần đã biết nam nữ khác biệt, vì thế với phái nữ hần vẫn rất giữ ý tứ , đừng nói người khác, ngay cả em gái Thiên Trân ôm, hần cũng rất ngại ngùng đấy..!

Hần ... thật ra có chút nhát gái...

Còn cô gái này thật quá chủ động làm hần vừa ghét vừa lúng túng

Hần nên làm gì tiếp đây? Cô gái này dai dẳng quá

“Hahaha”

“Ngưu ngu,sao mày cười?”- Xà Phu hỏi

“Thiên Yết sao??? Thú vị, rất thú vị”

Nguyên lai con bọ cạp nào đó đang bị gái bắm lại thảng thừng bỏ đi, mặc kệ ai đó

Hần không biết tại sao lại thấy lạnh gáy... linh cảm cứ như ... đang bị vào tròng làm hần có chút cảnh giác cùng lo lắng

Nhìn ai đó bỏ đi, con trâu nào đó cười càng thêm sâu

“Thiên Yết.... Đòi anh xác định rồi!!!”

Anh chạy không thoát đâu, anh chàng thú vị à

3. Chương 2: Giả Miêu Dụ Cừu

Thiên Yết hôm nay có chút không tình nguyện!

Đột nhiên em gái của hần lại kéo hần vô đây , quán cafe hầu gái.Vâng, là nơi của fan manga đấy,sao em gái anh lại mè nheo đòi vô đây chứ???

“Em không đi một mình được sao?”

“Anh hai.... người ta thích mà..”

“Này... đừng có kéo... anh theo em là được chứ gì?”

Thiên Trân cười khê, có ông anh hay ngại cũng thật vui a~~

Thật ra cô cũng không ham mấy vụ này đâu nha, tại vì anh hai cả thôi! Cách đây một tháng cô có ” vô tình” gặp chị Kim Ngưu.Cô hoàn toàn bị thuyết phục rồi, chị gái dễ thương này phải làm chị dâu cô, nhất định!

Hôm trước nghe chị Xà Phu “lỡ lời” nhắc đến chị Kim Ngưu làm thêm ở đây cô liền kéo anh hai theo....

Chỉ tội nghiệp ai đó không biết đã bị em gái bán đi (^ 0 ^)/~

Và cũng tội hai người nào đó đã bị một con trâu cùng bạn mình dụ thành công...

Nên ta nói, giả nai cũng là một nghệ thuật!!!

Thiên Trân dáo dác tìm kiếm.Kia rồi, chị Kim Ngưu thật xinh đẹp nha

“Chị Kim Ngưu!!! Tình cờ quá, chị làm ở đây sao?”

“A!!! Thiên Trân..!! Đúng vậy, chị làm ở đây được ba tuần rồi... Nào chủ nhân, cô cùng bạn trai muốn dùng gì nào?Meow meow”

“Không có, đây không phải bạn trai em đâu!!! Đây là Thiên Yết,anh trai em”

Dĩ nhiên chị biết rồi cưng!

“A...xin lỗi, hi hi.... thế cậu chủ cùng cô chủ nhỏ muốn dùng gì nào meow meow”

“Anh hai,anh uống gì”

“Em tên gì?”

Thiên Yết nói xong liền hối hận,sao anh lại lỡ mồm như vậy? Nhưng đúng là đứng trước cô nhóc ngọt ngào này anh thật rất yêu thích

Vóc người cô bé nhỏ, lại thanh thoát dễ thương.Cô mặc trang phục hầu gái màu đen đi cùng tai mèo, đuôi dài và cả nơ bướm đính lục lạc. Mái tóc được uốn kĩ thành lọn to bông bênh, đôi mắt to không nhiễm chút tạp chất đi cùng cánh môi mỏng nhỏ nhắn

“Anh xin lỗi”

“Dạ, không sao...ah, vậy các chủ nhân dùng gì ạ?meow meow”

Ngay cả giọng nói cũng dễ thương đến thế.. (=^ j ^=)con bọ cạp nào đó nghĩ

Dễ dụ thật!! (^ v ^)Đây là con trâu nào đó đắc ý nói

“Có gì đâu anh, đây là chị Kim Ngưu nha!!”-Thiên Trân nói..” Đều là người nhà cả mà”

Rất có ý tứ, nhóc con...

Haha, người nhà..

Bất quá, hôm nay tới đây là đủ!

“Meow, chủ nhân đã gọi xong. Xin đợi một chút!”

Thấy Kim Ngưu bỏ đi, lòng Thiên Yết có chút tiếc nuối muốn giữ cô lại, hỏi rõ ràng về cô...

Haha, bọ cạp ngốc à,ta còn “tình cờ” gặp nhau dài dài đấy!!

Đã một tuần trôi qua kể từ ngày ấy,Thiên Yết luôn cố quay lại quán cafe để tìm Ngưu nhưng cô đã tạm nghỉ việc. Anh rất không vui, cô sao lại nghỉ đúng lúc như vậy???

Vâng, bỏ mặc chàng cạp cạp ngốc nào đó đang xù lông tìm mình,Kim Ngưu nhà ta giờ đây đang rất thanh thoi ăn uống .

Cần gì vội chứ? Không phải cái càng khó đạt được người ta càng thêm muốn hay sao?

Thiên Yết,em đợi anh tự vác xác đến!!!

“Báo cáo, nhiệm vụ đã xong!”- Xà Phu vui vẻ chạy về-” Hắc hắc, tao đã dẫn dụ bé Thiên Trân thành công a~~”

“Mày đúng là bạn tốt của tao!”

Kim Ngưu và Xà Phu là chị em họ. Ba của Kim Ngưu-Kim Tinh có người em gái tên Kim Tú (hai cái tên.. ==||).

Tương truyền là người yêu quý anh hai, Kim Tú đã gả cho người khá giống anh mình.... ở cái tên: Xà Tinh Tinh...

Ba mẹ Kim Ngưu giàu lên nhờ buôn bán nông sản, và vì “con trâu là đầu cơ nghiệp” họ quyết định đặt tên con gái là Kim Ngưu để ... thể hiện lòng biết ơn với loài động vật này.

Thật ra cô rất cảm ơn ba mẹ vì quyết định đó... Nghĩ xem, nếu họ muốn ghi công con chó canh tiền trong nhà lúc họ đi làm thì sao? Dám lắm!!

Hay là thằng Thiên Bình hàng xóm ấy, em gái nó tên là Thiên Trà đó!

Còn Xử Nữ, bạn trai Xà Phu, cao đến 1m80 và có em gái tên Xử Nhi...

Kim Ngưu, làm trâu cũng không tệ đâu!!

“Công nhận hai anh em nhà đó ngây thơ gê! Tao chỉ ‘lỡ lời’ có ba câu mà con nhỏ tin sái cổ...”

Kim Ngưu gật đầu,Thiên Yết cũng tốt nhưng cái đầu kinh doanh của hần không phải để trưng bày, trò lơ lửng bày ra không khéo lại lộ tẩy.

Con cờ Thiên Trân này phải xài cho tốt!!

“Tao đi làm đây!”- Kim Ngưu bật dậy.

“Giờ này chắc bọn cạp đó đang điên lên đây!”

“0h,ai biết được”-Kim Ngưu cười-” Thiên Yết ư?”

Bấy em đã dựng xong, Thiên Yết,em không tin anh thoát được!

Anh, phải là của em!

(chương này có vẻ hơi nhạt nhỉ??QAQ)

4. Chương 3: Vào Tròng.

Thiên Yết lái xe như bay đến quán cafe hầu gái, bảo sao cả tuần nay cô không đi làm.

Cô bị sốt!

Anh hôm nay đã mặt dày mày dạn hỏi Thiên Trân về cô. Ra là cô bị bệnh, như thế sao lại không tiếp tục nghỉ ngơi... cô nhóc này

Thiên Trân chính là nghe Xà Phu “vô tình” than thở rằng Kim Ngưu cả tuần nay sốt ly bì,nay vừa ổn định lại một chút đã sống chết đòi đi làm không ai khuyên được, làm cô rất lo...

Thật ra Thiên Yết cũng không ngờ, vị hôn phu của anh lại là cô. Hôn ước vốn là từ nhỏ ,anh cũng nghe nhiều về Kim Ngưu hiền lành giỏi giang của ông Tinh..

Anh sợ dĩ từ hôn là vì thấy mình quá lớn, hơn cô tới tận bảy tuổi. lấy anh, lại chẳng khác gì ỷ khuất cô... nhưng mà...

Đối diện với mỹ nhân ngày đó anh lại ngây dại.

Quả nhiên là xinh đẹp, một nét đẹp non mềm như búp bê lại ngọt như kẹo..

Anh lúc đó tim đã nói, cô gái này phải là của anh.

Thiên Yết tuy hơi nhát gái nhưng tính chiếm hữu của anh rất cao, cũng rất bá đạo. Con búp bê này, anh phải bắt về!

Phải nói con bọ cạp đáng thương nào đó thật.... sống quá có lỗi chẳng?

Cọp rất muốn bắt cừu nhưng đã bị cừu dụ về đồng cỏ xong xuôi rồi!

Con mèo đã hiểu lầm mình là thợ săn rồi!!

Sau này rất lâu, đối diện với con trai Thiên Bảo bị gái bám đang xin lời khuyên, người cha đáng thương nào đó nói:” Lũ con gái đó có khó lường được bằng mẹ con không?”

Lúc nhận ra bị lừa bán sạch còn tồn công đi dọn tàn cuộc dùm người khác, ai đó mới nhận ra mình sống mấy chục năm quá uổng phí. TT_TT

“Khụ Khụ...!!”-Kim Ngưu rất là không phúc hậu ho to lúc Thiên Yết vừa bước vào.

Thiên Yết nổi điên lên rồi..!

“Kim Ngưu!”-Thiên Yết chạy lại, cúi

“Anh... ừm, cho hỏi anh là ai???”

“Anh là Thiên Yết, không nhớ sao?”

Thiên Yết cười như không cười, con trâu nhỏ ngây thơ này anh phải chiếm được.

Thật không may, nụ cười nguy hiểm lại bá đạo của ai đó rơi vào mắt Kim Ngưu lại không thua gì thằng nhóc đặc ý bị người lớn dụ khị còn không biết...

Thật sự, có chút ngu ngốc!

Phu

phụt

ưm!

Xà Phu thật sự nhịn cười đến rút gân rồi!

Nhìn coi, một người thì giao hoạt còn hơn hồ ly lại đang bày ra vẻ mặt... ngu không tả được.

Người còn lại nhìn nguy hiểm lại âm trầm khó đoán... nhưng thật ra anh ta lại là con quay đang bị dụ nha!

Khụ, vì hình tượng của hắc, cô tạm không đề cập tới nụ cười ngố tàu kia!.

“Mau! Đi với anh”

“Hả? Anh là ai, anh muốn gì... á”

Thiên Yết kéo Kim Ngưu ra ngoài, cô nhóc này, sốt cao đến thế mà không chịu nghỉ ngơi... thật, quá hư đốn rồi!!!

Cô thật sự rất yếu, đôi gò má hồng hồng tràn đầy sức sống ngày đó nay ửng lên một màu mợt mội, cặp mắt to híp lại nom chừng buồn ngủ và thân hình mảnh khảnh ấy bây giờ lại trông suy yếu hơn.

Anh kéo cô vào lòng, nhìn cô mềm nhũn nằm trong ngực mình. Cảm nhận được cô đang run rẩy, kiệt sức..

“Ngoan, ngủ đi!! Anh sẽ không hại em!!”

Tôi khinh! Anh giả bộ phúc hắc với ai..

” đừng sợ, em lạnh sao? Sao lại run???”

Ngừng!!!

Làm ơn!!

Kim Ngưu cô đây thực sự chịu không nổi nữa rồi!!

Tên Thiên Yết này, là ngu thật hay giả ngu vậy???

Cơ thể cô run lên vì nhin cười, ặc, chính xác là do ăn được đậu hủ trai đẹp a

Coi coi, cơ bắp đẹp dễ sợ, ừi, sáu múi luôn ta ơi... hắc hắc..

“Kim Ngưu, em sao vậy??”

Cô có gì đó thay đổi, anh nhận ta được!

Cô đang... khụ, sờ soạn anh.

Sẽ không đâu, Kim Ngưu của anh ngây thơ là thế... làm sao có thể...

“Muốn ngủ.... buồn ngủ...!”-Kim Ngưu dụi mắt-” mệt quá, mệt ...”

Ra là muốn tìm chỗ ngủ... bắt quá...

Con mắt ai đó lại đột ngột giảo hoạt.

“Ngoan, ngủ đi! Anh sẽ đưa em đến chỗ này”

“Rất vui sao?”-Kim Ngưu ‘mệt mỏi’ hỏi

“Đúng vậy, cam đoan em sẽ thích”

“Mệt!... muốn ngủ”- Cô ‘ngây thơ’ tin tưởng, dựa vào lòng anh...

Đậu hủ miễn phí, lại là hàng cao cấp aaaaa [> v<] ~="”>

Thấy cô ‘trong sáng’ không ý niệm xấu dựa vào mình, tin tưởng mình. Lòng hư vinh của tên nào đó rất thỏa mãn..

Đàn ông, chính là cần một người đủ mạnh mẽ đi cùng họ nhưng cũng đầy ngây thơ để thỏa mãn hư vinh trụ cột.

Thiên Yết, anh muốn em dựa vào anh? Em sẽ đáp ứng!

.....

Omg...

Hôm nay có động đất, sóng thần, tận thế sao????

Mọi người trong biệt thự nhà họ Thiên hôm nay bao gồm cả già lẫn trẻ, bảo mẫu hay ô-sin đều bị hù đến sốc...

Cái gì? Đây là cậu chủ lạnh như bắc cực của họ đây sao?

Cái cục bông nhìn đáng yêu trong lòng cậu chủ là sao?

Cậu chủ ơi, ánh mắt nhu hòa đó, cuối cùng chúng tôi đã được thấy rồi a

Quản gia chấm giọt nước mắt khóe mi, ôi, cuối cùng cậu chủ cũng biết đến tình yêu rồi!

Bà chủ, phải báo bà chủ. Còn ông chủ, cô chủ, phu nhân, chủ tịch, cô dì chú bác nội ngoại gần xa

Mau, nhà họ Thiên cuối cùng cũng có người kế nhiệm rồi!!!

“Mau chuẩn bị phòng, nhanh”

Đúng đúng! Đám người làm vôi vãi, không được để giám đốc phu nhân ngủ lạnh lẽo vậy nha!

Đặt Kim Ngưu xuống giường, ôm chặt mỹ nhân trong lòng, sủng nịnh hôn trán cô thật nhẹ.

“Kim Ngưu, anh không cho em thoát! Em phải là của anh!!!”

Đêm rất dài

Cảm nhận được người nào đó đã ngủ say, nguyên lai con trâu đang mệt mỏi nào đó thức giấc với ánh mắt gian trá:

“Thiên Yết, anh vào trông rồi”

Em đã nói sẽ khiến anh chủ động vác xác đến , hai tay dâng lên cho em.

Không phải sao?.

5. Chương 4 : Cảm Giác Chinh Phục

Mở mắt ra, trước mặt Kim Ngưu là khuôn mặt đẹp trai ấn tượng, sóng mũi cao đi cùng khuôn mặt đậm chất nam tính. Anh vây cô trong cái ôm chắc khỏe nhưng cũng không kém phần dịu dàng . Điểm nhấn của anh là đôi mắt sáng đang rực lên đầy cảm xúc ôn nhu...

Mất...??

Omg..anh ta mở mắt, anh ta dậy rồi sao?

Nói không phải khoe, Kim Ngưu cô đây vẫn võ song toàn, hiền lương thực đức, trong sáng thánh thiện, nữ công gia chánh, tề gia nội trợ, đảm đang tháo vát, xinh đẹp ôn nhu, kiên cường bất khuất , trung hậu đảm đang, yêu đời yêu người, tao nhã thanh lịch, dễ thương ôn nhu ... điểm yếu duy nhất là ham ăn ham ngủ đó.

Khụ, thôi được rồi, cô cũng thích nói quá sự thật.

Cô vốn đã lên kế hoạch cho ngày hôm nay , mà quên mất, mình đã ngủ thì có cháy nhà cũng không thèm dậy đâu...

“Em trông ngủ rất ngon.!”

“.... mấy giờ rồi”

Sẽ không, sẽ không đâu!!!

“Mới 12 giờ trưa, còn sớm lắm”

Ầm....

Kim Ngưu cô đây thật thất bại..

Không, Kim Ngưu mày phải bình tĩnh, tập trung vô đại sự...

Đậu hủ, đậu hủ trai đẹp a hí hí hí!!

Sáng sớm mới ngủ dậy đã có combo đậu hủ trai đẹp cùng cái ôm nam thần a~~ o[> . <]o>

Tôi yêu cuộc đời này đến chết mất!!!

Tập trung! vì tương lai sáng nào cũng có đậu hủ yaaaa

“Anh... là...”

“Em không nhớ anh sao, hửm?”

Được lắm, cô nhóc này coi vậy lại dám quên anh? Đáng giận! Tại sao chỉ có một mình anh nhớ cô chứ?

Trong khi con bọ cạp đang sắp phát hỏa thì con trâu nào đó lại dùng ánh mắt mờ mịt che đậy nội tâm đang gào thét...

Aaaa, thích quá, ôm em chặt nữa đi anh!! Haha, trai đẹp là của ta, sáu múi là của ta, cặp mắt sâu đôi môi đẹp này đều là của ta [× w ×]

Ừm, có chết cô cũng không thừa nhận, mình vốn có chút máu sắc nữ trong người...

“Anh là Thiên Yết!” Thở dài, đồ ngốc!

“Thiên Yết...ah! Anh hai Thiên Trân!”

“Đúng! Là anh!”

“Vậy Thiên Trân đang ở đây... Thiên Trân à”

Thấy cô định vùng dậy, anh hung hăng kéo cô lại.

“Em chỉ nghĩ được nhiều đó? Em cấp anh quên rồi?”

“Vậy em phải làm gì?” Cô ‘ngây thơ’ hỏi

Hôn em, hôn em đi! Khăng định chủ quyền đi anh!

“Em không tò mò, đêm qua chúng ta đã làm gì sao?”

Good job, boy! >o<>

“Làm... làm gì?” Cô hồi hộp hỏi

“Em đoán là gì? Hửm?”

Kim Ngưu nuốt nước bọt một cái, bộ dạng như con mèo đang kinh hách đó làm cho Thiên Yết cười càng thêm thâm ý.

Nhóc! Anh bắt được em rồi!

“Không có đâu, tôi và anh chỉ ôm nhau thôi! Tôi còn mặc quần áo hôm qua... anh,anh nghĩ anh lừa được ai chứ... tôi..”

“Oh,em chắc chứ?”

“....”

“Đừng lo, vì em là con gái, anh sẽ chịu thua thiệt mà gánh trách nhiệm với em”

“Chúng ta.. thật sự.. đã..”

“Đã, rất nhiều lần” ôm em rất nhiều và lâu (*0*)/

“Nhưng anh chịu trách nhiệm gì với tôi chứ?.. tôi còn chưa vị thành niên đâu!”

“Không phải em mười tám tuổi rồi sao?”

“Chưa đến sinh nhật...”

“Ngoan? Tôi đợi được! Không phải còn có một tháng thôi sao?”

Nói rồi anh đứng phắt dậy, khoanh tay mà từ trên cao nhìn xuống, bá đạo tuyên bố:

“Kim Ngưu, cả đời này, em chỉ có thể lấy chỉ có tôi! Em yêu ai, tôi liền giết chết tên đó, đến khi quanh em chỉ còn tôi, phải chọn tôi”

BINGO!!

Thiên Yết,anh đã nói,mau nhớ!

Hahaha!!!

“Em thay đồ đi! Ba mẹ anh và cả mọi người đều đang đợi em đó, con dâu nhà họ Thiên... và còn nữa, tôi thề, em sẽ phải ngã vào lòng tôi! Kim Ngưu,em chạy không thoát!”

Thiên Yết hôn cô một cái thật sâu rồi đi ra ngoài, bỏ lại con trâu nào đó híp mắt đầy gian trá.

Thiên Yết,haha, Thiên Yết !!

Anh đã nói thề,em xin chờ.

Chờ anh... hoàn toàn trăm mê vào em, mãi mãi không thể dứt ra được!!!

Ra ngoài,Thiên Yết nhanh đánh một cú điện thoại.

“What? Hôm nay là cá tháng tư hay chiến tranh thế giới thứ ba xảy ra... mà, mà nhờ tao chỉ mà của gái??”

Nhân Mã từ cách nửa vòng trái đất bỏ qua hình tượng với lũ sinh viên đang bắn tim máu lửa với mình mà thô lỗ hô to.

Má ơi, cuối cùng...

Cảm tạ trời đất, cảm tạ chư thần , Chúa Trời, Đức mẹ , phật tổ như lai, bồ tát, thánh Ala.... cuối cùng con cũng biết được Thiên Yết giới tính là thẳng rồi.. vậy mà bấy lâu, con cứ sợ nó kết con ==||

Ngài làm con chạy, hết cả hồn...

Thiên Yết cắt điện thoại, đôi mắt sâu và khóe môi cười thật đậm.

Đừng tưởng anh không biết tên loi chơi kia nghĩ gì, nhưng tạm bỏ qua,anh có việc quan trọng hơn là bắt và ăn sạch con trâu nhỏ của anh!

Kim Ngưu, dù sao đi nữa,em vẫn phải yêu anh!

.....

Thiên yết, anh biết không? Đối với đàn ông, cảm giác được chinh phục và có thể chinh phục thứ gì đó luôn thật tuyệt vời..

Em cho phép anh bá đạo trối em lại.

Cứ chinh phục em đi, chàng trai!

Em sẽ giúp anh hiểu, cảm giác chinh phục một ai đó tuyệt thế nào.

Vì em là Kim Ngưu , em luôn hành động có kế hoạch và em cũng bá đạo cùng dung túng như anh vậy! Cho nên, giúp anh vui, cũng là nghĩa vụ của em...

Em sẽ làm anh, ngày càng yêu em..

P/s: cuối cùng cũng đăng kíp 8/3. Mọi người à, 8/3 hạnh phúc nhé! Đây là quà của mình đây! Vì ráng đăng kíp cho nên hơi nhạt hơn bình thường một chút... bỏ qua cho mình nhé

Dù sao đi nữa,8/3 đến rồi, chỉ con gái mới đem lại hạnh phúc cho nhau thoy hehehe...

Có ai đi học cả hai buổi không một buổi hẹn như mình không...TTToTT

6. Chương 5: Được Hôn.

“Kim Ngưu!”

Thiên Yết vẫy tay, gọi.

Nguyên bản Kim Ngưu vừa ra về, đang dự định ăn uống chút gì với Xà Phu và Xứ Nữ thì thấy cái tên đẹp trai lông lộn của mình đang đứng trước cổng trường, ưu nhã dựa mình vào chiếc xe hơi đắt tiền. Trên người anh là bộ vest đen thanh lịch phối cùng cravat màu chàm trông ấn tượng.

Cô vội chạy lại, hai má đỏ bừng vì ngượng, nói năng có phần lộn xộn.

“Sao... sao anh lại đến đây? Ở đây.. đông người lắm...”

“Sao thế? Anh là hôn phu của em, rước vợ mình về có gì sai, hửm?”

“Nhưng... ở đây thì hơi...”

Anh ấn lên trán cô một nụ hôn phớt, đầy bá đạo chiếm hữu nhưng cũng rất ôn nhu.

“Lên xe đi, chắc em đói rồi!”

Kim Ngưu xấu hổ rút cổ lại hóa thành con rùa mau chóng trốn vào trong xe. Hành động dễ thương đó khiến Thiên Yết cười không khép được miệng. Phải nói rằng cô nhóc của anh ngày một đáng yêu nha.

Anh quét mắt nhìn, hừ, đừng tưởng anh không biết ở trường cô có bao nhiêu người theo đuổi. Lũ con trai đó mà còn dám tranh với anh sao? Bảo bối của anh, tốt nhất là nên đợi cô lớn, đem cô về nhà rồi giấu thật kĩ, đập tan giấc mộng hoang đường của lũ nhóc đó đi!

Kim Ngưu của anh, người khác muốn nhìn thôi cũng đừng hòng.

Cô ngây thơ thanh thuần là thế, làm sao có thể không bị người khác mê mẩn đây?

Thấy chiếc xe nào đó đã đi khuất, Xà Phu quay sang nói với Xử Nữ:

“Có được một người quan tâm như vậy... em cũng đỡ lo cho Kim Ngưu rồi!”

“Em ganh tị?”

“Một chút, dù gì có xe hơi đưa rước cũng thật oách nha!”

“Về thôi”

“A... được rồi!”

Xử Nữ hừ hừ khó chịu. Thôi được rồi, muốn xe hơi chứ gì? Đâu có khó... hừ, thằng đàn ông kia, đã có Kim Ngưu rồi còn làm cho Xà Phu của anh chú ý, đáng hận.

Xà Phu nhìn người đang cúi đi trước, hai mắt híp lại âm trầm.

Sắp có xe hơi đi học mỗi ngày rồi a

~~[~ ^ w ^]~

Luận về mặt gian trá, ai yô, còn phải hỏi là ai đã dạy Kim Ngưu điều luyện đến mức đó haha!

Thiên Yết, Xử Nữ! Được hai người nào đó yêu thương, chắc hai người đã sống ‘tốt’ lắm cơ!

Phải nói đến nữa, sau này khi đã bị dụ ăn sạch còn chùi mép dùm người khác y như ai đó, Xử Nữ rất muốn đập đầu vô gối tự tử a~~ ToT

Hắn cuối cùng, có phải là sống như thế nào mới bị người phúc hắc gian trá như Xà Phu chú ý ?

Ôi, hắn đã làm gì nên tội[~T__T]~

“Em không vui sao?”

“Em.. không có!”

“Sao thế? Không thích anh tới rước em?” Cô dám nghĩ như thế sao?

Đáng giận!

Anh quả nhiên, phải mau dụ con trâu nhỏ này ăn sạch mới an tâm a~~

“Em.... chỉ là đồng người chú ý... rất ngại”

Ngại dễ sợ luôn, có bạn trai đẹp thấy có lỗi với tội bạn dễ sợ. Nhưng biết sao được bây giờ, ai bảo cô ăn ở thiện lương quá chi! A hí hí hí! o[= u =]o.

Thiên Yết ôm chặt Kim Ngưu vào lòng, bá đạo không cho cô dấy dựa, cười gian trá:

“Kim Ngưu, nhớ, em tương lai là vợ của anh! Em nên tập quen với những thứ đó là vừa!”

“....”

A hí hí hí! Anh nói thiệt hôn? Em là em hông ngại rồi á! Hắc hắc, sao có nhiều đậu hủ vậy nè? Ăn hoài thấy có lỗi với tụi F.A ở trường dễ sợ ~[= v=~]

Thôi kệ nó đi, ai biết mình ở có phước quá chi! Giờ ăn được một mớ đậu hủ cao cấp cũng nhờ ăn ở nha!

Khụ, nhưng chủ yếu là phải dụ cho xong con bọ cạp ngày thơ này nha..!

“Ý em sao, hửm”

Em chịu! Em chịu liền o[>.<]o>

“Em chỉ sợ ảnh hưởng đến anh.... anh rất bận...em....không muốn làm anh thêm mệt thôi...!”

Thiên Yết sủng ái nựng má cô nàng mèo trong lòng. Cô quan tâm tới anh như vậy, nghe qua thật hưởng thụ nha.

Lần trước đưa cô về nhà, ba mẹ anh khởi nói là vui cỡ nào. Họ đang quở anh sao lại từ chối hôn ước với con dâu vừa lòng của họ thì dùng một cái con trai lại ôm thẳng con gái nhà người ta về tận hang.

Mẹ anh mấy bữa nay, liên tục thúc nhanh tiến độ, rước dâu về cho bà nha.

Đúng là bảo bối của anh à, cả người khó tính như ba mẹ anh còn được cái ôn nhu của cô làm cho yêu thích không thôi, anh đúng là nên mau mau đưa cô về nha.

Còn phải nói a, là ai sống quá không nhân hậu, bị em gái bán đã đành, lần này còn bị ba mẹ mình treo bảng sell off nha~~

“Anh không sao! Có nhân viên nữa mà!”

“Thật, thật ạ?”-Kim Ngưu nâng đôi mắt đẹp nhìn anh, giọng nói không giấu được vui sướng.

“Đúng vậy!”

Con trâu nhỏ của anh đúng là ý nhị, luôn biết nghĩ cho người khác nha!

“Hôm nay ba mẹ em đi vắng nên có nhờ anh qua đón em!”

Ba mẹ, hai người là số một!!!

“Ba mẹ thật kì, đã biết rõ anh bận mà, em cũng không phải không biết tự lo....”

“Không sao! Nào, anh đói rồi, em muốn ăn gì đây?”

“Sao cũng được ạ!”

Dù gì cũng đâu ngon bằng đậu hủ của anh đâu ~[=.]=~

“Ăn món ta đi!... Bún Chả nhé!”

“Em rất thích!”

Cô cười ngọt ngào làm anh nhin không được hôn lên nụ cười đó.

“Thật ngọt! Em vừa mới uống sữa à?”

“Xấu xa...”

Cô xấu hổ lấy tay che mặt làm anh vui thích...

Quả nhiên, chiêu thức của thằng ôn Nhân Mã lệ phi xuân đó chỉ thật có tác dụng nha.

Haha, sau này phải hỏi nó thêm vài chiêu mới được!

Trong lúc đó, lòng Kim Ngưu đánh lô tô liên tục.

Aaaaaaa, nam thần mới hôn mình!

Aaa, tôi yêu đất nước, tôi yêu đảng, tôi yêu cuộc đời, tôi yêu sự sống, tôi yêu trời, yêu đất, yêu độc lập, tôi yêu nam thần.. ~[> v <]~>

Thiên Yết, em cũng yêu anh chết mất!

Mau mau vào tròng rồi ăn em đi!!!

Ăn em đi! Ăn em đi, ăn lẹ rồi rước em về luôn đi anh!

Sao lại hôn chứ, làm người ta... khoái thấy bà à [~ = v =]~

Thiên Yết, em xem ra không nên cứ im lặng chờ hoài rồi!

Đã đến lúc, xáo vẩn cờ này đi một chút, để anh mau lẹ chạy về phía em!

Kim Ngưu em, chính là yêu trong mù quáng. Kể diên cuồng chiếm hữu, không phải mình anh đâu Thiên Yết à!

P/s: chương này sơ sài quá, thông cảm nhé, mình đang bận bài thuyết trình trên trường nên không có quá nhiều thời gian. đã vậy còn phải đóng video clip cho giảng viên, thực là cực khổ a ToT.

Tôi muốn sống trong một hành tinh không có Mác-Lênin huhuhu

7. Chương 6: Muốn Diễn?

Kim Ngưu hôm nay rất vui vẻ, cô đã dậy từ sớm- một nỗ lực phi phạm với một kẻ ham ngủ, tí mĩ nấu ăn cho Thiên Yết, đã vậy còn dụng tâm hỏi Thiên Trần về sở thích của anh.

Đừng xem thường nhé, Kim Ngưu cô đây nấu ăn rất ngon, ai cũng khen ngợi. Vì theo đuổi hình tượng thực nữ trong mắt mọi người, cô và Xà Phu cũng tập luyện rất nhiều nha!

Công Ty ” Thần Nông” hôm nay được một phen nháo nhào, số là từ thông tin nội bộ cho biết, hôn thê của giám đốc, cháu dâu tương lai của chủ tịch sẽ xuất hiện. Cái quan trọng rằng nghe đâu đây là cô gái nổi tiếng vừa đẹp nết vừa đẹp người trong giới thượng lưu, làm nhiều gia đình hận không thể chen tay vô mà cướp con dâu quý hóa nhà người nào đó!

Khụ, hãy chúc may mắn cho những chú lừa đáng yêu đây!

Kim Ngưu chính là vừa đến công ty đã được đối đãi như bà hoàng. Với điều này, cô cực kì hưởng thụ.

Trong cặp lòng là cơm trưa cô đã dụng tâm nấu, phải bồi bổ cho con bọ cạp nhà cô, phải biết là sau này cô là nhân viên hưởng phúc lợi đậm hủ nam thần nha!

“Cô Kim Ngưu, phòng giám đốc ở đây!”

“Cảm ơn chị!”

Kim Ngưu mở cửa phòng, đập vào mắt cô là một cảnh tượng kinh hoàng.

Phải, rất kinh hoàng.

Thiên Yết của cô ở đó, đẹp trai như mọi khi anh vẫn vậy, đang ôm một mỹ nữ đẹp như tiên vào lòng.

“Anh Thiên Yết”

“Kim Ngưu!”

Kim Ngưu ‘sững sờ’, ánh mắt ‘không tin’ được nhìn hai người đang ôm nhau đó, khóe mi cô ẩn hiện một tầng nước mắt.

“.....anh....anh”

“Không có, không có Kim Ngưu, không phải như em nghĩ, anh ... anh”

“Em ... em cứ nghĩ anh... thì ta... oa~”

Kim Ngưu quăng hộp cơm vào giữa hai người, ‘vô tình’ trúng ngay đầu tóc xinh đẹp của mỹ nhân.

Cô chạy vụt đi. Thiên Yết không lưu tình ném mỹ nhân trong ngực, đuổi theo.

Kim Ngưu!!!

Anh thật đáng trách! Tại sao lại để cô khóc chứ? Tất cả là do người phụ nữ đó, đáng hận!

Kim Ngưu của anh ‘yếu đuối’ như thế, cô làm sao chịu được đả kích này? Cô sẽ tin anh chứ? Tin anh không hề lừa dối cô! Hay cô sẽ nổi giận, bỏ rơi anh.

Anh.... thật sự rất sợ.

“Kim Ngưu!”

“Anh đi đi! Huhu, anh lừa em! Thì ra, hồi đó anh đòi hủy hôn... oa”

“Không, Kim Ngưu, không có! Anh... anh”-Thiên Yết vội vã, nói năng có điểm loạn-“Kim Ngưu, không được nói nữa! Nghe anh!”- Anh ôm cô vào lòng, trấn an..

“Huhuhu..... oa!”

“Anh xin lỗi, tin anh, được chứ! Anh không làm gì hết, anh thề! Là cô ta tự ngã vô người anh! Anh không có...!”

Kim Ngưu, xin hãy tin anh!! Mọi thứ không như em nghĩ! Xin em nghe anh, tin anh được chứ?

Trái tim của Thiên Yết khẽ động. Đau! Thì ra, bây giờ anh đã hiểu, với người con gái này, anh sợ mất đến mức nào..

“Anh.... anh nói thật?”- Kim Ngưu nhìn anh, đôi mắt ‘ủy khuất’ ẩn ẩn một tia hy vọng

“Thật, rất thật! Ngoan, tin anh!”

“Lần sau... không được ôm người khác! Con trai cũng không được, con nít hay người già cũng không được!”

“Anh thề, anh hứa! Kim Ngưu, tin anh! Anh chỉ yêu em thôi!”

Kim Ngưu của anh, cô ‘đơn thuần’ như thế, làm sao anh có thể buông tay đây?

Anh ôm chặt cô gái trong lòng, bỏ qua đôi mắt Kim Ngưu đang ánh lên tia giảo hoạt.

Hừ! Xài chiêu đó với cô, mong cô và Thiên Yết cãi nhau? Trò trẻ con!

Có kẻ mom men hôn phu của mình, không phản pháo lại thì cô đây không phải là Kim Ngưu!

Có người từng nói, nếu bị chó cắn, bạn sẽ cắn lại sao?

Dĩ nhiên là không!

Nhưng cứ thế mà nhịn sao? Ai nói vậy?

Khi bị chó cắn, đừng cắn lại nó mà hãy dùng gậy, roi hay bất kì thứ gì để dạy nó nhớ rằng: mày chỉ là một con chó trong mắt tao!

Kim Ngưu cô là người, có thù tất báo.

“Kim Ngưu, anh sẽ đuổi việc cô ta, em đừng lo!”

“Không cần đâu anh! Em nghĩ chị ấy.... không cố ý..”

Ngữ điệu nhẹ nhàng ‘nhẫn nhịn’ làm Thiên Yết thương tiếc không thôi.

Anh dù luôn bị Kim Ngưu dắt mũi, nhưng không có nghĩa anh hoàn toàn là thằng ngu.

Người phụ nữ đó chắc chắn biết Kim Ngưu đến mới cố tình, anh, nhất định không tha.

Kim Ngưu nâng mắt, nhìn biểu hiện trong mắt anh, ý cười thật đậm.

Bọ cạp nhỏ nhà cô xem ra ngày một trăm luân rồi a [~ = v =]~

Vậy nhân hôm nay, ăn em lệ đi anh ~(^o^)/~~

Hừ hừ, muốn câu dẫn Thiên Yết của cô mà còn đòi yên ổn nghỉ việc? Đâu có dễ vậy?

Mỹ nữ à, cô muốn diễn sao? Cho tôi là tiểu bạch thỏ cả ngày chỉ biết khóc sao?

Nực cười!!!

Muốn diễn, tôi diễn với cô! Để xem, tôi sẽ làm gì cô!!

Còn bây giờ....

Tập trung ăn đậu hủ thôi nào [~> v<]~>

Hắc hắc, chồng mình có khác, cơ bắp săn chắc dễ sợ luôn!! o(>3<)o>

“Em muốn về nhà”

“Được, anh đưa em về!”

Aaaaa, được trai đẹp ẵm kiểu công chúa kìa... hihi, mấy chị em nhân viên à, cứ tiếp tục chảy nước miếng ghen tị đi!

“Em đói!”

“Anh sẽ nấu cho em ăn”

Aaaaa, khoái quá à! Được soái ca nấu ăn cho kìa...

“Em khát!”

“Em muốn uống gì?”

“Thiên Yết!”

“Sao nào?”

“Có anh thật tốt!”

Kim Ngưu vui vào lòng anh làm Thiên Yết rất hạnh phúc... cô, cũng vui vì có anh, như anh vậy?

Kim Ngưu, đã nói vậy, anh thề, dù sau này em đổi ý không yêu anh, anh vẫn sẽ tóm chặt em lại, không cho em chạy!

Kim Ngưu vui vào ngực anh, vui vẻ hưởng thụ đậu hủ cao cấp, ai da, cô muốn bị ăn rồi rước đi làm rồi nha!

Nghĩ đến ngày nào cũng được ăn đậu hủ, haizz, phải nhanh nhanh dụ con bọ cạp này về ăn thôi!

Đậu hủ, đậu hủ của ta [~ >3<]~ ...=“ ai=“ cũng=“ đừng=“ hòng=“ giành!=“>

.....

Thiên Yết, cảm giác được cô gái mình yêu đáp lại luôn thật tuyệt! Em không ngại thể hiện một chút cho anh vui vẻ.

Anh chỉ việc yêu và nuôi em thôi, à, chăm sóc đậu hủ phúc lợi của em sau này nữa, còn tiểu tam gì gì đó, cứ để em lo!

Muốn diễn sao cô gái, đến đây!

Có ai nói với cô rằng đừng bao giờ chọc điên một con trâu chưa?

P/s: bà con à, tiểu tam xuất hiện, Kim Ngưu đã ra tay!

Thật ra chưa từng viết ngược tiểu tam bao giờ, có ai cho mình xin cái ý tưởng với....

Mình thật sự...aiz~~ là mẹ ruột, mẹ ruột đấy, nên đừng ép em nó quá, tiểu tam dù gì cũng là con mình a

~~[~ > x <>

8. Chương 7: Đợi!

Người con gái xinh đẹp hôm ấy là Lê Ngọc Nguyệt- một cô gái đẹp, có tài và khát vọng tự chứng minh.

Nhưng biết làm sao đây? Cô đã chọc giận tôi rồi!

Như một cuộc đi săn và Kim Ngưu là người săn tài giỏi, sẽ truy tìm và tiêu diệt con mồi mình mong muốn.

Cô bây giờ đang ở phòng giám đốc, ưu nhã thưởng thức món trà gừng thơm ngát, vừa đợi xem kịch hay...

Ngọc Nguyệt ư?

Nguyên bản, hôm nay cả công ty “Thần Nông” được một phen chấn động.

Ngọc Nguyệt, nhân viên phòng kinh doanh, có ý cầu dẫn, chia rẽ tình cảm của giám đốc cùng vị hôn thê.

Mọi người tận chứng kiến, Kim Ngưu nhỏ bé ‘yếu ớt’ , ‘đáng thương’ ôm mặt ‘nức nở’ bỏ chạy. Tạo nên hình tượng nàng công chúa nhỏ bé, ‘đơn thuần’ đáng đồng tình.

Còn về phần cô gái nào đó, ồ, cô ta đã thành nữ phụ xấu xa rồi!

Kim Ngưu cười híp mắt, aiii~!! Không uống công cô chạy tốn mấy kí ca-lo nha! Hiệu suất làm việc của cộng đồng bà tám trong công ty này thật nhanh a

~

Còn mấy chai thuốc nhỏ mắt nữa, hết rồi, phải mua thêm thôi!!

Haizz, nhỏ mắt không cho ai thấy cũng là một kỹ thuật nha! Cô nên tập khóc thôi, như Xà Phu ấy, muốn là có cả lít, cho đỡ tốn tiền mua thuốc nhỏ mắt!!! [~> . <]~>

Tiết kiệm là quốc sách!

“Kim Ngưu, anh về rồi!”

“Thiên Yết, anh họp xong rồi!!”

“Ừ! Đi ăn thôi! Hôm nay muốn ăn gì nào!”

“..... bánh canh cua... [~ > v <]~ ”=“”>

“Được!!”

“Em còn muốn, còn muốn ăn hột vịt lộn, xoài dầm, aaaa, phở bò, chuối chiên! Aaaa, còn bánh cay nữa, ôi, sao nhiều lựa chọn quá!”

“....Được, anh dẫn em đi ăn tất!” Kim Ngưu của anh hình như không phải con mèo nhỏ mà là con heo nhỏ.

”Bánh đúc nữa, a! Còn tráng miệng, omg, em thèm bánh cay quá, khoai lang chiên nữa, bánh bao chiên aida

” ~[> v < ~]=“”>

“..... Được!” Hắn nghĩ lại rồi, cô không phải heo nhỏ, voi thì đúng hơn!

“Aaaaa, anh là nhất! Mau đi! Em tự nhiên cũng thèm cá viên chiên nữa!”

Tiểu tam tiểu tứ gì chứ? Cút, cút! Ăn a, ăn là quan trọng nhất!!! ~[> o <]~.>

Ngọc Nguyệt hôm nay thật phẫn nộ. Cô ta vốn đã có một kế hoạch hoàn hảo chừng nào: lợi dụng lúc ấy túm chặt Thiên Yết, diễn trò mỹ nhân rơi lệ, dùng nó để câu dẫn người đàn ông đáng giá đó, vậy mà...

Con bé Kim Ngưu đó, lại quăng cả hộp cơm vào đầu cô ta, làm cô ta cả người nhóp nhép, dầu mỡ ,hôi thối...

Hừ, chỉ là một con nhóc không hiểu sự đời thì có gì đáng sợ?

Ngọc Nguyệt cô, là người đã muốn gì đều phải đạt được. Cô không tin, con nhóc vô dụng này cô đâu không lại.

“Chỉ là một con nhỏ vất mũi chưa sạch, coi mày với tao ai sẽ thắng!”

Cô nâng ánh mắt giận dữ nhìn hai người đang vui vẻ đi cùng nhau, lòng căm hận.

Và dĩ nhiên , Ngọc Nguyệt đã bỏ qua một thân ảnh nhỏ gần đó với đôi mắt nhìn con mồi vui thích.

“Cô gái này.... chắc là không nhầm chán rồi!”

Xà Phu mỉm cười, aiii~! Cô nghĩ lại rồi, vụ này cô muốn nhúng tay vào!

“Ngưu ngu, dạo này mày đấu sao rồi?”

“Không tệ! Mày biết đấy, tao đâu có quan tâm! Cho cô ta chút xấu danh là đủ. Tao cũng không phải loại tàn nhẫn nha!”

“Ồ, vậy sao? Nhưng dạo này tao nghe bà cô già đó nói khá nhiều thứ về mày đấy!!! Mày im lặng chịu thiệt sao?”

“Muốn chơi chung?”- Kim Ngưu nhướn mày.

“Tao muốn coi, aida~! Cuối cùng cao cấp tiểu tam cũng xuất hiện rồi!”

“Vậy mày muốn làm gì?”

”Ai

làm gì đây ta? Haha, tao thích nhất là gì mày biết không?”

“Nhàn nhã chẳng làm gì hết, nhìn một đám ngu ngốc đấu nhau!”

“Haha, chỉ có mày hiểu tao. Chắc chắc, mày định làm gì giờ đây ?”

“Haha, chẳng làm gì cả. Mày đợi đi!”

“Oh!”- Xà Phu nhướn mày vui thú-” mày định làm gì, nói rõ ra đi nào?”

“Tao không động, cô ta sẽ tự dẫn thân vào.... đến lúc đó, haha, coi coi mèo nào cắn mỉu nào..”

“Mày đúng là gian trá nha!”

” quá khen! Tao chỉ đáp lại cô ta thôi!”

Kim Ngưu, bản thân cô là người dễ nhìn và dễ qua mặt, thật đấy! Nhưng đừng coi thường, ai cũng có giới hạn của nó.

Con kiến còn có thể cắn người nói chi Kim Ngưu cô đây!

Nếu bản tính Kim Ngưu là thiên thần thánh thiện, vì anh em nguyện là ác quỷ đầu tiên.

Bà con à, đã lôi kéo thêm Xà Phu, mình thật sự rối rắm....[= ^ =]...

Dù sao đi nữa, mình sẽ không ngược tiểu tam nhiều lắm, vì mình là mẹ ruột a~~ (có chết cũng không nói mình bị ăn bí hằm dừ a T_T)

Khụ, dù sao đi nữa, các bạn đọc truyện vui vẻ

Good night all

9. Chương 8: Phản Bội

Có một loại người, chính là khi bạn không động họ, họ cũng tự chạm vào bạn mà gây hấn.

Và Kim Ngưu cô thật bi thảm, lại gặp ngay loại người khó chịu đó!

Cô thật sự chịu không nổi a! Vừa bạn học này, bạn bồi dưỡng cảm tình với Thiên Yết đã vậy bây giờ còn mọc đầu ra một Ngọc Nguyệt lắm trò như vậy chứ?

Ví dụ như một hôm trời đẹp nào đó. Kim Ngưu cùng Xà Phu đang đi mua sắm tại trung tâm thương mại thì gặp ngay chóc Ngọc Nguyệt.

Cô nàng ta mặc bộ váy ôm màu cam nhạt, tạo nên nét nhu mì dụ hoặc đến khó chịu.

“Ô, đây có phải tiểu tam nhỏ bé của chúng ta không?”

Nụ cười giả tạo chuẩn mẫu đi kèm trào phúng của Kim Ngưu phóng ra, nâng ý khiêu khích với đôi mắt khinh thường đậm ý cảnh cáo của ai đó.

Đùa, cô không đánh thì cho rằng cô là cái gỏi bông mặc sức trút giận?

“Oh.... tưởng là ai, hóa ra là một con nhóc ngu dốt bị từ hôn!”

“Đã tiểu tam còn chậm thông tin... từ hôn? Cô đang nói mình à?”

”Ah

“- Ngọc Nguyệt nhưn mày-” Xem ra cũng không hiền lành như lời đồn đãi nhỉ? Là cái loại gì ấy nhỉ? Oh, gọi là giả tạo đi!”

“Haha, cũng phải nói, cô diễn còn quá tồi, cô gái!”

“Haha... xem ra cô nhóc, cô nghĩ sao nếu Thiên Yết nghe được những gì cô nói?”

“Hừ! Dĩ nhiên là chẳng có gì xảy ra cả. Trước khi anh ấy biết được thì bản thân đã trầm luân vào tôi rồi!”

“Cô nghĩ cô là ai? Một con nhóc vắt mũi chưa sạch còn đòi đấu với tôi. Haha, để tôi nói cho cô biết: cô còn non lắm”

“Còn cô, xin tặng cô rằng, đôi khi tuổi tác không quyết định độ thành thực của một con người đâu!”

Và như thế, bằng hai đôi mắt âm lãnh nhìn nhau, một hồi chuông đã đánh ra, dự báo cho một trận chiến tổn hơi sức.

Kim Ngưu, tôi phải vạch nát bộ mặt thật của cô ra, đợi đó!

Trận chiến của những người phụ nữ, đừng nói nó ngu ngốc và thiếu mưu lược như đàn ông.

Người ta nói, mái tóc dài suy nghĩ ngắn.

Nhưng chưa ai chứng minh được điều đó cả!

Chưa một ai....

“Cô ta thật quá đáng! Biết mày với Thiên Yết là cùng yêu nhau rồi, sao còn mặt dày bám theo sỉ nhục mày như vậy?”- Xà Phu tức giận đập mạnh cốc trà sữa xuống bàn.

Kim Ngưu thật bất đắc dĩ. Họ đang ở nơi công cộng nha, là chốn đông người đó. Haizzz, sao cô không biết Xà Phu cũng có mặt nóng nảy như vậy chứ?

“Mày bình tĩnh cái... la to quá rồi!”

“To? Cái #*/& chứ! Mày còn ngại to? Tao hồi nãy chưa lên đập chết con đó là hên rồi! Đòi leo lên vị trí cháu dâu của công ty Thần Nông! Hừ, mơ cao!”

“....” mày có thể ngừng mắng to không kiên dè gì không?

“Con khốn, còn đòi đánh mày à? Cô ta là ai?”

“....” khúc đó, cô ta có nói sao?

“Loại người vô sỉ, còn lên giọng dạy đời mày như vậy.. cô ta nói gì chứ? Sẽ làm Thiên Yết trở thành trung khuyển của mình!!! Nghĩ đi đâu vậy?”

“....” mày... cuối cùng là đang chửi ai vậy?

“Tao mà gặp lại con đó,tao chém!”

Thôi được rồi, Kim Ngưu cô thừa nhận, Xà Phu nóng máu đến mất hình tượng như vậy thật đáng nhục!! Xin trả lại một Xà Phu âm trầm cho cô mau.

Giận quá, là mất khôn!

Câu này, chưa bao giờ sai!

Quán cà phê ‘ Nắng’ hôm nay thật đông khách, mọi người đều yêu thích nơi này vì sự an tĩnh của nó dù cho thật đông đúc. Ngọc Nguyệt ưu nhã ngồi một góc, dùng cái thể mà cô cho là xinh đẹp non mềm hiem gặp mà phô bày ra. Đôi mắt to câu hồn yêu mị làm con tim bao chàng trai xao xuyến.

Nhìn biểu cảm của lũ hám gái xung quanh, cô càng thêm kiêu ngạo.

Xinh đẹp, đó chính là phải giả vờ làm người yêu thích, không phải sao?

“Loại phụ nữ như cô, xem ra quả nhiên là con tiểu tam lăng lơ!”

“Ah~~! Xin chào cô, tiểu thư Thiên Trân xinh đẹp”

Thiên Trân hí mắt lại, che dấu đi một lớp sương mỏng đầy thâm ý. Đôi môi ẩn ẩn một nụ cười đầy trào phúng.

“Cô là Ngọc Nguyệt?”

“Haha, xem ra loại con gái như tôi thật may mắn, được tiểu thư xinh đẹp chú ý đến!”

“Bớt nói nhảm!”

Thiên Trân ngồi xuống, đối ngược với cô gái ngây thơ mà mọi người bắt gặp, cô hôm nay ăn mặc già dặn, môi nhỏ đánh son tươi, chân đi giày cao gót đẹp dễ.

“Cô đến sớm quá đấy? Sao vậy? Nôn nóng hạ bộ Kim Ngưu?”

“Haha, thật không ngờ tiểu thư Thiên Trân ngây thơ đơn thuần mọi ngày lại có bộ mặt này!”

“Oh... đáng ngạc nhiên lắm sao?”

Người ta nói, những đứa trẻ sinh trưởng trong gia đình giàu có thường lớn sớm. Còn những đứa trẻ trưởng thành trong gia đình có tiền tài và gia thế đáng ngưỡng mộ, luôn đối diện với đầy rẫy âm mưu cùng nỗi sợ bị hãm hại thì sao? Chúng sẽ ‘ được’ quyền ngây thơ đơn thuần một cách đơn giản sao?

Chắc chứ?

“Cô đã cân nhắc đến những gì tôi đề cập đến?”

“Haha, thật không ngờ, chính em gái của Thiên Yết lại nhờ tôi hạ bộ vị hôn thê của anh ta!”

“Ngạc nhiên lắm sao? Ban đầu chính là, hừ, chẳng phải do tôi có chút vui thích nên mới vợ đại cô ta? Bây giờ mọi thứ chấm hết, tôi coi như đã chán, chị ta còn có quyền leo lên ghế con dâu sao?”- Thiên Trân cười đến âm trầm giảo hoạt-” một con cò, chính là dùng xong thì đá, không được thì vứt đi! Bản thân tôi đã chán cái khuôn mặt ngu ngốc của cô ta, sao còn giữ lại? Con dâu nhà họ Thiên, là không được mê muội, dễ coi thường.”

“Haha, cô thật gian xảo!”

” Quá khen! Phải nói, cô đừng quên nhiệm vụ và địa vị của mình! Tôi cho cô tiền để cô đưa anh tôi dứt khỏi Kim Ngưu đó. Nhưng cô không được yêu hay làm anh hai yêu cô! Cô, không đáng!!”

“Dĩ nhiên rồi cô gái, tôi chỉ cần tiền!”

Ngọc Nguyệt trào phúng trong lòng. Coi thế, thì ra là một con bé ngu ngốc. Chúc vụ giám đốc phu nhân này, đã dâng tận mồm còn không ăn sao?

Kim Ngưu, nếu cô biết mình bị người bản thân tin tưởng phản bội thì sẽ như thế nào ta?

Tôi, rất mong đợi đấy!!!

P/s: haha, kịch tình đã xuất hiện!!!

[~ > __~]~

10. Chương 9: Kẻ Chơi Cờ.

Đạo gần đây, đời sống của Ngọc Nguyệt tuyệt đến chết rồi!

Thiên Trân quả nhiên là một nàng chủ trong mơ . Cô ta cho ả mọi thứ: thẻ tín dụng, những buổi tiệc sang trọng, những đêm xa hoa trong bar, được thuê cho một căn hộ hiện đại, trang phục đắt đỏ...

Hahaha! Cứ như vậy đi!

Chính là như vậy, một cuộc đời hoàn hảo như vậy!

Ngọc Nguyệt cô đây, chính là nên như vậy, nên là công chúa được muôn người sùng nịnh, yêu quý và ghen tị!

“Giám đốc!”- Ngọc Nguyệt cười đến ngọt ngào. Một cơ hội được tiếp cận trai đẹp, cô nàng luôn mau lẹ nắm bắt!

A, cuộc đời đẹp là thế!

Thiên Yết nhìn cô gái trước mặt. Phải thừa nhận đạo gần đây cô ta rất lạ, vô cùng lạ. Anh không phải là người nhiều chuyện nhưng thử tưởng tượng có một người vào một hôm nào đó sắp lại gần bạn, trên người ả mặc hoa lệ cùng thời trang đắt đỏ thì chuyện gì đang xảy ra? Đã vậy cô ta còn dùng loại ánh mắt ‘anh là của em’ chiếu lên mình thì như thế nào?

Thiên Yết cau mày, trầm tư. Xem ra, hắn đã đoán được ít nhiều...

Thiên Trân! Chỉ có thể là nhóc con đó!

“Cô gọi tôi có gì không? Cô chủ nhỏ đáng mến!”

“Haha, không ngờ chỉ cần vung vài đồng, cô liền thành con mèo ngoan ngoãn vâng dạ!”- Thiên Trân cười lạnh, đôi mắt hiện lên một tầng hả hê.

“Ý cô là gì đây, cô gái!”

“Haha, nhanh nhạy đấy! Nhưng đáng tiếc.... còn kém nhiều lắm”

Thiên Trân xoay xoay cổ tay, đôi mắt hạnh tùy ý nhìn ra ngoài phố. Dòng xe đang đông đúc dữ lắm. Giữa lòng Sài Gòn xô bồ như thế này, con người đang điên cuồng làm việc và mệt mỏi.

Cô xem ra phải cho họ chút giải trí rồi!

Khẽ nâng mắt, Thiên Trân ngâm thơ vô tà lại lần nữa xuất hiện.

Đôi cánh thiên thần đằng sau cô, nay có thêm một vết đen to lớn.

Nên, chấm dứt màn kịch này rồi!

Một tuần nay, cả đất Sài Gòn đang dậy sóng. Tin rằng có một cô gái xinh đẹp, giỏi giang nhưng không có chí tiến thủ. Cô ta lợi dụng quan hệ, đi bar và làm gái bao. Táo tợn hơn, cô ta còn muốn bò lên cái ghế giám đốc phu nhân.

Một cô gái không sạch với nhiều hình ảnh đăng tải về cuộc sống xa hoa của cô, làm bao người tò mò và chú ý.

Phải nói, tin tức loại này tuy cũ nhưng không bao giờ là nhàm chán.

Ngay lập tức, mọi người quanh nơi ở và công ty của Ngọc Nguyệt đã biết tin này.

Phải, là Ngọc Nguyệt!

Cô nàng kiêu kì của chúng ta giờ này đang diên tiết cả lên!

Tại sao? Tại sao mọi chuyện lại như vậy? Mọi thứ đang êm đẹp thế mà...

Thiên Trân.... Ngọc Nguyệt cô, hận cái tên này.

Cuối cùng, cô chỉ không thua dưới tay Kim Ngưu, mà còn bại dưới mưu lược của một con nhóc tì.

Cô thua, cay đắng thay, đó là sự thật!

Hahaha, thì ra, ngay từ đầu cô đã bị bẫy nhanh chóng như thế!!

Thiên Trân uống vào một ngụm sinh tố mát lạnh, phần thưởng cho mình sau phần thắng vẻ vang vừa qua.

Điều này, hãy nói đến câu chuyện của hơn tuần trước, khi cô nhóc của chúng ta đây đang thông dong cùng bạn đi dạo.

Cô bắt gặp chị Kim Ngưu, theo thói quen cô sẽ chào hỏi và dán lấy người chị dâu đáng yêu này không ngừng.

Nhưng, cô nghe được chị nói chuyện với bạn, cô nghe được một tin!

Ngọc Nguyệt, con ả đó là ai mà dám đòi đi lên ghế con dâu nhà họ Thiên?

Cô ta dám tìm đến khiêu khích chị Kim Ngưu?

Cô ta mơ cao quá rồi!!

Chị Kim Ngưu hiền lành không thị uy, thì cô ta xem mình đang thắng thế?

Mơ à???

Thiên Trân cô đây, cũng biết diễn!!!

Thiên Trân, Thiên Yết. Cả hai người đều không phải kẻ ngu dốt hay hiền hòa.

Trên đời này không có người giỏi nhất, chỉ có người giỏi hơn!!!

Kim Ngưu và Xà Phu diễn giỏi hơn, họ qua mặt được hai anh em nọ.

Và cô em gái nào đó diễn giỏi hơn, cô dắt mũi ả tiểu tam kia!

Cuối cùng, hạ màn, ta mới biết rằng. Đôi khi người giỏi nhất không phải là người cho kết quả tốt nhất!!

Thật chứ!

Khôi hài thay, Ngọc Nguyệt xui xẻo đã bị chiếu mạng, bởi một con tướng trên bàn cờ cuộc đời: Thiên Trân.

Ngọc Nguyệt bị chuyển công tác.

Sang nước ngoài năm năm, thế coi như là đã hên cho cô ta.

Thiên Yết thật bất đắc dĩ, nhưng biết làm sao đây? Hắn đã định im lặng giải quyết làm cho Ngọc Nguyệt vạ kiếp bất phục. Nhưng xui xẻo sao Kim Ngưu lại phát hiện.

Nghĩ xem cô sẽ làm gì? Thiên thần ngây thơ của hắn ấy?

Cô ép hắn ngừng lại, dùng loại ánh mắt làm hắn thương yêu xin cho người muốn hại mình một con đường lui.

Ôi, Kim Ngưu, em thật ngốc!

Quá ngốc, đơn thuần và dễ vị tha!

Em như vậy, bảo anh làm sao buông tay?

Bảo anh làm sao ngừng trầm luân vào em?

Hôm nay, là ngày Ngọc Nguyệt đi!

Năm năm, nói dài không dài, nói ngắn không ngắn.

Với nhiều người, đôi khi, nó chỉ là cái chớp mắt thoáng qua!

Ngọc Nguyệt hít một hơi dài, đây là cho cô ta một đường lui trước những ngày tháng đầy nhục nhã đang hện, không phải sao?

Thiên Trân, Thiên Yết... hai người này cô nên cảm ơn hay nên hận đây?

“Ngọc Nguyệt!”

Cô chú ý đến người gọi tên mình, cô gái đó là ai? Thật đẹp, một vẻ đẹp kì bí đến đáng ngờ. Y hệt như vũ trụ: đẹp, bí ẩn và hấp dẫn đến lạ.

“Cô là....”

“Hôm nay là sinh nhật của cô, nhớ chứ?”

“Phải...” suýt nữa cô đã quên.

” Quà sinh nhật của tôi, cô thấy thế nào? - Xà Phu mỉm cười-” vì chơi với cô thật nhàm chán. Cho nên tôi quyết định thả cô ra!”

“Hả.... ý cô là???”

Xà Phu mỉm cười không nói.

Người như cô, sẽ giận đến mức hét to ở chốn công cộng sao?

Thiên Trân là quân tướng dùng để chiêu Ngọc Nguyệt,

còn Xà Phu cô,

Là người điều khiển cả ván cờ!!!

Đôi khi, người gây nên mọi chuyện, lại chính là người không có vị trí nào trong màn kịch đó cả !!

P/s: cuối cùng tiểu tam gì gì đó đã giải quyết xong. Chương sau trở lại với ngọt văn vun đắp tình cảm thôi!

Haizz, mọi người nghĩ sao về chương này? Mình thì cảm thấy Xà Phu thật ngẫu quá đi! [~ = × =]

~Và hãy vỗ tay vì bé Thiên Trân của chúng ta cuối cùng theo phe chính nghĩa clap clap

Thêm nữa, đã nói trước đây là sủng văn không ngược tiểu tam nhiều mà các chế =))

11. Chương 10: Anh Đang Ghen!

“Anh hai, anh sao vậy?”

Thiên Trân ngạc nhiên. Anh hai cô không phải sáng nay còn hí ha hí hửng cho kế hoạch vui chơi với người đẹp sao? Vậy bộ mặt đòi nợ đó là sao?

Ah! Cái nhau sao? Không chứ! Cô đã làm bao nhiêu vì người chị dâu này nha!

Không được! Phải nhúng tay vào.

Aida, đừng quên chị dâu thương lai của cô đang bị bao người vây vây như chó chực xương nha!

Chị dâu chị dâu, mau về nhà em thôi!

Trong khi Thiên Trân đang hùng hực khí thế thì người anh hai nào đó cũng đang ôm một bụng lửa nóng.

Anh hôm nay đặc biệt dành thời gian cho cô, trong đầu đã vẽ nên bao nhiêu dự định. Anh còn cố ý gọi cho tên bạn Nhân Mã lệ phi xuân của mình để hỏi chuyện.

Vậy mà....

Anh thấy cái gì đây?

Cô ở đó, Kim Ngưu của anh đang cùng tên con trai khác cười cười nói nói, quàng vai bá cổ.

Anh thừa nhận, nhìn thấy người khác làm cô cười, lòng anh lại nổi bùng lửa giận.

Đáng chết, trước mặt người khác, ai cho cô cười đến rục rờ như vậy?

Thật mong cô mau mau lớn lên để anh thuận lợi rước về, giấu kỹ trong lòng, một đường đem cô ngang hàng gia bảo mà giữ gìn. Đến lúc đó, còn sợ có tên đàn ông khác mom men tới cô sao?

Kim Ngưu, em tốt nhất là mau lớn lên rồi ngoan ngoãn bị anh nuốt gọn một ngụm.

Em, mau ngoan ngoãn lớn lên đi!

Phải nói Thiên Yết trong khi đang ghen cả lên thì ở nơi nào đó, Kim Ngưu đang rất háo hức.

Số là hôm nay Thiên Bình, tên bạn hàng xóm của cô và Xà Phu đang có dự định khủng bố: tổ tình.

Aaaa~~ cuối cùng tên nhóc này cũng đã lớn, biết yêu rồi nha!

Lại nói một chút đến Thiên Bình. Cậu có thể nói là thanh mai trúc mã của cả Xà Phu và Kim Ngưu.

Bạn không thể nào liên hệ được giữa con sâu xấu xí và nàng bướm xinh đẹp là một cho đến khi bạn tận mắt thấy được quá trình lột xác của nó.

Và Thiên Bình là người may mắn đó!

Cậu trưởng thành cùng với bao sự kiện, cho nên đối với hai cô con dâu trong mơ của mọi gia đình nào đó, xin lỗi, cậu không dám... động tới đâu!

Kim Ngưu ấy hả, là trùm giả nai, là vua trong trò dùng đôi mắt ‘ngây thơ, đơn thuần’ lừa người.

Còn Xà Phu, mẹ ơi, cô nàng này là chúa bày mưu vẽ kế, là số một trong trò mượn dao giết người...

Hắn, cuối cùng là tích phúc cỡ nào mới có được hai người bạn ‘cực phẩm’ đến mức này a???

Có thể nói, nhờ hai người nào đó mà từ hồi bé thế giới của hắn đã ngập các trò tính kế.

Xà Phu rất nhanh nhạy và thông minh, luôn có một phán xét rõ ràng về ai đó và ngoài những người thân thuộc như Kim Ngưu, ba mẹ, cậu và Xử Nữ thì mọi người trong mắt cô, chỉ là con cờ giải trí lúc nhàm chán.

Kim Ngưu thì lại chính là ham mê xem kịch và kịch càng hay càng thích xem..

Xin lỗi chứ, hai người này mà gộp lại quả thật là một tổ hợp siêu cấp biến dị.... cậu, thật không dám đụng ==||

A, và vì thế, Thiên Bình từ nhỏ đã có tình yêu mãnh liệt với những người thần thần.

Ví dụ như, bạn Sư Tử đáng yêu cậu sắp tỏ tình ngay đây...

Thiên Bình để ý Sư Tử vì cô bạn thần thần, chân thật và rõ ràng.

Ai~~! Làm thanh mai trúc mã của hai cô nàng vô sỉ nào đó, cậu hình như sắp bị đồng hóa rồi!!

Khả năng nhận xét một ai đó của bạn nam đáng yêu nào đó, tự hào mà nói, không tồi chút nào!

“Sư Tử, anh phải khiến em yêu anh !”

Khụ, cậu có chết cũng không thừa nhận, mình cũng bị ‘trung hòa’ với cái tánh chiếm hữu siêu cao này của hai cô nàng thanh mai kia đâu!!!

Lia máy quay nào...

“Thiên Yết, anh làm sao vậy?”

Kim Ngưu tò mò hỏi. Anh hôm nay đến đón cô thật trẻ, đã vậy còn dùng ánh mắt ‘oán thê’ đó nhìn cô là sao?

“Kim Ngưu!”

“Dạ?”

“Ngoan, nói anh nghe anh có già không?”

“Dĩ nhiên là có !” Anh coi anh bao nhiêu tuổi so với em rồi.

“.....Anh đẹp trai chứ?”

“.... tất nhiên!Tuy mặt có chút liệt nhưng vẫn ổn” vụ gì vậy nè?

“Em... thích anh chứ!”

“Vâng, cực thích!” Quên đi, ai đó hôm nay nhìn quá lạ, cô phải chú ý a~~

“Thế thì tốt! Nào, thắt dây an toàn lại đi em!”

“Vâng!!”

Nhưng khi Kim Ngưu vừa ấn nút chốt cuối cùng, ai đó đã chồm qua giữ chặt hai tay cô.

“Em thích anh.... oh, vậy mau giải thích một chút về tên đó đi!”

“Tên nào cơ?”

“Nói!”- Thiên Yết cắn nhẹ môi cô, bá đạo lên giọng-” tên con trai đó là ai? Người sáng nay ở cùng em....”

“Sáng nay...ah! Là Thiên Bình”

“Thiên Bình, hừ, thân thuộc đến vậy sao?” Nghe thật chói tai... hừ hừ.

“....” cho xin, cô chỉ gọi tên chứ thân thuộc chỗ nào...?

Mà khoan đã, nói vậy, người đàn ông này là đang ghen sao?

“Anh..... đang ghen!”

“Hừ”

Thiên Yết giận dữ vùi đầu vào cổ cô... hừ! Anh mới là không thèm ghen

Kim Ngưu lúc này, à, nội tâm đang không ngừng gào rống.

Chời ơi, ghen có cần cũng dễ thương vậy hông ? Sao xích ghen vậy nè.... aaa, ngại quá đi [> ^ <]>

“Kim Ngưu, kì này em chết chắc! Dám cười nói với người đàn ông khác. Coi tôi làm sao phạt em!”

“Thiên Bình chỉ mới là con trai thôi, nó còn chưa đủ hai mươi tuổi!”

“Không mượn em nói, hừ hừ, Thiên Bình...”

Đáng giận. Cô nhóc này, xem ra anh phải dạy dỗ cho tốt rồi!!

Thiên Yết à, mau phạt em đi! Dễ sợ không? Giận mà hôn môi người ta, làm khoái quá trời à~~ [~ > - <]~.>

12. Chương 11: Giúp Mà.

Kim Ngưu bị anh đưa đến một căn hộ chung cư kiểu mẫu: diện tích vừa phải; nội thất trang nhã, hài hòa đi cùng các thiết bị hiện đại mà đa năng.

Đây là đâu?

” Kim Ngưu, mừng em đến nhà anh!”

Thiên Yết mỉm cười, dắt tay cô vào.

Thiên Yết, bản thân anh không phải là một kẻ cầu kỳ. Cái gì gọi là biệt thự sang trọng? Màu chủ đạo là đen và trắng? Ồ, đó không phải anh! Anh cũng chẳng phải tổng tài phúc hắc hay gì gì đó. Anh xuôi theo xu hướng những thứ bình đạm và đơn giản, là người hâm mộ sự ấm cúng và thân mật.

“Đẹp chứ hả?”

“Vâng...!” Và nhỏ nữa!

Hãy thử nói cho tôi nghe, một giám đốc giỏi giang, giàu có và quyền lực trong mắt bạn, sẽ có cuộc đời xa hoa như thế nào?

Chà, thật ra tôi cũng không biết!

Tôi chỉ biết tranh đấu nhiều rồi, mưu toan nhiều rồi thì ai cũng vậy, cũng mệt mỏi và muốn buông xuôi, tìm kiếm chút yên bình ít ỏi trong đời.

Một căn hộ chung cư tầm tầm bậc trung, dăm ba món đồ thiết thực và vài quyển sách triết lý cùng mang theo ít nhiều thú vui nho nhỏ trong đời!

Thiên Yết, chính là kiểu người đó!

Hãy nói một chút về con người đang mỗi một, và chú ý đến tình yêu của họ.

“Sau này chúng ta sẽ ở đây... em thích chứ?”

“..... ở đây? Ý... ý anh là gì?”

“Em còn giả ngốc?”- Thiên Yết cười âm lãnh, hai tay nắm thành quyền đồn con trâu nhỏ nào đó vào một góc-“Kim Ngưu, anh đã nói, cả đời này ngoài anh ra, em không được cưới ai hết! Dù em có hận anh, anh cũng buộc em vào lòng, nhốt vào nhà để anh yêu em cả đời!”

“Anh...anh”anh nói thiệt không? Nhớ nha nhớ nha.

Thấy cô ‘đỏ mặt xấu hổ’, Thiên Yết ý cười càng tươi, đôi tay tùy tiện giam ai đó vào lòng, môi không rảnh rỗi in dấu lên cái trán mịn.

“Ngoan, nấu chút gì cho anh ăn! Anh hôm nay phải dạy em cho kĩ mới được!”

“Em.... anh buông...”

“Sao thế? Anh chỉ ôm em thôi mà... hửm?”

“Em... đi nấu cơm!”

“Oh.... cứ tự nhiên!”

“Buông em ra...”

“Tại sao? ”- Thiên Yết hôn lên môi Kim Ngưu thật nhẹ-” rất ngon đấy!”

“Anh.... xấu xa!”

Aaaaa, cưỡng hôn thôi mà, có cần bưng cái mặt đẹp lồng lộn vậy không trời!!!

“Azz~~ rất mềm và ngọt a~~! Em vừa ăn kẹo chanh, đúng chứ!”

“.... anh xấu! Có mới không nói chuyện với anh !”- Kim Ngưu ‘đỏ mặt’ xô ngã ai đó, vội chạy vào bếp!
Thiên Yết nhìn theo bóng dáng nhỏ bé, môi khê nhếch.

“Cua gái là phải vô sỉ! Mà càng vô sỉ con nhỏ càng mê mà!”

Nhân Mã lệ phi xuân, coi như lần này tao nợ mà...aida~~ [~ ~ . <]~>

Kim Ngưu chạy chạy, thở dốc a~~

Phù phù!

Trời ơi! Tui trúng độc đắc rồi!!!

Một ngày mà được nam thần cưỡng hôn mấy lần luôn... aaaaa, ngại hết sức à [~ > × <]~.>

Ta nấu, ta nấu... hahaha

Nấu ăn ngon có được hôn nữa không ta? Aida~

Hôn hôn hôn...

Cô thừa nhận, bản thân khoái được hôn đến nổi tinh thần bồn loạn luôn rồi!

“Vỡ kịch, bây giờ nên vào màn chính!”- Ai đó nở nụ cười bí hiểm.

Quay lại một chút với ‘bé trai’ đáng yêu đến đáng thương của chúng ta nào!

Thiên Bình bây giờ đang hoảng loạn a! Cậu nên nói như thế nào đây? Không lẽ bực một phát là anh thích em?

Không không! Hấn thật sự cầu toàn nha!

Aim... Sư Tử là kiểu con gái thích sự đơn giản mau lẹ, chẹp, hấn cuối cùng nên làm sao đây??

Ai.... ai mau cứu hấn đi a~~

Xà Phu vô sỉ, Kim Ngưu giả nai. Tụi bây đang ở đâu? Tao nhớ tụi hai đứa bây lắm rồi nè Ơ_Ơ

Thiên Bình tội nghiệp của chúng ta khóc không ra nước mắt. Làm sao để câu cô nàng Sư Tử của hấn đây...

Sư Tử Sư Tử... ôi, sư tử đáng yêu của hấn!!

Oa... hấn muốn có bạn gái, muốn có bạn gái!!!

”Xà Phu quân gian xảo,Kim Ngưu ngu thảo mai à, tao nhớ chúng mày chết mất!”

“Mày nhờ vả có thể đàn ông hơn không thằng dog?”

“I don’t care a~~ hai con tó mắt dạy của đời tao, mau mau tới đây a~~”

“Mày muốn chết?”

“Ahahaha, Xà Phu thân ái à! Tao giỡn, giỡn ấy mà ”

Ngàn lần cầu xin, đừng có ghi thù hấn nha!

“Muốn cua gái?”

“No no ! Tao cua xong rồi a~~ tao cần tỏ tình, là tỏ tình đó! Tụi bây quan tâm đến tao chút đi!”

“Cái @\$###! Mà mà cần bọn tao quan tâm? Cả tháng nay không phải bị gái lấp não quên luôn tụi tao rồi hả?”

“Thôi mà hai đứa! Qua giúp anh mà cái coi!”

“Cút!”

“Đừng mà, hai con cờ hó của đời tao! Bình thường gặp tao tụi bây hay vầy đuôi và sữa mà!”

“Bố mà không phải chó!”

Thôi được rồi, kể thừ thời là trang tuần kiệt. Vì tương lai, hấn nhin.

“Thôi mà hai đứa bạn hiền lương thực đức, hiền lành hòa nhã, tốt bụng đáng yêu, thật thà dễ tính của tao. Các thí chủ, hãy thương xót kẻ bần hèn này a~~”

“Ngoan!”

Nhục, hấn thật nhục, được chưa???

Sư Tử, sau này em phải yêu anh nhiều hơn một chút mới được đó! Chứ anh vì em hy sinh nhiều quá trời!!!

“Nói coi, con nhỏ đó là ai?”

“Mẹ kiếp, cuối cùng tụi bây phải bạn thân tao không? Tao thích ai mà cũng không biết!”

“..... mà muốn kiếm chuyện? Không muốn có bồ nữa sao?”

“Tao xin lỗi!” Aaaa, tụi cờ hó bạn thân

“Ngoan! Yên tâm, tụi tao sẽ giúp mà!”

“Huhu, tụi bây thật ‘tốt’ ”

Thiên Bình cắn răng, Sư Tử, em tốt nhất nên dễ dàng đồng ý một chút, nếu không, chồng em đây thật sự thấm đó ToT

13. Chương 12: Dục Vọng Chiếm Hữu.

“Cái này, cái này nữa!”

Xà Phu thoải mái quăng mớ đồ cho cậu chàng đáng thương nào đó! Hừ, muốn của gái, hại chị cả tuần nay ‘xa xôi cách biệt’ với Xứ Nữ.

Cho chết, chị cho cưng mua đến hết tiền luôn!

“Ê, thằng chó , cái này hợp với mà nè!”- Kim Ngưu reo lên, chỉ cái quần bơi màu chuối đang được bày bán.

“Ê, được đó mà! Con chó của nhà mình ghiền màu này nè!”- Xà Phu gật đầu.

“Hay nhân hôm nay mặc áo khỉ màu chuối nè! Mặc luôn cho đủ bộ!”

“Trời ơi, hợp thiệt mà!”- Thiên Bình xáp lại.

À, thật ra, vấn đề này, Thiên Bình đây cũng chơi lầy lầm!

“Mặc vô liền, em sáng nhất đêm nay luôn!”- Kim Ngưu thôi thúc.

“Ây da, thay coi.... ahahaha!”

Không hợp lại thì thôi, chứ quần lại, ba đứa nào đó luôn lộ ra cái mặt lầy lội của mình.

Khụ, vấn đề thuộc phạm trù ‘nhân cách’ này. Có lẽ các bạn rất rõ, phải không?

Thanh mai trúc mã là gì? Bạn thân từ nhỏ là gì? Là quen thân còn hơn anh chị em trong nhà.

Kim Ngưu, Xà Phu, Thiên Bình...!
Tổ hợp cao cấp biến thái đã trở lại.

“Alo..!”

“Em đang ở đâu?”

“Em hả... à..”- Xà Phu đang định đáp thì.

“Em ơi, cái sịp xanh chuối của anh em giặt rồi hả?”- Thiên Bình la ồm tỏi vào điện thoại.

“Hả... cái gì?”

“Không có, Thiên...” Bình cầm ngay

” Giúp anh cái, hôm nay em làm nhiều giờ anh đuối quá!”

Anh mà mà chịu nhục hả? Mơ đi! Ta là ta phải trả thù a~~

“Em ơi, cho chị xin tiền phòng. Hết hai tiếng rồi a~~! Mau mau chứ có khách khác vô rồi”-Kim Ngưu bĩ ổi góp vui.

“Dạ, tụi em xong liền! Em, mặc đồ vô đi cưng!”

Xà Phu nóng máu, cô thật ngu khi gọi hai đứa phá hoại này là bạn.

“Em mệt? làm nhiều? Trả phòng? Xà Phu, em thật to gan!”- Xử Nữ rất nhanh nhạy nắm bắt điểm mấu chốt

“Không...”

“Tút tut tut...”

Xử Nữ tắt máy, tay cầm điện thoại như thể muốn bóp nát, răng nghiến chặt.

Híp mắt đầy gian trá, Xử Nữ khi ghen, quả thật là có chút đáng sợ.

Xà Phu! Em, chết chắc!!

“Mẹ nó, hai đứa chó!”- Xà Phu giận đến giơ chân, tập trung xử lý hai đứa bạn vô sỉ thích đốt nhà nào đó!

Hừ hừ, nếu Xử Nữ của cô giận thì sao đây hả? Hiểu lầm thì sao đây hả? Làm rùm beng lên rồi sao đây hả? Đứa nào đứng ra chịu ngoài cô đây hả?Hả?hả?

‘Xong một đứa, giờ phải để dành xăng đốt nhà nhỏ còn lại!’- Thiên Bình gian manh tính toán, trong lòng đang tra từng câu từng chữ độc địa để lát giải quyết bé Ngưu ngu nhỏ nào đó!

Ngộ sẽ báo thù, và ngộ sắp báo thù xong được rồiahaha

Phải nói, nhờ đứa bạn ‘tốt’ nào đó, tương lai của bé trâu nhỏ sắp tràn ngập trong sự kiểm soát gắt gao đến khóc không xong.

Còn Thiên Bình, khụ, thà làm ngôi sao le lói rồi chột tắt, báo hiệu một tương lai nhuộm đầy giông tố a~~

“Cái này hợp với mày nè!”

“Thiệt hả?”

“Ê ê, vô thay liền coi!”

“Từ từ, má ơi, nhiều gê!”

Kim Ngưu vui vẻ đi thử quần áo, trong lòng nghĩ, aiaiai~~ mua áo đẹp mặc cho Thiên Yết xem nha!

Có khi còn được tặng thêm mớ đậu hủ miễn phí nữa a hí hí hí!!

Kim Ngưu ngoan ngoãn đi thay áo, ngây thơ giao giỏ xách cho hai đứa quý bạn thân khoái đốt nhà nào đó!
Và rồi...!

“Rrrrr...”

“Ê, điện thoại của Ngưu ngu rung kìa mà!”

“Ừa, sao nó không bật tiếng?”- Xà Phu hỏi , mở giỏ xách ra.

“Tắt rồi!” Sao tắt lẹ vậy

“Coi ai vậy? Coi chừng ba má nó gọi”

“... bồ nó!”- Xà Phu nhìn nhìn-” nhớ bốn cuộc luôn, kì này Ngưu ngu chết chắc!”

“Bồ nó? hắc hắc!”

Thiên Bình mau lẹ chụp lấy cái vỏ sò màu sữa xinh xinh. Miệng cười gian vô cùng.

Xà Phu cắn bản định ngăn lại nhưng nghĩ nghĩ một hồi, ý đồ càng ngày càng tối, cười gian trá.

Hai đứa nhìn nhau, cười ăn ý, âm mưu hòa hợp..

Có một câu nói rất nổi tiếng trên mạng, đừng ngủ khi lũ bạn còn thức.

Và trong trường hợp này, xin nói rằng, đừng chủ quan khi biết tụi bạn chơi lầy.

Ừm, cái câu này, là dành cho Ngưu nhỏ nhà chúng ta!

Thiên Yết bây giờ vốn dĩ đang có một bụng ấm ứ nóng nẩy , cô nàng này dám không nghe điện thoại?

Hừ hừ, đúng là được chiều sinh kiêu. Để coi kì này, anh dạy dỗ cô như thế nào..

Phải nói, tuy âm lãnh, nhưng những hình phạt của con bò cạp nào đó luôn làm nàng trâu nhỏ nhà ta thích gần chết a~~

Đang miên mang suy nghĩ, điện thoại đã báo có cuộc gọi đến, anh vui vẻ bắt máy.

Nhóc, coi em định giải thích như thế nào..

“Alô, Kim...”

“Xin lỗi, anh là ai sao cứ gọi vào số bạn gái tôi hoài vậy?”- giọng nam trầm vang lên, qua ngữ âm, có thể thấy người này còn khá non trẻ, chắc tầm 17,18 tuổi.

Ngay lập tức, não ai đó liền hoạt động.

Bạn gái? Giọng nam, cỡ 17,18 tuổi.

Là thằng nhóc nào??? Gừ..

“Aizz~~ xin lỗi nha, bạn gái tôi đang thay đồ nha! Tại cái đầm ngủ tôi mua hơi chật, chúng tôi đang đi đổi!”

Báo cáo hết, lòng Thiên Bình tự hào cười thâm...

Đã lầy thì lầy cho trót, Thiên Bình chê nhà cháy chưa to nên thoải mái châm thêm xăng.

“Xong rồi hả em? À, không biết, chắc lộn số! Em thay thử bộ kia luôn đi! Ừm, trong suốt, anh thích haha”

Ngưu ngu, tao cho mà chết! Dám đùa với bố à???

“Kim Ngưu!”

Thiên Yết tắt máy, tay nắm thành quyền, giọng đông đầy sát khí.

“Em... Kim Ngưu...!” Mặt ai đó giờ phút này đen hơn than.

Ghen, là gia vị của tình yêu. Nhưng nó cũng là cánh cổng của sự mù quáng.

Đàn ông, họ thường ít ghen. Nhưng một khi đã ghen, họ sẽ rất đáng sợ.

Vì dục vọng chiếm hữu, luôn là bản tính cơ bản của phái mạnh.

P/s: đã 00:00 có ai còn thức không nào [~ = × =]

~Nếu còn thì good night all

~~

14. Chương 13: Không Buông Tay.

Tắt máy, xóa lịch sử cuộc gọi, tiếp tục đeo bộ mặt vô tội, ngây thơ đến hoàn hảo.

Kim Ngưu, đừng trách tội tao! Có trách thì nên ngắm coi mày sống sao mà có lỗi quá nha!

Tội tao vô can à!!!

“Sao hử tội bây?”

“Duyệt!”

“Haha, có vậy chứ!” Cô sẽ mặc nó cho Thiên Yết xem, anh nhất định sẽ rất thích đây!

Khi yêu, tình anh cũng hóa kẻ khờ a~~

” Giờ đi ăn đi tội bây!”

“Đồng ý! Tao thèm gà chiên nước mắm... đi đi !”

Bữa ăn ngon lành của Kim Ngưu, lại hóa ra bữa trưa nóng máu của ai đó!

Ghen... Thiên Yết anh thực sự ghen đến điên rồi!

Ghen, một phần của nó là mù quáng. Đôi khi vì nó, con người ta lại vô tình phơi bày ra mặt nào đó mà bản thân luôn cố che giấu hay cũng chẳng nhận ra....

Âm lãnh, mưu mô và gian xảo.

Một doanh nhân thành đạt, phải như thế nào???

Một tuần trôi qua, nắng vẫn cháy và đại dương vẫn xanh, Thiên Yết vẫn như vậy, ôn nhu đưa đón, ôn nhu săn sóc Ngưu ngu đáng yêu.

“Tạm biệt, anh đi đường cẩn thận!”

“Đồng ý! Nào , vào nhà đi em, coi chừng nắng!”

“Tuân lệnh!”-Kim Ngưu chấp tay kiêu quân đội, le lưỡi dí dỏm chạy biến, bỏ qua đôi mắt âm trầm đầy sương của ai đó.

Kim Ngưu, em tốt nhất là đừng nên lừa dối anh!

“Rrrrr!”

“Sao rồi!”- giọng lạnh và xa cách, cứ tựa như một khối đá hay một con robot vô cảm.

“Đã xong, mọi thông tin đều được ghi nhận đầy đủ!”

“Chỗ cũ, bây giờ!”

“Đồng ý!”

Thiên Yết nắm chặt điện thoại, nhanh chóng chui vào xe đạp phanh chạy đi, bỏ lại sau lưng làn khói mờ mịt, mờ mờ ảo ảo.

Dừng xe tại một quán cafe sang trọng, đi vào và trở ra trong chớp mắt, tay mang thêm một xấp giấy tờ.

Bước vào xe hơi, mắt tập trung cao độ.

Cười, sau đó, chỉ có một nụ cười...

Thiên Bình ư?

Lại nói một chút nữa, tại một nơi cách Thiên Yết không xa lắm.

Có một bé rấn nhỏ đang lăn lộn, quằng quại và tay chính là nhàn rỗi, mở tắt điện thoại liên tục.

Aaaaa

chết mất!

Xử Nữ, anh là tên vô tâm! Chỉ như vậy mà cắt liên lạc, không nghe điện thoại, không trả lời tin nhắn...

Aaaaa!~~ một ngày hơn mấy chục cuộc gọi bị bỏ, ai đó sắp rầu đến mức meo rồi!.

”Ting

”

A!!! Tin nhắn!!!

Xử Nữ, coi như anh khôn, còn biết trả lời tin nhắn của em!

Đọc đọc đọc

Cái *\$@^& ?

Mặt Xà Phu chính thức đen đen méo méo !

Tại sao lại là‘anh Viettel’?

Xử Nữ, Xử Nữ của cô đâu?

Aaaaaaa~~

Hừ hừ, Xử Nữ , anh dám bỏ em sao?

Dạo này thấy em xuống nước, anh liền làm tới phải không?

Híp mắt, cười gian, mặt điềm tĩnh.

Một Xà Phu mưu mô lại xuất hiện.

Anh dám máu chó? Tôi máu chó lại cho anh xem!!!

Kim Ngưu vốn vừa dùng xong bữa tối, đang định lên mạng tám chuyện với ai đó thì nhận được tin nhắn từ Xà Phu.

“Tao đi quán bar Rắn Đêm!”

Ting~~

Ngay lập tức não con trâu nhỏ nào đó liền hoạt động.

Đang giận Xà Phu—> nhắn tin về quán bar—> có biến cần xây a~~

Vốn dĩ đang mù mờ, con trâu nhỏ nào đó mắt liền giảo hoạt, nụ cười âm hiểm. Nhắn điện thoại, gọi đi

“Alô!”

“Xà Phu có chuyện rồi! Huhu, tớ làm gì bây giờ?”

“Xà Phu.... cô ấy bị gì?”- căn bản là nên đóng vai giận, người con trai nào đó liền quăng mọi chuyện vào quá khứ.

“Huhu, tớ không biết... oaoaoa, dạo này cậu ấy cứ buồn hoài, nên... hức.... có mấy đứa bạn rủ đi bar... nhưng ban nãy cậu ấy gọi... huhu, hình như có chuyện, cậu ấy nói, giọng đáng sợ lắm huhu.... còn có tiếng con trai cười, nghe.... nghe đáng sợ lắm... huhuhu!”

“Cái gì? To gan, quán nào chứ?”

“Tớ không biết, hình như là.. huhu... rần gì gì đó!”

“Rần đêm?”

“Tớ không biết.. huhu, tớ phải làm gì đây? Tớ lo quá huhu!”

“Cậu ở yên đó, cứ để mọi chuyện cho tớ!”

“huhu... đành ‘nhờ’ cậu!”

Tắt máy, lau nước mắt, Kim Ngưu cười càng thêm bí ối, vô sỉ.

Xử Nữ, aiii

, đáng thương đáng thương!!

Chà, nãy giờ khóc nhập tâm quá nên có chút đau họng. Lên facebook đòi anh xã tương lai dẫn đi ‘khám’ họng thôi nào...

“Anh ơi, em đau họng quá T_T” nên qua đây hôn em cái đi, thèm đậu hủ quá!

“Em đang ở đâu?”

Yeyeyeu!!! Đậu hủ, đậu hủ!!! Cơn mưa đậu hủ nam thần đang đến ![~ = v =]~

Ngược lại với con Kim Ngưu vô sỉ nào đó, Xử Nữ lúc này loạn cả lên!

Cô đi bar? Đáng giận!

Cô còn không biết quán bar đó như thế nào sao? Đó là tiệm trà sữa hay sao mà buồn thì ghé hả?

Xử Nữ phóng xe như bay, con ốc này, coi anh dạy dỗ như thế nào!

Đến nơi, đập vào mắt anh là một màn như thế này:

Xà Phu của anh ở đó, ngồi ngay quây, mặt đỏ lên vì say rượu đang ‘suy yếu’ gục lên bàn, mặt khác đang cố né

tránh sự quấy rầy của anh chàng điển trai, phong cách bên cạnh...

Thật là, quá lộng hành!

Xem xem xem, bộ đầm bó sát đó là sao? Đầm màu đen làm bật lên làn da trắng, cánh môi hồng hồng trong ngọt như mật, đôi mắt mê man quyến rũ, khuôn mặt uất ức làm người ta

thương mến.

Đáng ghét!

“Buông tay bản mày ra!”

Một đấm, nhanh và mạnh.

Nhìn người đàn ông đó, mặt lạnh băng, đưa người con gái nhỏ của mình đi. Bỏ lại anh chàng đào hoa đang còn ngơ ngác

“Mẹ nó chứ, làm ơn mắc oán!” Tên nhóc đó , để anh gặp lại xem hừ hừ.

Bỏ qua vật hy sinh đáng thương đó, Xử Nữ ôm trọn Xà Phu vào lòng, nhìn cô nhu thuận dựa vào anh, lòng dâng lên ý niệm vừa vui vừa hờn.

Cô nhóc này, người nên giận đáng ra là anh, nên đi tìm lại chính là cô.. từ bao giờ thứ tự lại đảo lộn như thế?

Đưa cô lên xe, chở về nhà, mọi động tác đều cẩn thận và ôn nhu...

Mang cô về nhà với bộ dáng này, không biết ngày mai còn yên bình hay không đây?

Thở dài, gọi cho Kim Ngưu một cú điện thoại, thông báo vài câu cùng nhờ vả chút lý do. Anh bây giờ thông thả ôm người đẹp về nhà, hên ghê, ba mẹ đi công tác hết rồi a~~

Còn người làm? Còn lâu mới sợ!

Đặt con búp bê nhỏ lên giường, dọn một cốc nước giải rượu, nhìn cô gái mình yêu đang mềm nhẹ cuộn người.

Anh cười, nụ cười sủng nịnh và cưng chiều.

Cô nhóc này, thật là, muốn giận cũng không xong....

“Ừm.... Xử Nữ!!!”

“Ngoan, anh nè!”

“Hơ hơ... anh không phải Xử Nữ...”- Xà Phu ‘say xỉn’ nói-“Anh ta hả, anh ta không ở đây đâu nha! Anh ta là đồ xấu xa, rõ ràng là Thiên Bình chơi xấu tôi, việc gì anh ta dám bơ tôi... hức.. tôi a~~ ghét lắm ghét lắm!”

Người say luôn luôn nói thật, đúng vậy chẳng? Lần đầu tiên, Xử Nữ nghiêm túc suy nghĩ về nó.

“Anh ta rất đáng ghét, lại kĩ tính ... hức.. tôi mới không thèm anh ta! Có ngon thì đi luôn đi !”

“Huhu... anh ta không tin tôi!”

“Anh ta là người xấu.. huhu, anh ta ăn hiếp tôi!”

“Ngoan, không khóc!”- Xử Nữ nhẹ nhàng ôm người đẹp vào lòng, nghe mùi rượu nhàn nhạt trên người cô... khỉ thật, nồng quá...!

“Huhuhu, anh ấy bắt nạt tôi; anh a~~ anh phải giúp tôi đánh anh ấy! Anh ta là người xấu... Thiên Bình, cậu ta cũng là người xấu!”

“Ừ, anh xấu, được chưa? Ngoan, ngủ đi!”.

Hôn nhẹ lên cánh môi mỏng, cảm nhận vị rượu chát, Xử Nữ bùng lên lửa giận. Anh nóng nảy, hai đầu lưỡi quần quýt giao thoa, như muốn hút hết mùi vị của món rượu đáng chán.

Cái anh muốn, là tẩy đi hương vị tầm thường dung tục nơi quán bar. Thiên thần của anh là thanh thuần, không được nhiễm chút bụi nào...

hôn, ôm và ngấm ai đó ngủ say.

Trình tự như vậy, có chút bất thường và cứng nhắc, nhưng dù sao đi nữa, thiên thần của anh, đảm bảo vẫn chưa sẵn sàng cho điều này.

Ôm con gấu nhỏ vào lòng, nhẹ nhàng ngủ say. Anh không hay biết, đôi mắt của nàng thiên thần nào đó bây giờ mở to đầy mưu mô.

Không uống công hy sinh xị nguyên chai rượu thay nước hoa nha~~ mà phải cảm ơn cái anh ở bar hồi nãy giúp cô thay cocktail bằng nước soda nha.

Anh thật tốt, em xin chúc.... rằng anh mau lành!

Xử Nữ, anh trầm luân vào em rồi, đúng chứ?

Em, cả đời, cũng không cho phép anh buông tay.

P/s: chương sau Ngưu và Yết mới lên sàn nhoa

15. Chương 14: Anh Cũng Vô Sĩ

Đêm, từng ngọn đèn đường hắt thứ ánh sáng vàng lấp lánh xuống đường.

Thiên Yết lái xe, nhanh và nhạy trên đoạn đường dài.

Phía sau xe là Kim Ngưu đang nhàn nhã ngồi.

Luôn luôn, là một hình ảnh, chàng trai lái xe và cô gái anh ta yêu ngồi bên ghế phụ lái.

Đẹp, nhưng không tốt chút nào!

Đã từng có người nói, nếu yêu một cô gái, hãy cho cô ta ngồi ghế phía sau xe vì đó là chỗ ngồi an toàn, ít nhất là so với ghế phụ lái.

Thiên Yết, anh là người không giỏi bày tỏ cảm xúc, chỉ biết dùng hành động mà thể hiện.

“Thiên Yết.... anh bị sao vậy?”

“Ý em là sao?”

“Anh... rất lạ!” Không nói chuyện, không bông đùa...

Im lặng như vậy, thật sự rất lạ!

“Hừ.... em còn quan tâm đến anh sao?”

“Tất nhiên.... á!”

Kim Ngưu hoảng hốt, Thiên Yết mau lẹ tăng tốc, chạy bạt mạng trên đường, tốc độ có lẽ là trên cả trăm cây.

Cái gì vậy?

“Aaaaa.... Thiên Yết nhanh quá, anh ngừng lại mau cho em!”

Huhuhu, đây là xe mui trần đó! Gió sắp xé rách mặt cô luôn rồi nè...

Huhu, Thiên Yết, anh không thương người ta gì hết!

Cũng chẳng khá khẩm hơn là bao, tâm chàng bỏ cạp nào đó lúc này bùng bùng lửa giận.

Đáng chết! Cô còn dám nói?

“Krít”

“Thiên Yết anh bị điên à? Sao lại thắng xe gấp vậy?”

“Em im ngay!”

Thiên Yết quát, xuống xe rồi thuần thục bế con nhóc của mình vào nhà, à không, là xách trên vai thì đúng hơn!

“Bỏ em xuống, Thiên Yết, em cần về nhà!”

“Hừ, đến lúc này em còn dám trốn!”

Huhu, chuyện gì đây? Thiên Yết ôn nhu của cô, sao hôm nay lại đáng sợ như thế?

“Phịch!”

“Á...”

Quảng ai đó xuống giường êm, Thiên Yết rất là vô lương tâm nằm đè lên, mặt đối mặt với con trâu bé nhỏ của mình.

“Thiên Yết, anh...” rất tàn nhẫn, huhu, đau quá đi! Anh không thương em gì hết.

“Thiên Bình là ai?”

“... hả?”

Gì, gì vậy? Thiên Bình gì ở đây?

“Nói....!”

Anh gần giọng, tay ôm eo cô thật chặt, vùi đầu vào cổ ngọt.

Đáng giận!

“Haha, nhột quá, anh bị gì vậy? Ahaha!”

Thiên Yết với tay đến cái điện thoại di động, bật lên.

“Alô, Kim...”

“Alô, xin lỗi anh là ai mà gọi vào số bạn gái tôi hoài vậy?”

Thiên Bình...!

Cái &#*^\$!! Đúng là không tin thằng này được mà, nó dám....

“Aizz~~ xin lỗi nha, bạn gái tôi đang thay đồ nha! Tại cái đầm ngủ tôi mua hơi chật, chúng tôi đang đi đổi!”

What? Cái thằng này? Muốn tạo phản.

Ôi, đừng nói là người đàn ông này đang....

”Xong rồi hả em? À, không biết, chắc lộn số! Em thay thử bộ kia luôn đi!

Ừm, trong suốt, anh thích haha!”

Thiên Bình... thằng tó! Mà lại bố rồi!

“Sao hửm....? Ồ, đồ ngủ sao?”

“Thiên Yết, không có!”

Tin em đi mà, em bị oan huhu! Em bị oan

“Oh, thế trong suốt mới phải ư? Hử?”

“Huhu... em không có!”

“Em đi chơi với người đàn ông khác, lại còn cho hắn cầm điện thoại của mình... Em nói anh nên làm gì em đây?”

“Em... huhu, em bị oan!”

“Oan? Ồ, oan chỗ nào?”

“Em không có... là Thiên Bình nó chơi xấu em!”-Kim Ngưu ôm anh, làm nũng mà cọt cọt-” Anh biết, em chỉ thương mình anh mà!”

“A~~ thật sao?”- Thiên Yết cười tà, búp bê nay biết làm nũng rồi sao?

Thật ngoan nha!

Quên đi! Nên trở lại thôi, phải nhớ mục đích chính của mình a~~

“Thật!” Gật đầu như bằm tỏi, anh xã à, không được nghi ngờ em nha! Anh coi điệu hử của anh cao cấp như vậy, em đâu có điên đi ăn vụng huhu Q_Q

“Ng Sloan, nói anh nghe, Thiên Bình là ai?”

“Nó là bạn thân từ nhỏ của em, còn có Xà Phu nữa a~~”

“Bạn thân từ nhỏ...?”

“Vâng, từ năm hai tuổi! Tụi em là hàng xóm !”

“VẬY... hồi nhỏ tắm mưa, ba người cũng đi chung?”

“Vâng.... á!”

Cái... cái gì? Người đàn ông này..

Vô sỉ! Thiên Yết, thì ra anh cũng vô sỉ như vậy.

“Ồ, em nói thật sao? Hửm?”

“Không có, em lỡ lời! Em lỡ mồmToT”

Thiên Bình, chị rửa mày! Chị nguyên rửa mày!

“Oh... thế thì...!”

Thiên Yết cúi xuống, ấn vào môi cô nụ hôn phớt.

“Anh cũng lỡ mồm!”

“...” anh....

Lỡ mồm tiếp đi! Trời ơi, thích dễ sợ luôn!

Khụ, em không có phải sắc nữ đâu nha! Tại em thích hôn anh thôi!

“Kim Ngưu, em định xin lỗi anh như thế nào đây?”

”Em... huhu, em không biết gì mà! Em vô tội! Vô tội a

huhu!”~[T_T~]

“VẬY Ờ?”

Thiên Yết cười, hai tay giữ chặt đôi cổ tay mảnh, mặt phúc hắc gian tà.

“Huhu, đúng vậy!”

Bằng chứng cho thấy, muốn vô hiệu hóa một cô nàng gian xảo, hãy đưa họ từ cú sốc này sang cú sốc khác!

Thiên Yết cười âm lãnh đến xán lạn, cả mi mắt cong cũng rung rung kích động.

“Aim... tuần sau anh sắp đi công tác vài bữa, em có phiền khi đi cùng anh không?”

“Em còn phải đi học!”

“Anh đã xin dùm em! ”

“Em còn xin phép ba mẹ!”

“Ngoan, họ cho phép rồi! Cả hành lý cũng được Thiên Trân đưa về nhà rồi!” Nói cách khác, em không có quyền từ chối.

Kim Ngưu nghe xong, triệt để hóa đá!

Con mẹ nó, vậy anh hỏi tôi làm gì?

Anh chặn mọi đường xong xuôi cả rồi!

“Ngoan, ngủ đi! Hành lý của em ở phòng bên cạnh!”

“Em muốn về nhà!”

“Yên tâm, mẹ em đã nói, em nên tập quản lý nhà cửa một thời gian!”

Chính xác mà nói, em muốn từ chối? Mơ đi!

Thiên Yết, anh, cũng thật vô sỉ.

Bất quá, em thích!!! [~ = v =]~

“Màn kịch, ai da~~, bao giờ mới nên hạ màn đây!”

Ai đó nhìn màn đêm bên ngoài, ánh mắt càng thêm ma mẫn.

P/s: lại 00:00

Aizz

nói chung là nghiện đăng giờ này rồi! Nghiện rồi! ~[= v =~]

Lại nói, cá nhân mình thấy chương này nhạt sao sao ấy ToT

16. Chương 15: Làm Bạn Gái Anh!

Tạm gác mọi suy tính qua một bên, hãy đi đến với tình cảm tuổi học trò ngây thơ trong sáng đúng như cái nó nên có đi nào!

Từ rất sớm, trên một đoạn đường nhỏ, có ba con người đang miệt mài trang trí. Cây cỏ hoa màu tươi đẹp, những vật trang trí nhỏ xinh đơn giản, vài con gấu bông hay lá phủ đường vàng ươm đầy mùi nắng...

Hoàn hảo, một không gian quá sức hoàn hảo để tỏ tình!

“Ok ok!!”- Xà Phu và Kim Ngưu nắm tay, báo hiệu.

“Tao lên nha! Ê mà, chắc không mày, lờ...”

“Trừ khi con nhỏ không thích mày.... lẹ lẹ!”

“Cấm trừ!”

“Mẹ nó, cày tám chín bộ hàng xềng rồi, còn sợ nữa con? Công sức à nha!”

“Rồi rồi!”

Thiên Bình ấn chuông cửa, hồi hộp chờ đợi cô gái nào đó mở cửa.

Sư Tử hôm nay mặc bộ quần áo năng động: áo thun màu xám, jean đen ôm sát, giày bata cao cổ cùng áo sơmi caro khoác ngoài.

Ngoài cổng, Thiên Bình đang mỉm cười với cô. Anh hôm nay ăn mặc khá lãng tử nhưng cũng nam tính với áo sơmi trắng xắn cao đến khủy, cời bỏ hai cúc đầu lộ ra làn da rám nắng phong trần. Quần jean bó sát làm nổi lên bắp thịt cuộn săn chắc, giày bata năng động, nụ cười tỏa nắng đến chói lòa...

Trầm mặc.... là một thoáng trầm mặc nhìn nhau...

“Đi thôi!”

“A.... được!”- Sư Tử ngây ngốc đi theo, mặt đã sớm đỏ.

Thiên Bình đi trước, cười như thằng điên, hoàn toàn phá vỡ hình tượng trong mắt cô gái nào đó. Nhưng may mắn, nhờ hai con bạn ‘gia súc và bò sát’ (Kim Ngưu và Xà Phu) không ngừng dùng tín hiệu cầm kêu ” mặt mặt”, ai đó liền không một dấu vết chỉnh lại nụ cười hòa nhã..

Đẹp chưa? thành quả coi phim Hàn và luyện k-pop đó nha!

Sư Tử, thấy anh vì em mà hy sinh nhiều không?

Sư Tử đi sau, nhìn bóng lưng thẳng tắp của Thiên Bình, đột nhiên cảm thấy rất kì diệu.

Ban đầu, cô ấn tượng vì cậu không hoàn toàn như lũ bạn theo phong cách Hàn Quốc. Thiên Bình mang trong mình làn da rám nắng và cơ thể săn chắc, biểu thị rõ ràng của nét đẹp phương tây. Cậu ga- lăng với mọi cô gái và giỏi thể thao.

Họ bắt đầu nói chuyện, là nhờ bơi lội.

Thiên Bình là người bơi giỏi, nằm hẵn hoi trong đội tuyển của trường.

Cậu bơi rất đẹp và mạnh, trông rất nam tính và hào phóng.

Đó là lần đầu tiên, Sư Tử thật chú ý đến một ai đó!

Cô chọn bơi lội và gặp cậu. Cậu hòa nhã và hay cười, nụ cười mà người ta hay gọi là nắng ấm với má lúm đồng tiền và chiếc răng khểnh trông trẻ con mà lại đáng yêu.

Cái nét đáng yêu nom chừng chả thích hợp với vẻ ngoài nam tính ấy thế lại cực hài hòa trong cậu.

Các cô gái bây giờ, chính là mê các anh chàng soái ca đẹp trai da trắng thì Sư Tử cô, lại bị một anh chàng mãnh ca cường tráng cướp đi tim rồi!

Họ tập cùng nhau, bơi lội và có khi là cùng ăn uống. Bữa ăn của một vận động viên rất quan trọng và Thiên Bình chẳng ngại lý giải cho từng câu hỏi thật ngốc của cô, ví dụ như...

Tại sao trưa nay lại ăn cá hồi?

Em thích cơm với muối mè, còn anh?

Thật là xấu hổ, nhưng lúc ấy quả thật cô đơn thuần chỉ muốn phá vỡ chút không khí thôi!

“A...”

Nãy giờ không chú ý, cô đã vô thức đi cùng anh đến một nơi rất đẹp, thật sự đẹp!

Hai bên đường là loài hoa hồng dại yêu thích, bên dưới là nền gạch nâu cổ điển, những cây cao với góc rẽ to đi cùng ánh nắng dịu nhẹ.

Khung cảnh... có chút ngọt ngào, lãng mạn và nhẹ nhàng.

Đột nhiên, đôi tay Sư Tử được bọc trong một bàn tay khác, đôi bàn tay to lớn, ấm áp mà ôn nhu.

Nó như mùa xuân, như cái chăn bông vào mùa đông, luôn đem lại sự ấm áp...

Thiên Bình xoay người lại, đôi mắt là sự bình yên, dịu dàng, yêu thương và kiên định.

“Thiên Bình...”

“Sư Tử..!”

“A...! Có.... có gì không?”

“Sư Tử , làm bạn gái anh!”

Đôi mắt chân thành, nụ cười hòa ái đi cùng nụ cười tỏa nắng thành công làm tim ai đó đập như loạn nhịp. Đôi gò má ửng hồng càng thêm dịu dàng.

Nam ấm áp, nữ thanh thuần..

Một bức tranh xinh đẹp và nhẹ nhàng như thế!

Khẽ ngượng ngùng gật đầu, Sư Tử sau đó lại cúi đầu càng thêm thấp, che dấu nét lúng túng nơi đáy mắt.

Cảnh đẹp, nắng thơ... bầu không khí lúc này có lẽ vừa dịu dàng lại đơn thuần ,ấm áp.

Sư Tử, thẳng thắn và thật thà, yêu lãng mạn và dễ động lòng đã chính thức bị ai kia câu dẫn.

“Yaaaaa.... hú hú, tụi bây, tao có bồ rồi... thế là bố mày thoát kiếp F.A rồi!”

Thiên Bình nhảy căng lên, chạy lại phía hai con bạn thân. Cả ba đứa nắm tay nhảy cuồng loạn, miệng hét a á.

“Chúc mừng, chúc mừng!”

“Bố mày thoát rồi, thoát F.A rồi mày à! Tao có gấu có gấu rồi!”

“Mày giỏi lắm, giỏi lắm!”

“Hahaha! Qua coi qua coi! Bạn gái tao! Đẹp chưa?”

Trái với lũ tăng động nào đó, Sư Tử hoàn toàn hóa đá rồi!

Nam thần ôn nhu, hiền hòa trong mắt cô bây giờ đang.... khụ, hơi nằng động một tí.

Quên đi, chắc anh ấy đang cao hứng.

Khụ, thật đáng thương cho nàng Sư Tử nào đó, vì sau này, cô sẽ từ từ phát hiện ra, sau lớp nam thần đó là bộ mặt thô- bỉ- ổi cỡ nào a~~

Thật là mặc niệm....

P/s: 00:00 ya~~ i love this time

chap này cho tụi nhỏ bên nhau cái đã. Lo tụi kia quá rồi bỏ quên hai em này, haizz, làm mẹ ruột thật khổ a

~~Chương sau Nhân Mã xuất hiện a

~~Nhân Mã lệ phi xuân đến rồi!!!

17. Chương 16: Anh Mẽ Răng

“Kim Ngưu, hôm nay chúng ta có khách!”

Thiên Yết ghé vào bếp nói, mê mẩn nhìn cô gái nhỏ bận rộn trong bếp.

Cứ như vậy đi!

Bình an, nhẹ nhàng và giản dị như vậy.

Sẽ mãi và luôn như thế! Anh đi làm về, sẽ có người chào đón, sẽ có những lời lẽ quan tâm, sẽ có những cái hôn chào hạnh phúc.

Rồi sau đó là bữa cơm nóng canh ngọt, họ sẽ cùng ăn và nói chuyện, chia sẻ và ủi an nhau qua mọi giống tổ...

Nhẹ thế thôi, ấm áp thế thôi, cười như thế thôi!

Như thế là đủ, không, đã là quá nhiều và đẹp, đến nỗi không cần thêm gì nữa!

“Ai vậy anh?”- Kim Ngưu xoay lại hỏi

Thiên Yết cười, đi lại, giúp cô vừa nói:

“Bạn thân của anh, anh cũng cần có bạn chứ!”

“Anh ấy là ai?”

“Nhân Mã, một thằng tào lao!”

“Haha, xem ra tình cảm hai người rất tốt!”

“Dĩ nhiên!”-anh cười-“thi thoảng nghe nó thi sửa với tụi chó cũng vui lắm!”

“...em không nghĩ anh cũng hài hước như vậy!”

“Haha!”

Anh cười, hào sảng và thoải mái.

Xem ra người tên Nhân Mã này, rất thân với anh.

“Rrrrrr”

“Ồ, chó xổng chuồng rồi!”

Thiên Yết cầm điện thoại, bấm nút nghe!

“Alô!”- đầu dây bên kia, Nhân Mã đánh tiếng-” mày hả Thiên Yết kiều?”

“Bố mày đây! Sủa đi!”

“Mịa nó thằng chó! Bố mày không phải chó!”

“... tao quên, có lẽ tao đang sỉ nhục loài chó!”

“Mẹ nó, câm ngay cho tao!”

“.....”

“Ê... sao im vậy?”

“Mày nói tao câm mà!” Ý tứ chính là, mày yêu cầu gì tao liền chiều đó!

“Cái #&\$/&!!! you-think-you-delicious?”

“Tao phát hiện, vốn tiếng anh của mày đang bị chó hóa với tốc độ ánh sáng!”

“Câm, câm ngay cho bố! Tao đang ở trước cửa phòng mày đây! Ra mở cửa!”

“Ồ, được thôi!”

Thiên Yết cười sảng khoái, bước ra mở cửa.

Khu chung cư này xem ra, hôm nay khó yên lành nha!

“Hello!”

Trước cửa phòng 508, một thanh niên đang đứng cười. Anh ta có khuôn mặt khá tuấn tú đi cùng những đường nét góc cạnh cho thấy rõ dòng máu lai đặc trưng.

“Trại chó mới xuất giống à? Sao mày thoát được vậy?”

“Ầy... bậy bạ quá nha!”- Nhân Mã xùy xùy tay-” đâu đâu? Con bồ cứng ái của mày đâu rồi? Con nhỏ quên tu tám kiếp đâu rồi?”

“Muốn chết?..”

“Mẹ nó, đừng có bày đặt giọng phúc hắc âm hiểm gì đó với bố! Bố mày không quen nghe chó tru!”

“Cút!”

“Cút cái đầu mày... ai da, sao nhà sạch dữ bây?”

Nhân Mã tự tiện đi vào nhà, tự tiện lấy chai rượu trên giá, tự tiện khui.

Động tác thuần thục chứng tỏ bản thân đã làm việc này hơn chục lần rồi!

“Trai có vợ khác hẳn nha! Hồi trước cái nhà còn thua chuồng chó, còn bây giờ thành trại heo công nghiệp, sạch kinh nhờ!”

” Muốn chết”

“Mẹ nó chứ mày bị trọ mồm à? Khả năng ngôn ngữ cho chó ăn rồi hả? Chủ ngữ vị ngữ đâu? Hồi nhỏ môn tiếng việt của mày là thầy toán hay thầy thể dục dạy?”

“Câm ngay, mày muốn..... ủa”

“Ồm... em nghĩ nhà mình có khách nên định hỏi có cần đưa nước ra không?”

‘Nhà mình’

Thiên Yết cười trộm, xem ra cô nhóc này đã vô thức nhận định nơi ở mới nha!

Cảm giác này, hóa ra ầm đến thế!

Kim Ngưu nhìn anh, lòng cười phúc hắc.

Phải đó anh xâ à! Nhà mình nhà mình đó! Yêu em chưa! Yêu thì hôn liền đi anh! Ai da~~ em không ngại người lạ đâu a hí hí hí ~[= v =~]

Đánh dấu chủ quyền ngay và luôn đi anh

“Không cần, em cứ nghỉ đi!”

“Sao mày nhần tâm với bố vậy hả đồ bất hiếu? Aaaa, con dâu nhỏ nhà tao đây rồi!”

Nhân Mã xấp lại, lòng nóng hôi hổi.

Cái \$\$\$^!!! Cuộc đời này thật bất công mà!

Một người ưu nhả hiền hòa, hay cười hay nói, tay hay giúp người chân đi cứu thế như anh lại ế chống ế chợ.

Còn cái tên mặt than đòi nợ này, đã già còn làm màu, mặt mũi hầm hầm như bị táo bón vậy mà có cô em gái loli dễ thương nhóc nhóc thì thôi đi! Đẳng này còn có thêm nàng hôn thê trẻ tuổi năng động, xinh đẹp mơn mơn thế này.....

Bất công! Rất bất công..!!!

Hồng nhan bạc mệnh, anh đây đúng là hồng nhan bạc mệnh mà...

“Em chào anh!”

Kim Ngưu cười đến mê người, tử mĩ đánh giá Nhân Mã một phen... trông đẹp trai đấy, lai lai tây tây nhìn thật bánh nha!

Nhưng vì có gì.... khụ, ngay má phải bầm nguyên cục to tướng thế kia? Thật là phá hư phong cảnh!

“À, cái này hả?” Thấy Kim Ngưu nhìn, Nhân Mã cũng chợt nhớ ra.

“Mày mới cần thi với con milu hàng xóm nữa à? Sao? Bị vậy là thắng hay thua!”

“Câm, mày câm ngay cho bố!”

“Ừm.. hai anh cứ từ từ nói chuyện, em đi lấy nước. Anh Nhân Mã uống trà gừng nhé!”

“Được! Có thêm mút gừng thì càng tốt! ”

“Nhà bọn em có, anh đợi một một chút!”

“Ok ok!” Bằng chứng cho thấy, ai đó đã ăn ké nhiều đến mức chai rồi.

“Rồi, giờ nói coi, cái mặt mày..” dầy vậy mà ai làm bầm được hay vậy?

“Làm ơn mắc oán, tao đúng là con mẹ nó xui xẻo...”

“Mày tru xong chưa? vô chủ đề!”

“Cái đồ có vợ quên bạn, mày đừng quên hồi xưa là”

“Hình như Thiên Trân sắp đến....!”

“Cái gì? Sao không nói sớm....!”

Nhân Mã cuống quýt, ngàn vạn lần không được để Thiên Trân đáng yêu của anh biết cái mặt này nha.

Trong mắt nhóc đó, hình tượng của anh đẹp cỡ nào a

Ta nhỏ, thằng chó ở quán bar, ta nhỏ!

“Anh hai.... anh Nhân Mã!”

Nhắc tào tháo, tào tháo tới. Thiên Trân hí hửng đi vào cùng với Xà Phu!

Hắc hắc, để coi coi, hai ‘vợ chồng trẻ’ bây giờ đang ầm nồng như thế nào a~~

Thiên Trân hôm nay biết rõ anh hai cùng chị dâu đang ầm nồng, nên cố ý rủ Xà Phu đến phá đám vừa coi kịch.. ai da~~ có khi còn hay hơn phim Hàn Quốc nữa.

Nhưng ai thế kia, trông quen mắt, Thiên Trân liền nhận ra, đó là:

“Anh mẽ răng!”

Chính là chưa kịp cho ai chào ai, Xà Phu đã bắt ngờ lên tiếng.

Vì người con trai xinh đẹp đang ngồi trên sofa với vết bầm sưng tấy kia. Không ai khác là người ở quán bar bị Xử Nữ đánh oan hôm nào.

Thế giới, thật nhỏ bé...!!!!!!!

.....

P/s: các bạn thân mến, Nhân Mã lên sân, có ai nhận ra anh chàng ở quán bar chap nào không? hihi

Thêm nữa, cho mình ngựa tí nào!

Dạo này đọc nhiều truyện hay thấy có phần bạn hỏi au trả lời, nói chung là bị ham hố theo phong trào.

Khụ, cũng muốn bơm một chap như z, các bạn thấy sao? Các bạn có thể hỏi mình và mình sẽ trả lời, tất cả 1 chap chỉ để trả lời, nếu bạn thích, cứ hỏi ở dưới và chap sau mình sẽ trả lời hết.

Còn nếu thấy nhảm quá thì thôi, chúng ta trực tiếp bỏ qua giai đoạn đó!

Cuối tuần vui vẻ nha mọi người

Mặt khác, 00:00 cú đêm, điểm danh nào hú hú

18. Chương 17: Chính Người.

Đêm, Sài Gòn đông đúc và sáng lóa.

Từng cửa hàng từng góc phố phủ lên mình màu sáng nhiều màu, vẽ lên trên nền đêm đen những con đom đóm đủ màu xinh đẹp.

Làn xe không vì giấc giờ khuya mà vẫn phá lệ đông đúc. Xe máy nối đuôi xe máy, từng tốp nhện nhíp chạy đi, nhìn từ xa hệt như những mảnh vụn của sớm mai đang lạc lối giữa buổi trời tối mịt.

Nhân Mã đứng trên cao, thu tất cả vào tầm mắt, đôi mắt chột nháy.

Đây là mùi vị của quê hương, thật nhớ!

Sờ sờ lên má, cục sưng to nay vẫn còn đau dữ dội lắm, mẹ khiếp, anh nguyên rửa tên nhóc đó!

Xử Nữ sao?

Thật ngạc nhiên nha! Bạn của vợ bạn thân anh lại là nguyên nhân giúp anh ru rú trong nhà vào dịp phổ trời đông vui như vậy đây!

Ai~~ phải làm sao đây?

Nhân Mã anh là người mau quên khó giận, nhưng không có nghĩa cái gì cũng bỏ qua được nha!

Xử Nữ, đừng có trách anh mày, là do nhóc gây chiến trước! Uầy, nếu không nhờ cô nhóc Xà Phu ‘điềm đạm’, ‘đáng yêu’, ‘ngây thơ’ và ‘chân thật’ đã xin anh bỏ qua, anh cũng không ra tay nhẹ thế đâu nha!

Xử Nữ, để coi nhóc sống sao cho yên ổn đây?

Cười, gian tà và phúc hắc, Nhân- Mã- một- mặt- khác đã xuất hiện

Không phải tự nhiên, cậu được tên mặt than nào đó ưu ái gọi là Nhân Mã lệ phi xuân nha~~

Hắc hắc

“Sao cơ? Ba nói gì? Không phải vụ đó cho qua rồi sao?”

Xử Nữ choáng váng, ôi, địa ngục làm sao, nó đến nữa rồi ư? Sao chuyện này lại xảy ra với anh? Anh từ xưa đến nay luôn tự hào mình là người ôn nhu tốt tánh lại hiền lành đúng mực, là con thì thiên hạ gọi con ngoan cháu hiếu, làm người yêu thì gian hồ ca tụng bỏ tốt giấu tuyệt, làm học sinh thì vô lâm xưng danh trò tài học giỏi.

khụ, như thế vì cái cơ vì cái chuyện biến thái này lại xảy ra trên anh đây hả?

Hãy kể thêm một điển tích xưa cũ, khi ba yêu dấu của cậu bạn nào đó còn nghèo lắm lắm, ông ta có người bạn cùng chung chí hướng bỏ quê lập nghiệp, hai người hẹn nhau, sau này con cái trưởng thành sẽ kết thông gia.

Nhưng vì cái gì, nói nghe xem nào, lại là hai thằng đực rựa hả hả hả?

Chẳng những vậy mẹ anh còn là một hủ nữ chính hiệu, thấy cảnh này thì xông xáo đi đầu, làm anh phải dùng hết tinh lực mới dẹp yên được!

Nhưng đó là vấn đề sao? Hay quá, tên ‘vị- hôn- thê- của anh tình cờ lại là một chàng thụ bẩm sinh...

Yes! Đó chính là vấn đề!

Cảm giác bị, à không, ‘được’ một chàng trai đúng chuẩn cao to, vai u thịt bắp luôn túc trực chạy theo đã vậy còn liên tục gọi các câu gây kích thích người nghe như:

“Anh xã, anh đi nhanh quá!”

“Cục cưng à, em mỗi chân!”

Và mỗi khi anh cẩn rằng bỏ đi, thì ngay lập tức, cả khu vực bán kính trăm mét đổ lại đầy giọng rống của nam nhân.

“Xử Nữ ơi! Anh xã, anh xã em ở đây! Anh xã!”

Nghĩ đi! Suy nghĩ đi! Có ai muốn như thế không? Hả? Hả? Hả?

Nhưng chưa hết!

Người ta có tiểu mỹ thụ, ít nhất còn nhỏ nhắn dịu ngọt, anh lại có đại mỹ thụ, ngoài công trong thụ... Omg~~

Đại mỹ thụ rất thích thể hiện tình cảm nơi công cộng như nắm tay, khoác tay, hôn má, đá lông mi đưa tình!

Cho xin, Xử Nữ anh đây là thẳng, là thẳng đó!

“Anh ơi, đứng lại, em mỗi!”

tôi nhỏ vào, cậu bao nhiêu tuổi rồi “thì sao?”

“Anh công em!”

“...” mơ đi cưng.

beep cảm giác khi thấy một thằng con trai cao to đúng chuẩn mãnh ca đang anh em mặn tình với một tên nhóc tướng tá thư sinh, coi mắc cười cỡ nào a~~

Con mẹ nó chứ! Danh dự đời trai của anh. Tại sao? An-tuê?

Tiểu cường công của đại mỹ thụ, anh ở đâu sao còn chưa xuất hiện? Hu hu, em mong anh biến hình mau lên, tương lai của em nằm trong tay anh hết a~~

“Xử Nữ oppa~~”

Rùng mình, tối rồi mà, thế nào mà lại nghe được cái âm thanh đó nữa vậy?

Là mơ, dứt khoát là mơ!

Đúng thế! Ha ha, tại bình thường lo học nên coi thường giấc ngủ đây mà!

Ha ha, đi ngủ, ngủ sớm a~~

“Oppa, honey à, anh ở đâu? Em tới rồi đây!”

Không, đây không phải mơ.

Má ơi, là thật!

Khốn nạn, hết sức khốn nạn. Cầu huyết, vô cùng cầu huyết!

Ngay sau khi vừa kịp nhận ra, Xử Nữ đã bị ôm chặt vào lòng ngực rắn, cảm nhận ai đó mặc sức dụi dụi cọ cọ vào mình.

Cái *#^\$*!!!

Nếu đây là Xà Phu thì hay biết mấy, tiểu mỹ nhân của anh hay ngại, chưa bao giờ hiền hòa để dụ cả.

Còn người này...

Aaa, không mềm như Xà Phu, không thơm như Xà Phu, không ngọt ngào như Xà Phu.

A~~ bà xã nhỏ, anh nhớ em quá! 〇_〇

“Xử Nữ oppa!”

Cút! Ai là oppa của cậu hả?

“Anh nhớ em không?”

“...” không, một chút cũng không!

“Em biết là anh nhớ em!”

“...” có sao? Sao tôi không biết.

“Anh... thì ra còn thương nhớ người ta như vậy, đáng ghét!”

“...” cút! Cút ngay cho bố!

Aaaaa, Xử Nữ anh đây không phải là kẻ luyện nam được chưa?

Huhu, ai cứu anh đi!

“Chơi vui chứ?”

“Rất vui! Bất quá lần này ra tay hơi nhẹ nhàng...!”

“Vậy...?”

“Còn này?”

“A... màn kịch cũng sắp hạ màn rồi!”

Nơi nào đó, Kim Ngưu và Xà Phu còn đang tán phét, về vở diễn mang tên ‘giã thỏ dụ anh vào hang cọp’

P/s: đăng lâu quá, mình xin lỗi...

Dạo này bị bí ý tưởng trầm trọng, oa oa, muốn khóc quá đi! T__T

Mình sẽ cố đăng chương sau nhanh nhất có thể, haizz, i will try!!! Nhưng dĩ nhiên, hãy đợi mình ở không giờ không phút

19. Chương 18: Một Tháng.

Hu hu hu!

Xà Phu vừa đến lớp thì thấy ngay cảnh này.

Xử Nữ của cô, ở đó, ngồi hay chính xác hơn là nằm dài ngay trên bàn, biểu tình như... khụ, nói khoa trương chút, thì cứ như xác chết trôi vậy!

Ủm... thật ra, cô nhìn nhầm phải không? Ha ha, nhất định là vậy!

Bạn trai cô đường đường là nam thần ôn nhu được bao nàng mơ tưởng mơ mộng nha!

Yes, là nhầm người a~~ đây chắc là bạn mới chuyển tới, xa trường cũ nên còn buồn đây mà!

Mà ai cũng ngộ ghê! Sắp thi học kì hai đến nơi rồi còn chuyển trường...

A! Chắc là chuyện gấp!

Thân là lớp phó học tập, tinh thần cao cao tại thượng, Xà Phu liền tiến lại.

Nụ cười đúng mực, ôn nhu và gần gũi.

“Bạn gì đó ơi, bạn mới chuyển tới sao?”

“..... hu hu hu!” Cả em còn không nhận ra anh sao?

“Sao bạn lại khóc, có gì nói mình biết! Có thể mình giúp được bạn!”

“...” T__T Xà Phu à, đừng dùng giọng dụ dỗ trẻ con đó được không, anh mười tám, mười tám đó!

Và anh là bạn trai em, nghe chưa?

“Bạn tên gì? Từ đâu chuyển đến vậy?”

“..... hu hu, là anh, là anh mà!” Sao không nhận ra anh chứ? Tổn thương!

“... anh? Anh nào?” Sẽ không phải, không phải! Đây chắc chắn là người quen cũ, đúng thế!

“Là anh, Xử Nữ đây mà!” Ôi, tìm tôi.

“...” đúng rồi hả? Nhưng sao cô không thấy vui chút nào vậy nè?

Trời ơi, bạn trai cực phẩm nắng ấm của cô, người luôn luôn chải chuốt kĩ càng lại luôn chi tiết, cẩn trọng sao bây giờ lại...

Nhìn như, khụ, chỉ hơn cái bang ở cái quần áo không rách rưới thôi!

“Rắn nhỏ của anh, anh khổ quá mà!” hu hu, anh muốn chết!

Xử Nữ tang thương, không chú ý đến Xà Phu đang bị thạch hóa hoàn toàn.

Hình tượng, hình tượng của bạn trai cô đâu rồi?

Kim Ngưu và Thiên Bình đứng gần đó, sắp cười đến nội thương!

A! Xử Nữ sạch-holic mọi hôm biến đâu rồi ta?

Sự thật chứng minh, không những chơi lầy, bộ ba nào đó còn thích cười trên nỗi khổ của người khác.

“Hôm nay em trông rất vui!”

“Ha ha! Anh không biết đâu! Hôm nay Xử Nữ trong buồn cười chết được!”- Kim Ngưu vừa làm vừa huơ tay các kiểu, bộ dáng nho nhỏ xinh xắn lại có chút ma mãnh đáng yêu.

Thiên Yết nghiêm túc nghĩ, có nên giấu cô kĩ hơn một chút không?

Quên đi, dù sao anh cũng vây đủ chặt, cô nàng này còn mong thoát sao?

“Vui lắm sao?”

“Ha ha! Tất nhiên! Cậu ấy bị chàng-hôn-thê quần quýt cả ngày, sắp bội thực đường phèn rồi a ha ha!”

“Trông em rất phấn khích!”

“Hi, em đương nhiên là thích a! Bình thường Xử Nữ luôn bung ra cái mặt nghiêm túc chọc người nôn ra máu, nay cậu ấy lại bị ngược lại, ha ha, thật mắc cười!”

Thiên Yết lại gần, ôm nàng dâu nhỏ của mình từ sau. Nhóc con, chính là rất dễ thỏa mãn!

“Đừng lộn xộn, để em nấu cho xong!”

Kim Ngưu né cái hôn vào cổ của ai đó, aizz~~ anh à, nếu có muốn thì trực tiếp quăng em xuống giường luôn đi, cứ chần chừ mãi [= v =]~

Ăn em đi anh, ăn xong rồi chịu trách nhiệm với em đi anh.

À mà thôi, em chịu cũng được, nói chung mình gạo nấu thành cơm, nếp hấp thành xôi, trứng chiên thành ốp-la luôn đi anh

Aaaaa, em muốn bị ăn!

Ngược lại với ai đó đang phấn khích cười thắm, Thiên Yết thật phần nộ, hôn cũng không cho sao?

Đã thế anh ôm càng chặt, vùi vùi vào cổ càng sâu, cảm nhận mùi thơm ngọt dịu thật sáng khoái, đến mức không muốn buông tay.

Cô nhóc, tốt nhất là em mau lớn rồi ngoan ngoãn bị anh ném lên xe mang về nhà đi!

Đang mần mần nong nong, bầu không khí ái muội với tim hồng bay lả chả.

Đột nhiên, văng, rất vô lương tâm, tiếng chuông cửa vang lên.

Không! Soái ca đang ôm tui mà... ai, là ai mà sáng vậy? Một giờ chiều còn qua nhà người ta? Sao không đi ngủ đi oa oa T^T

Mở cửa ra, chính là Xà Phu cùng Thiên Bình. Lũ bạn thân nhìn hai người chủ nhà nào đó một cái rồi sau đó mỉm cười, lấy cớ tới hỏi bài.

Kim Ngưu: tao khinh vào! Bao giờ mà tui bậy siêng dữ vậy hả?

Rủ hai tên ôn thần vào phòng riêng, đóng cửa phòng lại. Ngay lập tức Kim Ngưu nhận được cái ánh mắt tui- tao- biết- rồi- nha đây thô-bỉ-ối của tui bạn.

“Ghê quá nha! Ban ngày ban mặt!”

“Câm ngay! Nhà tao không có nhu cầu nuôi chó!”

“Nhà tao luôn! Ôi, cuối cùng con gái lớn cũng chịu nhận gia rồi a~~”

“Tụi mày, cầm ngay cho tao!”- Kim Ngưu đá Thiên Bình một cái-” Rồi, qua đây chi đây?”

“Dĩ nhiên là có... a hí hí hí! Xà Phu đang ghen!”- Thiên Bình cười tà

“Vói...”

“Vị- hôn- thê của bạn- trai a ha ha ha!”

“Cho nên!”

“Không có gì! Xách nó qua đây để có đứa phụ tao cười vô mặt nó thôi a ha ha ha! Cười đi mày, cười người hôm trước, hôm sau để dành cười a!”

“Ha ha! Chắc có một màn phim Hàn máu chó để coi rồi ha?”- Kim Ngưu vô sỉ hỏi

“A! Đại mỹ thụ và tiểu mỹ nhân! Hắc hắc!”

Thiên Yết căn bản này giờ nghe lén bên ngoài, thấy người mình đã định, cười nói với tên đàn ông khác, lòng muốn phun trào, tâm quyết phải đem ai đó ăn sạch rồi giấu cho kĩ càng.

Lại nói thêm, cô có vẻ vui khi có người gặp nạn nha!

“A lô!”

“Tao!”

“Rồi! Nói đi! Bố mày biết mặt chó mày là ai!”- Nhân Mã nói-” Vụ gì?”

“Nhóc quán Bar, định chơi đùa bao lâu?”

“Tầm một tuần thôi! Relax chút cho vui ấy mà!”

“Một tháng đi!”

“Hả? Mày nói cái gì? Bộ thằng đó cũng đắc tội mày hả”

“Không! Kim Ngưu thích!” Nên mày ngược tiếp thêm vài tuần cho tao.

“... đại gái!”

“Vây đi! Chào!”

“Ê... ối...”

Tắt máy, mỉm cười.

Xử Nữ, đừng trách tôi! Vì phạm là chuyện khiến Kim Ngưu vui vẻ, tôi đều muốn làm, để cô ấy luôn cười.

Có trách, hãy trách cậu dạy đưa quá nhiều người nguy hiểm.

Quên mất, còn tên nhóc kia, cũng phải cho ít bài học!

Trời sắp mưa, và một tháng sau của Xử Nữ và Thiên Bình thật đáng để mặc niệm a~~

P/s: phim kinh dị siêu ngắn.

Mai là thứ hai! =]]

G9 all

20. Chương 19: Ăn Cơm

“Có muốn ở lại ăn cơm luôn không?”

“Thôi khỏi, ở đây nhiều phần hường lắm rồi! Tao không muốn làm Pink girl!”- Thiên Bình xua tay, đùa, có muốn ăn thì cũng phải là Sư Tử nấu cho hần mới chịu a.

Phúc lợi được bạn gái nấu ăn cho, tên Thiên Yết này đúng là sướng gần chết!

“Oh, vậy báai bai!”

“Bye! Mai gặp!”- Xà Phu vẫy vẫy tay, hoàn toàn không phải bộ dạng một cô nàng đang ghen nên có.

“Mai gặp!”-Kim Ngưu cười tươi rói, đóng cửa lại, sau đó...

Hu hu hu T^T

Tụi ác ôn, tui mới ăn được miếng đậu hủ mà phá vậy trời.

Buồn ghê luôn! Lũ bóng đèn đáng ghét!

Đành vậy, cách mạng còn dài, đậu hủ trên sa trường còn nhiều, đồng chí tiếp tục cố gắng.

Thôi, vô bếp nấu ăn tiếp.

“Anh!!!”

Kim Ngưu ngạc nhiên cực độ, nhìn anh chàng cao ráo bảnh bao với áo thun cùng quần short thun đơn giản đang chú tâm nấu nướng, khuôn mặt nghiêm túc nhưng vẫn đầy nét ôn nhu, dịu ngọt.

“Em nói chuyện với bạn xong rồi hả? Lại đây, nếm thử cái này, xem có vừa ăn chưa!”

Anh cười xán lạn, dùng chén lấy ra một ít thức ăn ngon lành thơm phức.

Kim Ngưu chạy lại, ôm anh từ đằng sau, dụi đầu vào tấm lưng thẳng nam tính.

“Sao thế!”

“Em phát hiện, hôm nay anh trông rất đẹp trai”

“Ha ha! Thật sao?”

Thiên Yết cười giòn, xoay người lại véo má cô nàng dễ thương ham ăn của mình.

“Đi rửa tay, anh sẽ nấu xong ngay thôi!”

“Ăn cơm xong, em còn muốn ăn rau câu trái cây!”

“Được!”

“Em còn muốn uống nước dừa, xem phim và đi công viên giải trí!”

“Được!”

“Em còn muốn đi mua sắm, ăn uống và.....”

Nhìn đôi môi nhỏ đang cong lên đòi hỏi, Thiên Yết không nhịn được mà in lên nó một dấu hôn thật kiêu.

Nhìn cục bông nhỏ trong lòng đang ‘đỏ mặt e lệ’, lòng nam thanh niên nào đó cực kì thỏa mãn.

“Ngoan! Chỉ cần em muốn, anh đều chiều em!”

“Anh... xấu lắm!”

Kim Ngưu đỏ mặt, dùng tay che đi những rặng mây đỏ hồng mà bỏ chạy mặc cho vị hôn phu đang cười khi phía sau, lòng chảy thêm vài dòng khí ấm.

Aaaaaa! Được hôn, lại được hôn nữa rồi!! o[> × <]o>

‘Chỉ cần em muốn, anh đều chiều em’ ha ha ha! Nghe chưa cái này là nhờ ăn ở tốt, tích đức dữ dần lắm mới được đấy!

Trời ơi, ai bảo cặp trai già là khổ a~~

Được hôn nè, được có đậu hủ nè còn lại được cưng nữa. A hí hí hí, công nhận, mình sáng suốt để sợ, của trai phải biết lựa, biết lựa nha!! [~ = v =]~

Khụ, thi liêm lại nào Kim Ngưu!

Đường cách mạng còn dài, phải sủng ông kĩ càng mới mong ôm được mỹ nam về nha!

Tiếp tục e lệ, tiếp tục làm bạch bông đáng yêu nào!

“Anh...!”

“A! Em xong rồi hả? Lại đây nào! Ăn thử xem!”

“Em khá bất ngờ vì anh biết nấu ăn đấy!”-Kim Ngưu ngồi xuống bàn, nhìn bữa ăn tươm tất đã được bày biện sẵn.

Ừm, soái ca mặt than ngẫu ngẫu, kiếm nhiều tiền và giàu có, biết nấu ăn và có vẻ là ngon đấy, đã vậy còn rất sủng ái người yêu!

Uầy, ăn ở tốt quá nên giờ mới bị kẹt vô người như thế này đây! Nên ta nói, hí hí, người tốt hay được trời thương mà!

“Em ăn xem, ngon không?”- Thiên Yết khá hồi hộp, thú thật là anh không quá giỏi bếp núc, chỉ là trong vài năm làm sinh viên rồi đi du học, anh may mắn học lóm được vài tài lẻ. Nhưng lũ con trai, chính là anh hùng không câu nệ tiểu tiết, có cái nuốt no là xong.

Còn đây lại là Kim Ngưu, là con búp bê anh cưng như trứng, húng như hoa, nhờ cô không thích, tâm hồn của nam nhân hai mươi mấy tuổi đầu này, khụ, khoa trương tí là sẽ có chút thương tâm.

Hồi hộp nhìn đôi môi nhỏ đang từ từ gấp miếng bò vào miệng, im lặng nhai rồi chậm rãi nuốt.

Khỉ thật, có nhai thôi mà sao như coi phim ma vậy, đau tim gần chết!

Không lẽ từng này tuổi đầu lại có cái cảm giác chết như thằng con trai mới biết yêu sao? Hừ, có chết anh cũng không thừa nhận.

Thức ăn dở thì mặc xác đó, hừ hừ, anh không phải là thằng nhóc miệng còn hôi sữa, còn lâu mới sợ ba vụ cón con này.

“...”

“Sao có... ừm... ý anh là, khụ, có được không?”

“...Ngon lắm ạ!”

Sống rồi, sống rồi!!!

Trời ơi, đau tim quá! Cái cảm giác lên lên xuống xuống như chơi tàu lượn này là sao?

Cuối cùng cũng được giải thoát!

“Em không ngờ anh nấu ăn ngon như vậy!”

“Nếu em thích, lần sau anh sẽ tiếp tục nấu cho em!”

“Anh thật tốt!”

Anh thật tốt!

Thật tốt!

Tốt!

Ai đó thật ra rất muốn chêm vào, anh thật tốt, nhưng lần sau, khụ, cơm nước để em lo là được chứ bữa ăn này, khụ, đầy ‘sức sống’ quá!

Thiên Yết hưởng thụ việc được khen ngợi, phá lệ bày ra bộ mặt ngu ngốc làm Kim Ngưu phải cực công nín nhịn một trận cười ha hả.

Đùa, cô còn phải giữ hình tượng đó!

“Khụ, em ăn mau đi, sau đó anh sẽ làm chút rau câu cho em, được chứ!”

“Em sẽ rửa chén!”

“Không, tắm rửa rửa soạn một chút, ăn xong anh sẽ chở em đi chơi!”

A! Thiên Yết, anh đúng là soái ca của lòng em.

“Không được! Em muốn giúp anh!”

“Không cần, ngoan, nghe lời anh là được!”

Thiên Yết sùng nịnh hôn cô gái nhỏ, hừm, đúng là nên mau một chút đem người đẹp giấu vào trong nhà thôi!

Trời ơi, hôm nay đúng là tuyệt quá đi!

Vừa có đậu hủ, vừa được nam thần nấu ăn cho (bỏ qua yếu tố độ sống chín) lại sắp được hẹn hò.

Muahahaha! Tôi yêu cuộc đời, yêu quá yêu!

Thiên Yết, mau mau ăn em đi! Em muốn làm giám đốc phụ nhân lắm rồi!

“Người yêu dấu, vì bạn, tôi sẵn sàng tiếp tục vở diễn này đến cuối đời!”

21. Chương 20: Giá Thị Trường.

Bạn sẽ làm gì vào buổi trưa? Nhất là khi trưa trời nắng gắt với mong ước nuôi dưỡng tình cảm gì gì đó?

Chúng ta có thật nhiều đáp án, nhưng Kim Ngưu sẽ trả lời, công viên giải trí nước, gọi đơn giản là công viên nước.

Cho nên, sau bữa ăn được cưng chiều đến mức cả đứng dậy cũng không cần, đôi bạn trẻ nào đó liền cùng nhau đi tắm tình cảm’.

Tuy đã trưa nhưng nơi đây vẫn phá lệ đông đúc, nhiều người đến đây vui chơi và cả trốn nắng.

Thiên Yết đơn giản vận một cái quần đùi màu nâu đất kiểu đơn giản đi cùng áo thun đen tuyền ôm chặt người đầy gọn gẽ, làm người ta chú ý đến thân hình vạm vỡ bên dưới lớp vải dày, cả người là loại khí chất năng động mạnh mẽ.

Khẽ nhíu mày nhìn vào đồng hồ chống thấm đeo trên tay, đã năm phút, năm phút rồi đấy, không phải chỉ thay cái áo, đổi cái quần thôi sao? Thật lâu!

Xem ra con nhóc của anh, cũng là một cô nàng điệu đà ưa chăm chút bản thân a~~

“Thiên Yết! Em thay xong rồi!”

Kim Ngưu tinh nghịch cười nói, làm vài người xung quanh cũng chú ý tới.

Chỉ thấy một cô gái xinh xắn ưa nhìn, có răng khểnh cùng mái tóc dài trông mềm mịn được tết chéo rất năng động đáng yêu. Cô mặc một cái áo thun trắng ôm sát, lộ rõ ra cơ thể nở nang tươi đẹp. Quần đùi jean ngắn màu đen, nhìn đi nhìn lại thể nào cũng kín đáo và trẻ con hơn những cô gái hai mảnh xung quanh.

Nhưng cô đâu có biết, bản thân mặc thứ này tạo nên bao nhiêu dụ hoặc, ngây thơ diễm đạm lại vô tình lộ ra chút phong tình vạn chủng.

Khỉ thật, những người con trai xung quanh nuốt nước bọt, nếu không vì tên mặt hình sự đang phóng dao găm nhìn họ đằng kia, họ thật muốn chạy lại làm quen với cô nàng đáng yêu lại đầy ngây thơ cùng mê hoặc đó.

Thiên Yết ngược lại đảo đôi mắt lạnh nhìn lũ giống đực xung quanh. Hừ, đừng tưởng anh không biết đám nhóc choai choai này muốn gì! Đáng giận, lẽ ra anh không nên đáp ứng cô đi nơi này.

Lần đầu tiên trong ngày, Thiên Yết thật nghiêm túc nghĩ, sau này có nên xây thêm cái công viên nước trong nhà cho cô bé nhà anh không. Đừng quên lũ giống đực ngoài này còn đang tò mò cô đấy! Ấy là chưa kể, một lô lốc tên công tử mới lớn trong giới thượng lưu mơ mộng đến cục bông của anh a~~

Hừ hừ! Anh có chết cũng không thừa nhận, mình ghen... khụ, chỉ là bản thân có chút khó chịu, chắc chắn vậy!

“Đi thôi!”

Điều quan trọng là phải đưa cô ra khỏi bãi sỏi này, anh còn chưa quên đâu!

Thiên Yết đưa cô nàng nào đó dạo chơi một vòng, sau đó thì, triệt để đen mặt.

Mẹ kiếp, cái gì thế này?

Nước mắt văng tung tóe làm ướt đầm chiếc áo ‘ngây thơ’ ban đầu của Kim Ngưu, làm nó trở nên trong suốt, lộ ra phần áo trắng bên trong. Cái &@/#!!

Thứ này còn hơn cả mặc hai mảnh nữa, là len lén câu hồn người khác, hiểu không hả?

Nhìn đi! Nhìn đám con trai kia đi! Đây là vợ chưa cưới của anh đây! Lũ nhóc, mau cút đi!

Hừ hừ...

“Em muốn á!”

“Đi về!”

“Em chơi chưa xong mà! Em còn muốn chơi trò đi vô trong trái banh trong, chạy trên nước a~~!”

Hừ, để làm gì? Để tụi con trai kia nhìn càng thêm mãn nhãn hả? Cứ nghĩ cô chạy trong trái banh đó đi quanh quanh trên mặt nước, học theo cái dáng của hamster đáng yêu mềm mại, thi thoảng té ngã, cái mông vểnh lên cao, mặt đáng thương đỏ lên....

Khỉ thật! Đi về! Dứt khoát đi về!

“Thiên Yết!”

“Em ngoan ngoãn im lặng cho anh!”- Thiên Yết thô bạo vút cô gái nhỏ lên xe, đóng cửa lại.

“Thiên Yết!”

“Em còn dám nói?”

“.....”

“Em...” -Thiên Yết quay nhìn lại, thì bắt gặp cô gái mình yêu thương đang đỏ mắt, bộ dáng báo trước là sẽ khóc.

Lập tức, chàng thanh niên nào đó liền thấy lúng túng, cảm nhận sâu sắc cảm giác ‘tay chân thừa thãi, có mà chẳng biết làm gì’, tay chân luống cuống, cả miệng cũng lắp bắp.

“Anh...”

“Hu hu! Thiên Yết ăn hiếp em... anh ghét em! Hu hu.... oa oa!”

“Anh... không...”

“Anh xấu lắm! Em ghét anh, em muốn về nhà! Hu hu!”

“Em...” ghét anh? Em nói cái gì?

“Hu hu! Anh mắng em... Thiên Bình ơi!”

“Em im ngay cho anh!” Thiên Bình, quả nhiên là thằng nhóc đáng chết này.

” Ừ... hức...!”

Thấy cô gái của mình một bộ dạng muốn khóc nhưng không dám, Thiên Yết vừa thương vừa giận, thở dài, anh vẫn là thua cô nhóc này.

Lần đến ôm nàng mèo nhỏ đang mè nheo vào lòng, bá đạo cất lời.

“Nghe đây! Em là của anh, dù cho anh có làm em khóc, cũng cấm em gọi tên người đàn ông khác!”

“ ... ”

“Cấm em ăn mặc xinh đẹp như vậy trước mặt người khác, cấm em trông mê hoặc như vậy làm đàn ông xung quanh thêm thường... phụ nữ của anh, cấm người khác chú ý!”

“Ngoan! Lần này là anh sai, được chưa?”

Thiên Yết vùi đầu vào cổ cô, phá lệ bỏ qua đôi mắt ma mãnh của ai đó!

Ha ha! Thiên Yết, nên em nói anh còn ngây thơ lắm!

Ô hô hô! Em chính là không bao giờ làm việc thừa, dạo này em nhu nhu thuận thuận theo anh, không có nghĩa là không cho anh ít khó khăn đâu nha!

Bây giờ thấy chưa? Thấy giá trị thị trường của em chưa? Cao không thua gì anh đâu! Cho nên giữ em kĩ kĩ vào nghe chưa?

Hừ hừ! Em chính là không thừa nhận, ngày ngày nhìn mấy cô gái vờn quanh cửa cấm , nội tâm em ngứa muốn chết rồi!

Giờ hiểu cảm giác của em chưa? Hiểu thì mau rước em về đi! Nghe chưa?

Và như cũ, em thề phải làm anh tự tiện tiến đến, hai tay dâng lên cho em.

Kim Ngưu em, rất ít khi quyết tâm, nhưng một khi đã định, ai kiên trì hơn em?

Em đã chọn anh, và có chết, em cũng không bao giờ quay đầu.

P/s: tuy đã trễ, 00:00 rồi nhưng 10/3 vui về nha mọi người.

Mặt khác, hình như chương này hơi nhạt, phải không?

22. Chương 21: Quân Tử Báo Thù, Mười Năm Chưa Muộn

Bạn biết đấy, Việt Nam có rất nhiều cảnh đẹp!

Nào là biển xanh ở Vũng Tàu, Mũi Né, Đà Nẵng, Nha Trang...

Núi cao như núi Chứa Chan, dãy núi Hoàng Liên Sơn, dãy Bạch Mã...

Đảo thì có đảo Phú Quốc, Hoàng Sa, Trường Sa, Côn đảo,...

Thành Phố lại có Hồ Chí Minh, Hải Phòng, Cần Thơ, Đà Nẵng.

Rồi lại nói tới thủ đô xinh đẹp nơi Hà Nội, cổ kính như Huế..

Nhiều, rất nhiều!

Và vì thế!

Thiên Yết đang điên lên vì phải chọn nơi đi du lịch cùng người thương.

À không, chính xác hơn, Thiên Yết lúc này đây đang điên lên để bóc lột Nhân Mã đáng thương giúp mình lựa chọn địa điểm đi hú hí với Ngưu ngưu yêu dấu.

“Bóc lột! Có một sự bóc lột rất không công bằng!”

“Sao? Muốn cãi?”-Thiên Yết cười nhẹ mà âm lãnh.

“... tao tìm!” Mẹ kiếp, Thiên Yết, mày đợi đó cho bố! Quân tử báo thù mười năm chưa muộn!

“Không phải mày có cái resort sát biển sao? Đâu như là Đà Lạt thì phải?”

“Đà Nẵng!”

Nhìn vào ánh mắt như đang nói mày- bị- ngu- à của tên bạn, tên công tử nào đó liền nóng máu cả lên!

Mẹ nó, bố đang giúp mày đó, mày làm sao cho ra dáng người đang nhờ vả được không hả?

“Mày đi đâu đó?”

“Đi về!” Ý chính là, lợi dụng mày xong, có cơ gì tao phải ở lại.

“Mẹ nó! Thằng lợi dụng! Phấn ngay cho bố!”

Nhân Mã tức muốn ói máu nhìn tên khốn nạn mang mác bạn thân nào đó đi xa. Hừ, thù này không báo, tao thề tao không mang họ Nhân tên Mã.

Muốn lãng mạn riêng tư? Muốn mau chóng mang vợ về? Hừ, đó là do con nhỏ chưa thấy bộ mặt thật của mày thôi con! Muốn bơ quân sư tài ba như ông đây hả? Cưng chết chắc!

Quân tử báo thù, mười năm chưa muộn!!

Quà của tao đến, mau nhận đi!

Ngây thơ không biết gì về hành động của tên bạn thân, Thiên Yết hài lòng hốt trọn cô bạn gái của mình đi chơi đó đây, lòng tự nhủ, Kim Ngưu, anh sẽ làm em ngạc nhiên đến chết sau đó, ngoan ngoãn bị anh đưa đi.

Càng đến gần khu nghỉ dưỡng, người thanh niên nào đó cười càng thêm đậm.

Chú ý một chút, người bên cạnh đang mất chữ A, mồm chữ O , Thiên Yết cười càng ngày càng xán lạn.

Anh đã nghĩ đến kết quả là muốn khoái đến điên rồi:

Tưởng tượng 1:

Kim Ngưu ngạc nhiên nhìn nơi sang trọng phía trước, mắt lấp lánh như sao, nói bằng giọng run run

“Anh... đây là...”

“Đẹp chứ em yêu?”

“Vâng, rất đẹp!”

“Làm sao có thể sánh bằng vẻ đẹp cùng nét lộng lẫy đến vô thường của em! Ôi, Kim Ngưu, em là vàng nhạt nguyệt, là ánh sao sáng soi đêm tăm tối, là tình yêu mà anh muốn có trọn đời trọn kiếp!”

“Anh ơi, em...”- Kim Ngưu cảm động không nói nên lời, hai người nắm tay nhau đi vào khu nghỉ dưỡng chuẩn bị cho một kì nghỉ đầy mật ngọt!

Tưởng tượng 2:

“Oa! Đẹp quá, yêu anh chết mất!”-Kim Ngưu nhảy chồm lên, hôn vội lên làn môi Thiên Yết thật khê, đầy yêu kiều và dụ hoặc.

Thiên Yết cúi xuống, mỉm cười dịu dàng

“Em yêu, em thích là được!”

“Ôi, em yêu anh!”

“Anh cũng vậy!”

Hai người ôm nhau hôn đến mê luyến, chậm chậm xe chạy vào nơi cần đến.

Tưởng tượng 3:

Thấy Kim Ngưu ngây ngốc, Thiên Yết mỉm cười bất đắc dĩ, bé con vẫn là chưa quen với điều này a~~

Anh nhẹ nhàng bế cô nhóc của mình vào trong lúc xe ngừng bánh, đặt cô lên chiếc giường thơm tho, mùi hoa hồng ẩn hiện mê ly, đầu đó là tiếng nhạc của bản tình ca lãng mạn chỉ thuộc về tuổi trẻ và tình yêu nồng cháy.

Lúc này, cô gái còn ngây người ấy mới nhìn lại, ngốc ngốc nói:

“Anh....!”

“Đẹp chứ? Em yêu!”

“Thật tuyệt vời... em không ngờ anh... quá ngọt ngào!”

Thiên Yết lúc này mới nửa quỳ nửa ngồi, nâng bàn tay đẹp của cô lên, hôn nhẹ

“Em yêu, vì em, anh có thể tìm kiếm loại mật ngọt nhất, loại hương thơm ngào ngạt nhất đời, loại trái ăn ngọt ngon đến mê luyến, loại cảnh sắc đẹp nhất cho em”

“Anh ơi, em thật sự...”

“Nữ hoàng của tôi ơi, em đừng nói nữa, chỉ cần em vui, tôi nguyện làm kẻ khờ theo em vạn kiếp!Anh... yêu thương và tôn thờ em xiết bao!”

Kim Ngưu nén những giọt lệ mặn vị hạnh phúc, môi muốn cười mà lòng mắng anh thật ngốc, cô cũng yêu anh, anh có biết?

“Nữ thần của tôi, mặt trời duy nhất của thế giới âm u của tôi, em có tình nguyện, chấp nhận con tim của kẻ hèn này đang âm ỉ từng ngày vì yêu em?”

“Em... em đồng ý! Em yêu anh!”

Anh bế cô lên, hôn mạnh, từ giờ, họ sẽ không bao giờ tách biệt...

Trở lại với thực tại, Thiên Yết cười đắc ý, đường nào cũng sẽ có thịt ăn a!

Kim Ngưu, kì này, em khó thoát!

“Anh... anh Thiên Yết...!”- giọng cô run run, không vững

“Sao hả, em yêu!” Đúng, đúng là như thế, nên cảm động đến khóc đi!

Thiên Yết, mày là thiên tài (ơ thể chú đã quên là ai chỉ chú đến đây rồi à?)

Từ nay, coi em có cách nào thoát khỏi anh đây? Xem em làm sao bỏ rơi đoạn tình này đây!

Thiên Yết hồi hộp, cô sẽ phản ứng như thế nào a

“Ha ha! Anh ơi, Xà Phu kìa! Oa, có cả anh Nhân Mã, Thiên Trân, Thiên Bình, Xử Nữ và Sư Tử nữa!”

Cái gì????

Thiên Yết nhìn lại, quả nhiên đám người nào đó đang ở đây! Cái quái gì? Tại sao?

Lại nhìn tên khốn Nhân Mã đang cười đắc ý, Thiên Yết nghiêng răng hậm hực

Nhân Mã, mày giỏi lắm!

Nhân mã kênh mắt, cười lấu cá.

Bố mày đã nói, quân tử trả thù, mười năm chưa muộn!!!

Muahahaha

P/s: mọi người, con nhỏ ăn hại này đã trở lại. Hề lô all

cái chính là, các bạn thân mến, truyện còn một tấm màn xinh đẹp chưa được vén ra, cho nên đừng gấp, mình còn một bất ngờ cho mọi người ở cuối truyện a~~ đảm bảo kịch tính luôn hắc hắc (mà có bất ngờ không ta? Không biết)

Dù sao đi nữa, sắp 30/4-1/5 rồi, nghỉ lễ vui vẻ nhé

Love all mần mần

P/s 2: nghe đồn thi xong rồi hả? Mọi người kết quả ok hết chứ? Dù sao, hy vọng mọi người có kết quả như ý nhé

23. Chương 22: Yêu

“Á! Thăng khốn nạn, muốn hành hung bố mày hả?”- Vừa bước vào phòng, Thiên Yết liền dè Nhân Mã ra đánh tới tấp.

“Ngưng! Đau quá”

Đánh [’ ^ ’]

“Tao chỉ giúp mày thôi mà! Có vui không hả? Tao giúp bạn gái mày có thêm niềm vui mà!”

Đánh nữa[>’,’<]>

“Mày nghĩ coi! Tao là quân sư của mày, đi theo giúp mày tới tận đây! Tận tâm cỡ đó còn muốn gì nữa?”

nghĩ nghĩ đánh mãi[~ # ㄝ’ 0 ’ㄝ]~

Nhân Mã ban nãy thấy ai đó suy nghĩ lưỡng lự còn chưa kịp mừng thì ngay lập tức nhận thêm một cú trời giáng!

Khốn! Bố mày mới không phải búp bê gỗ mà không biết đau! Tao không đánh lại nên mày láo?

Đánh! Đánh lại luôn!

Hai người chăm chỉ quật nhau, bỏ qua đoạn đối thoại nào đó!

đoạn trích nhỏ

Thiên Bình: có nên can không?

Xử Nữ: Sao mà Thiên Yết lại dè Nhân Mã như vậy?

Thiên Bình: hay tụi mình là kì đà cản mũi?

Xử Nữ: hay là đang đuổi khéo?

Thiên Bình: Nhân Mã lại dè Thiên Yết ra rồi!

Xử Nữ:xem ra chúng ta thật sự bị đuổi khéo..... ouch

hai người họ hôn nhau sao? (Nhân Mã: cần, là thằng chó này đánh không lại nên cần bố!)

Thiên Bình: Tụi mình đi!

Vậy là bỏ mặc hai tên điên đang tàn sát nhau nào đó, Xử Nữ và Thiên Bình bỏ đi, đầu không ngừng vẽ nên câu chuyện cảm luyến của hai người đàn ông, ngược thân ngược tâm, ngược tào lao tùm lum:

Sau khi biết Thiên Yết cùng Kim Ngưu đi nghỉ chung. Nhân Mã đau khổ đến, dù biết rằng rất đau nhưng tự nhủ phải mạnh mẽ tiếp bước đối diện.

“Thiên Yết... sao anh lại làm thế?”

“Em đi đi! Đôi ta không hợp!”

“Em... em rất ghét anh!”

“Em nói gì”- Thiên Yết nâng mắt giận, đê Nhân Mã xuống dưới-” cho em biết, em không có quyền hận tôi! Em, phải yêu tôi!”

“Anh nghĩ anh là ai?”- Nhân Mã vùng lên, đê lại Thiên Yết xuống dưới-”Ai cho phép anh tùy tiện? A ~”

Thiên Yết chồm lên hôn Nhân Mã

“Nhân Mã lệ phi xuân, anh yêu em!”

Phấn hường bay xung quanh, hai người- đoán- mình- là- kì- đà nào đó lạng lẽ rút lui.

Thôi dẹp đi, cảnh sau của tưởng tượng đó là thứ mà các hủ nữ thâm mê mẩn! Xin tham khảo Dammie nếu bạn muốn biết ‘chi tiết hành động’

[~ = w =~]

_____ phân cách tuyến con đang đánh máy không phải hủ _____

Một ngày lại hai ngày...

Thời gian trôi qua nhanh như con thoi, cuối cùng, ngày cuối cùng của kì nghỉ lại đến.

Thiên Yết đắc ý với thành quả mình vừa làm được. Một bất ngờ thật oách khác cho Kim Ngưu. Dĩ nhiên, đó là thành quả sau khi tấn nát tên bạn khốn nạn nào đó ra.

Nhân Mã đứng gần đó, nghiêng rằng ai oán nhìn tên bạo lực gần mác bạn thân rất thân của mình. Hừ hừ, kênh mặt lên sao? Không phải chỉ là khỏe hơn một chút, mạnh hơn một chút, sức bền hơn một chút thôi hay sao?

Thôi được rồi, anh thừa nhận, anh thua được chưa? Nên mới nói, anh hận :v

Tình cảnh như vậy, khi mà hai người kẻ kênh mặt, người chiến thắng. Dưới mắt hai tên siêu cấp tưởng tượng cao bay xa xa nào đó lại có mạch não theo chiều hướng khác:

Thiên Bình: Nhân Mã thật đáng thương, anh ấy đang ai oán khóc thầm....

Xử Nữ: đột nhiên tôi thấy họ thật đáng thương! Nhân Mã mới về nước năm nay....

Thiên Bình: tội nghiệp, chắc phát hiện ra giới tính, anh ta sốc lắm! Xa xứ cả năm kia mà!

Xử Nữ: đáng thương! Lúc anh ta quyết định đối diện với tình cảm thì... thật đáng thương, anh ấy đã đi xa rồi!

Thiên Bình: Nhân Mã đừng buồn, bọn tôi luôn ủng hộ anh!!!

Xử Nữ: đúng đúng!!!

Nhân Mã đột ngột cảm thấy lạnh gáy kinh khủng. Nhìn lại, sao hai tên nhóc con này lại nhìn anh như... khụ, khoa trương một chút là trông như vừa đồng tình vừa an ủi.

Cái quái gì vậy?

“Hai đứa làm gì vậy hả? Mặt anh dính gì sao?”- chà chà xát xát... đâu có đâu ta!

Thiên Bình+ Xử Nữ: anh đừng quá thương tâm, chúng tôi ủng hộ anh. Hãy cố quên đi đoạn tình khó khăn này nhé!

Cho đến khi ba cô nàng Kim Ngưu, Xà Phu và Thiên Trân đi đến, không khí quỷ dị của ba người đàn ông làm họ thoáng rùng mình... cái gì đây?

“Anh... anh!”- Kim Ngưu nín tay áo Thiên Yết. Chuyện gì vậy?

“Kim Ngưu.. em đây rồi! Đi thôi!”- Thiên Yết tự nhiên nắm tay vợ- tương- lai của mình, dắt cô đi ra ngoài.

Những người còn lại ầm ừ nhìn nhau một hồi. Cuối cùng đi theo, ừm, coi coi tên nhóc này giở trò khỉ gì?

Bây giờ đã là đêm cuối cùng, bầu trời đêm đẹp và trong như một cốc nước xanh an lành. Thiên Yết nắm tay Kim Ngưu đi dọc bãi biển, ngắm nhìn cái bình yên cuối cùng họ được hưởng của kì nghỉ bình yên này.

“VẬY HÔM NAY, LÀ NGÀY CUỐI CÙNG!”

“Ừ....!”

“Anh dắt em ra đây để làm gì?”

“ĐÚNG ĐÚNG!”- vài người phía sau chê làm kì đà chưa tới bèn nhồm lên phá bình.

Thiên Yết cười nhẹ, xoay đầu cô gái nhỏ nhìn lên bầu trời, tòa nhà cao và sáng.

“VỤ GÌ VẬY ANH?”

“NHẮN NẠI NÀO CÔ GÁI!”

”Véo

bụp!”

Trên trời, từng cụm pháo bông đua nhau vỡ nát, tỏa ra thứ ánh sáng ảo huyền dụ hoặc. Phát rục một vùng trời huyền diệu.

Kim Ngưu ngây ngốc ngắm từng cụm sáng ngọt ngào đó, trong lòng đột nhiên thấy ấm áp, thấy an lành.

“Kim Ngưu, anh yêu em!”- Thiên Yết khẽ nói vào tai cô, thật khẽ để không ai nghe được.

Mọi người còn bận suýt soa lắm, họ nào đâu chú ý, đến cái hôn vụn dại đáng yêu duy nhất trong kì nghỉ này, cái hôn quý báu thân thương!

“ĐỪNG RỜI XA TÔI NGƯỜI YÊU DẤU, TÔI CÓ THỂ DUY TRÌ VỞ DIỄN NÀY CẢ ĐỜI VÌ BẠN. VÌ BẠN TÔI ƠI, TÔI ĐANG RUNG ĐỘNG MẠNH LIỆT! NÓ NÓI, ĐÂY CHÍNH LÀ TÌNH YÊU!”

24. Chương 23:tạm Biệt Mỹ Nam.

Sau dịp đi chơi dài hơi đó, quay lại với trường lớp và cuộc sống cũ.

Những nhân vật đáng yêu của chúng ta sắp đối diện với một dịp tốn tiền khác... sinh nhật Kim Ngưu.

Vâng, nàng trâu gian manh đó sắp tròn mười tám tuổi, sắp phải và chắc chắn sống trong tương lai bị kiểm soát hai mươi bốn trên bảy rồi!

Nhưng dân gian, ông bà ta từ xưa đã có câu: điếc không sợ súng, ebôla không sợ sida, trĩ coi thường táo bón, ung thư thách thức hóa chất... !Kim Ngưu tự nhận mình rất lạnh- lùng- gơ khi mà phè phỡn ăn chơi mặc cho tương lai trước mắt!

“Làm gì nhìn tao ghê vậy mấy đứa? Không ăn là tao hốt hết à, đừng trách!”- Vừa nói, vừa mau lẹ cướp phần pizza đã được chia sẵn của hai đứa bạn.

“Ế Ế! Đau có được!”

“Ồ!”

“Ngưu ngu.... bộ mày không sợ thiệt hả?”-Thiên Bình đánh tiếng.

“Sợ? Tại sao?”

“... sắp sinh nhật mày rồi...!”

“Ừ!”- tiếp tục ăn-“tao kêu thêm nha! Sắp sinh nhật tao rồi! Bọn mày bao nha!”

“....”

“Chị ơi, cho thêm cái pizza pho mát!”- lật lật thực đơn-“oa! Hôm nay có bonus nè tụi bây, hay tao.... ờ... tụi bây có gì thì nói đi!”

Đối diện với ánh mắt “bố mày không thích đùa” của hai đứa bạn, Kim Ngưu đành ngậm ngùi bỏ xuống tấm thực đơn bắt mắt! Hu hu, combo của tôi!

“Ngưu ngu!”-Thiên Bình đập bàn.

“Dạ.... có em!”

“Mai là sinh nhật mày, thằng cha thần kinh mặt liệt đó dự báo rất cao sẽ hốt mày về nhà nó!”

”Í í í! Thiệt hả? Chờ ơi, thích gì đâu luôn hà, nói chi cho người ta khoái vậy ba

?” [~ ^ v ^]~

“.... nó sẽ hốt mày hai mươi bốn trên bảy đó!”- Xà Phu thật sự là chào thua rồi, cái con nhỏ vô tâm vô phế này..

“Ôi chào, hai mươi bốn giờ ngọt ngào luôn... í í, ngại quá hà!”-Kim Ngưu bưng mặt, mơ mộng-”a a a! Đậu hủ, tao thấy một tương lai đầy đậu hủ và mật ong a

” ~[× 0 ×~]

“Gọi mày là Ngưu ngu là đúng mà! Rồi mày định đi chơi với tụi tao kiểu gì?”

“Lo gì lo gì? Còn messenger mà! Line nữa, instagram nữa!! Ôi, thời đại thông tin đại chúng, internet lưu hành mà nói gì không hà!”

“.... Rồi mày định đi ngắm soái ca phòng gym với tao bằng cách nào? Tao đi rồi nhắn mess qua tả mày nghe chắc?”

“....” đơ

“Hay là... haizz, từ giờ hot boy sân bóng rổ chỉ có thể cho tao lại gần ôm ôm mà thôi!”

“....” đơ nữa

“Thôi mà mày yên tâm! Tao đi chơi với mấy anh đẹp trai trong câu lạc bộ bida, sẽ không quên check-in sống ảo tag mày vô đâu!”

“.....” không, không, không !!!!

“Ủầy, mày lo gì hả Xà vũ Phu? Lo gì lo gì? Còn messenger, instagram còn Line nữa!!! Ôi thời đại thông tin đại chúng, internet lưu hành mà nói gì không hà!”- Thiên Bình nâng giọng

“À... ra vậy!”- Xà Phu gật gù, tỏ vẻ am hiểu

“.... không! Tao không muốn! Chúng mày, cứu tao!”

“Tao vừa nghe có ai đó ghiền đậu hủ hơn!”

“Tao lại nghe con nào đó kể, sắp có mật ong ăn qua ngày rồi!”

“Đậu hủ và mật ong? Ha ha, nói đi nói lại, nó cũng là thành người ăn chay trường rồi!”

Nhìn hai bộ mặt hả hê đó, Kim Ngưu khóc không ra nước mắt.

Hu hu hu! Điếc không sợ súng, nhưng có ai nói thằng điếc đó không sợ chết đâu?

Vậy đây là tự lấy đá kê chân mình mà tiểu thuyết ngôn tình máu chó dài tập trong truyền thuyết hay nhắc đến hay sao?

“Kim Ngưu, chúc mừng sinh nhật!”

“Sinh nhật vui vẻ, con yêu!”

“Kim Ngưu, sinh nhật hạnh phúc!”

Kim Ngưu hí hửng nhận xấp quà cao ngất! Thích quá đi!

Đây là tiệc sinh nhật gia đình, không có người ngoài, chỉ có ngoại lệ là hai đứa bạn thân Xà Phu kiêm em họ và Thiên Bình qua ăn tiệc thành thói thôi!

Nhưng định nghĩa “người nhà” của gia tộc họ Kim không ngừng lại ở đó! Đối với họ, gia đình nhà con rể tương-lai đã được gia đình hóa thành ‘con rể và anh chị xui’. Sự thật chứng minh, không cần qua cưới hỏi, Kim Ngưu căn bản là đã bị bố mẹ, à nhầm, cả gia đình dòng họ nội ngoại bán sống, gói sẵn thành món bánh tét thơm ngon mời tên già liệt cơ mặt kia thưởng thức và bưng về a

Ba mẹ, cô chú, ông bà, dương thím cậu mợ... mọi người nở lòng nào bán con đi sớm quá, người ta bán heo còn tìm có heo ốm tiếc giữ lại, bán trâu còn than trâu ngoan mà lưu giữ, sao cả nhà lại nở lòng nào đem con giao tin cho giặc vậy nè???

Nhìn tên mặt than nào đó im lặng đứng trước mặt, Kim Ngưu rất muốn khóc...

Ôi, đường đời còn rộng, đại dương núi cao còn nhiều, rừng rẫy đa dạng từ ngập mặn đến nguyên sinh, vì sao Kim Ngưu xinh đẹp, nổi tiếng anh minh thần võ không sai bao giờ như cô đây phải vì một cái cây mà phải bỏ cả rừng cây? Dù cho cái cây này đúng là đại thụ, gỗ son, cây Trầm Hương tên bánh bèo hay ngẫu ngẫu như cây Gai Ma Vương trong sách đỏ Việt Nam thì cũng cho xin, cô không thể vì một cây mà bỏ nguyên rừng, vì một cộng hành mà bỏ tô mì gói, vì một miếng giấy gói mà vứt cả cái bánh bao a~~

“Kim Ngưu, từ nay, em không thể xa rời anh nữa rồi!”- Thiên Yết cười, hôn lên tay Kim Ngưu, bằng chứng cho sự yêu thương cương nệm vĩnh hằng!

Mọi người cười, Thiên Yết cười, Kim Ngưu... khóc!

Tại sao? Cô phải cười chứ? Sao lại không chút vui vẻ gì hết vậy....???

Mĩ nam, mỹ nam, cứ vậy mà em lại bỏ các anh mà đi rồi hu hu hu....

”Hãy hát lên vì vở kịch sắp hạ, sẵn sàng chưa? Ta bắt đầu nhé!

Diễn thêm phần hai, người yêu dấu nhé, nếu bạn muốn như vậy!!!”

P/s: hế lô all!!! mình đã trở lại và ăn hại gấp ba...

Chương sau sẽ có một cú nhảy cóc thời gian. Nhanh thôi, Kim Ngưu sẽ hoàn toàn bị bán.

Mặt khác, mọi người nghỉ lễ thế nào? Vui chứ? Mình thì ăn ngủ đến mốc meo rồi nhưng không đã gì cả [= v =]~

25. Chương 24: Chỉ Có Người Giỏi Hơn.

Dành tặng cho LinhTrankhanh2 vì lượt vote đầu tiên và lời ủng hộ lúc mình đang có ý xóa nó!

Vậy để mình tặng bạn, tấm vé đầu tiên của vở kịch khi nó hạ màn này đi

Xuân đến rồi đi, hạ chào rồi biệt, đông qua thu tàn...

Xuân nhẹ cách xa....

Mùa lại cách mùa, năm nối tiếp năm.

Nắng vẫn chảy, đại dương vẫn xanh.

Mưa rơi rồi nắng đổ, như một dòng tuần hoàn dài vẫn vũ, bánh xe của thời gian, con lắc của sự phát triển...

Một năm hai năm rồi ba năm

Không biết nữa

Thời gian chậm chậm trôi, nhẹ nhàng ngã....

Hãy để tôi kể bạn nghe vài chuyện của vài năm sau đó, khi mà Kim Ngưu đủ lớn để nhận ra cái gọi là tình yêu giản dị đến nhường nào. Đó là lúc, cô nàng vừa đạt thiếu nữ e ấp ngày nào nay đã đi vào bước ngoặt lớn trong đời người..

Hôn nhân!

Trong phòng trang điểm cô dâu, một cô gái đang ngồi trước gương, áo dài đỏ thướt tha, bó hoa lan tươi xinh thơm ngát...

“Thật đẹp!”-Thiên Bình gật gù nhìn thành quả của mình, một cô gái á đông kiêu mẫu, không mắt xanh môi đỏ tây tàu hoa lệ. Cô có mái tóc đen, đôi mắt đen và đằng sau nụ cười ấy là niềm ước mong hạnh phúc của mọi cô dâu nên có!

“Xem! Anh mày đúng là thợ trang điểm chuyên nghiệp có khác! Cóc ghẻ hóa thiên nga rồi!”- Cát đồng son phấn lược hoa vào hộp, Thiên Bình cười điềm tĩnh.

Thời gian biến đổi con người!

Thiên Bình nay đã trở thành một nhà trang điểm đại tài, có danh có tiếng trong giới. Phải nói, sẽ chẳng ai nghĩ, Thiên Bình choai choai ngày ấy lại có thể tỉ mỉ và khéo léo như hôm nay!

“Coi như quà tao tặng mày hen? Hôn nhân hạnh phúc viên mãn!”

“Mày không free thì bố cũng huych!”-Kim Ngưu vầu môi-” Sư Tử hôm nay không đi sao?”

“Hừm, có vụ kiện khẩn... tao chả biết! Nhưng sẽ đến trễ!”

“Đó là vợ mày!”

“Tụi tao đã ly thân!”- Thiên Bình nhấn mạnh, cười nhạt-“Kim Ngưu, mày tốt nhất nên trân trọng những gì mày có! Cái gọi là tình cảm học trò kéo dài đến hôn nhân lãng mạn, thật ra chỉ cách sự ngu dốt một chút! ”

“Nghe bắt đắc dĩ quá!”

“Ồ! Bỏ qua vụ này, Xà vũ Phu đâu?”

“Phụ mọi người chào đón khách! Một nàng phù dâu bận rộn!”-Kim Ngưu cười-” Phụ dâu và phụ rể!”

“Nghe hay đấy, cuối cùng, chúng ta ai cũng có một bến đỗ cho riêng mình!”

Thiên Bình cười, nhạt nhòa!

Có ai từng nghĩ, tương lai lại như thế này đâu!

Kim Ngưu , trong lúc thành công trong hôn nhân thì Thiên Bình lại rơi vào trạng thái ly thân, bao yêu dấu tuổi xuân ngây ngốc cuối cùng đã chấm dứt. Và Xà Phu, chia tay với Xử Nữ có lẽ đã được ba năm. Hôm nay, nó đã nắm tay một chàng trai khác- phù rể Nhân Mã!

Đã qua rồi thời thanh xuân mơ mộng, ai cũng nên thực tế rồi!

“Đến lúc rồi! Sẵn sàng từ giã tháng ngày độc thân chưa cô gái?”

“Luôn luôn sẵn sàng!”-Kim Ngưu cười,vui vẻ và xán lạn.

Nó đến rồi!

Hôn lễ, hoa thơm và truyền thống!

Kim Ngưu từ nay, đã không còn là cô bé ngốc ngày xưa nữa.!

Thời gian thay đổi con người và mọi thứ! Nhưng có vài điều, không phải nói đổi là đổi được!

Ví dụ như...

Nhìn người đàn ông chứng trạc trước mắt, Kim Ngưu cảm thấy thật kì diệu!

Đây.... đây là, người đàn ông của cô...

Tình yêu xinh đẹp diệu kì của cô, nay vẫn chưa thay đổi mà nó còn lớn mạnh, mãnh liệt hơn ngày xưa gấp trăm ngàn lần.

“Kim Ngưu, anh yêu em!”

“Em cũng yêu anh!”-Kim Ngưu đáp, mỉm cười mãn nguyện!

Tình yêu của cô, tuổi trẻ của cô, mầm xanh ái tình ngày nào nay đã đến hồi gặt hái!

Cuối cùng, họ đã đợi được nhau và chấp nhận nhau! Kim Ngưu sẽ nhận ra Thiên Yết không phải hoàn toàn hoàn hảo như cô luôn nghĩ và anh, cũng đã biết rằng, cô gái này không phải chỉ đơn giản là đóa hồng tùy người hái mua...

Thời gian thay đổi con người...

Cuối cùng, Thiên Yết, sau bao năm yêu đương âm ỉ, từ sự mong muốn chiếm hữu ngay đại tuổi trẻ nông cuồng ngày nào, bây giờ, em đã chính thức nói rằng:em yêu anh, là yêu và chỉ yêu thôi!

Thời gian thay đổi con người!

Kim Ngưu nay đã lớn, trở thành một giảng viên đại học đường hoàng tử tế, đầy kiêu hãnh sánh vai bên Thiên Yết, một doanh nhân thành đạt

Cuộc sống, đôi khi chỉ cần những nút thắt nhỏ như vậy!

Sau hôn lễ, là tuần trăng mật mật ngọt!

Đà Lạt vào một ngày đầu xuân, nắng ấm và dịu dàng, hoa thơm và cỏ lạ.

Bầu trời trong xanh, gió mang theo trăm vị hoa lạ hòa quyện vào một cái tiết trời trong lành như thế, và ấm ủ trong nó à cái ấm áp đẹp tươi chạy vào lòng người...

“Em thích nơi này chứ?”

“Thích....!”

“Vậy cô bé, hãy ôn lại một chút!”-Thiên Yết cười, nụ cười chỉ dành cho người con gái mình yêu trọn đời-
“Hãy quên đi mọi sầu lo mà đi cùng anh!”

“Em luôn luôn muốn đi cùng anh!”

“Nhớ, anh luôn ở đây, cạnh em!”

“Em cũng vậy, không bao giờ muốn ngừng bên anh!”-Kim Ngưu nói, dựa vai vào Thiên Yết. Đôi khi, sau những tháng ngày yêu đương dài dòng mỗi một, con người ta chỉ muốn tìm cái gọi là bình yên nho nhỏ cho riêng mình...

Đã yêu thì sẽ có thương, có tình thì sẽ có nghĩa... sẽ có một ngày bạn nhận ra, ngoài cái gọi là yêu, chúng ta sẽ tự sinh ra một thứ gọi là thương, là nghĩa tình, là cái gắn kết hai người bên nhau muôn đời.

Cứ như vậy đi, yên ổn dựa vào vai anh và cùng anh bước tiếp.

Nhưng Kim Ngưu không thấy, cũng mãi mãi không bao giờ biết được, cái ánh mắt chiến thắng ma mãnh và tinh anh của Thiên Yết vào phút cuối, khi cô quyết định ngừng vở kịch ấy...

Hãy nói một chút về một vở diễn, như thường lệ, nó cần cả một kịch bản và ê-kíp. Và sau khi kịch tàn, người đạo diễn già hay nhà soạn kịch tài ba sẽ ngồi đó, an ổn bước qua mọi thứ, quyết định mọi con cờ trong vở kịch đại tài.

Không có người giỏi nhất, chỉ có người giỏi hơn!

26. Chương 25: Anh Yêu Em

Xin chào các bạn, tôi là Thiên Yết, con trai đích tôn của một dòng họ như một vài người khác.

Cuộc sống của một người thừa kế khá khó khăn, tôi không đùa đâu! Và dù rằng nó không tệ đến mức như trong tiểu thuyết hay phim ảnh đề cập tới nhưng nhìn chung, nó khá mệt mỏi.

Tôi học, tôi chơi đùa và tôi sống.

Bạn thân của tôi là Nhân Mã, một đứa khá ngược ngạo so với tôi.

Nhân Mã khá vô tư vô lo, và hơn thế nữa, nó khoái chạy lông bông vô định.

Tôi thì khác, tôi thích an ổn qua ngày hơn! Thế an lành hơn nhiều.

Tôi có một vị hôn thê!

Ngày trẻ, nghe những lời đó, tôi chỉ thấy vui và thỏa mãn, vì nghe đâu, nàng dâu nhỏ đó của tôi thơm tiếng ngoan hiền, học giỏi. Nói cách khác, đây là một cô gái làm người ta chỉ muốn yêu quý!

Năm tôi hai mươi ba tuổi, tôi đã có dịp gặp người- hôn- thê- chỉ- được- nghe- kể- ấy! Em lúc ấy mới mười sáu tuổi. Tôi không phủ nhận, em xinh đẹp và hiền hòa!

Nhưng người phụ nữ của tôi không được phép như vậy, không thể cứ như đóa hoa trắng không chút bụi trần nào như vậy! Thật bất đắc dĩ, xem ra tôi không thể như ý gia đình mà lấy em được!

Nhưng sau đó! Tôi đi theo em!

Như một ma lực vô hình, tôi đi theo em..

Và tôi nhận ra, nhận ra một con người khác trong em, điều đó làm tôi hứng thú và khoái trá!

Phải, phải là như vậy! Người con gái của tôi ít nhất phải như vậy, không quá ngu dốt mà có chút thông minh ma mãnh.

Hai năm!

Tôi dõi theo em đúng hai năm! Nhân Mã hay cười cợt bảo tôi quá nhàn rỗi và thừa hơi. Nó nói em không có gì thú vị hết! Tôi thật bất đắc dĩ, nó còn chưa tiếp xúc mà còn đòi hiểu em sao?

Tôi nhận thấy, em thật tuyệt! Tôi yêu em, từ đằng sau, yêu cái nét ma mãnh được giấu khéo léo sau bộ mặt hiền lành hòa ái đó của em...

Tôi yêu em, từ từ và nhỏ nhẹ!

Nhưng tôi biết, muốn em yêu tôi, không thể cứ dựa vào hôn ước...

Nên, vì cô nàng diễn viên đáng yêu của tôi, Thiên Yết đây sẽ dựng một màn kịch cho em xem mà tôi, sẽ cho em mặc sức xoay chuyển!

Thuê một cô nàng diễn viên tự do cho lần đầu em trộm quan sát tôi! Và lúc cái cảm giác bị tính kế tràn đến, tôi hiểu, diễn viên của tôi đã hát những bài đầu tiên trong vở kịch!

Em tiếp cận tôi, đây thông minh và rất em, rất 'Kim Ngưu'....

Nhưng tôi biết, cái em dành cho tôi đơn giản chỉ là thích, chưa yêu!

Không vội, tôi sẽ làm em từ từ yêu tôi!

Nhưng lần lúc em cũng làm tôi mất kiểm soát, nhất là lúc em gọi tên Thiên Bình ấy đầy thân thiện. Tôi muốn xé xác tên đó vào mọi lúc!

Tôi nhờ Nhân Mã giúp mình dẫn dụ em đến hết màn kịch, thằng ấy cười vào mặt tôi! Nhưng không sao, tôi nghĩ, chỉ cần có em là được!

Sau đó, dần dần, tôi càng yêu vẻ giả vờ đó của em, vì tôi biết sau đó sẽ cười, rộ lên rạng ngời như ánh mai!

Tôi có nên, tiếp tục màn kịch này mãi mãi?

Và tôi chọn, dán án có!

Tôi vì em, mà sau này, trước mặt con trai Thiên Bảo, vẫn không quên nói rằng, mình là người bị dẫn dụ.

Thiên Bảo có vẻ rất coi thường tôi, như thể nói sao tôi lại ngốc ngậy như vậy. Không sao, em vui là được!

Năm năm!

Sau sinh nhật của em, tôi mất năm năm để em hoàn toàn yêu tôi!

Yêu, chứ không phải là thích.

Cuối cùng, tôi đã hoàn toàn có được em và vì em, tôi sẽ duy trì vở diễn, duy trì nụ cười hoàn hảo của em-trong mắt tôi!

Em nói yêu tôi, em dựa vai vào tôi

Đừng lo, Kim Ngưu! Sau này, dù có thế nào đi nữa, chỉ cần em nhớ anh luôn bên em..

Không cần em làm gì cả, chỉ cần em yêu anh!

Và rồi anh, sẽ làm tất cả vì em...

Người yêu đầu...

Hôn em đêm tân hôn, ôm trọn người con gái làm tôi lưu luyến và nguyện yêu chiều suốt đời.

Kim Ngưu, cuối cùng ta cũng đã bên nhau! Anh không phải, lặng lẽ từ sau ngắm nhìn em rồi!

Anh yêu em!

Chúng ta sẽ mãi hạnh phúc, đúng không em?

The end.

Vân CàNa

P/s: phiên ngoại sẽ sớm có thôi các chế

27. Ngoại Truyện: Điên Vì Em

Lần đầu tiên Nhân Mã tôi gặp Xà Phu là khi đi cùng Thiên Yết. Lúc đó Xà Phu đã mười bảy tuổi, là thời điểm một năm sau khi Thiên Yết ngậy ngốc đi theo Kim Ngưu...

Em lúc đó đáng yêu và năng động, lại có một chút ma mãnh đáng ghét...

Phải, đơn giản chỉ như vậy!

Sau đó..

Không có sau đó nữa!

Vì tôi đã xuất ngoại, nói cách khác, theo dự định ban đầu, tôi sẽ đi non ba năm mới về!

Nhân Mã không giống Thiên Yết! Ai cũng biết điều đó! Tôi không bị gò bó bởi những quy tắc của gia tộc hay phải thừa kế một cái gì đó.

Tôi tự do và có thể làm mọi thứ mình muốn!

Như việc làm một bác sĩ!

Phải, là một bác sĩ, tôi đi chữa loanh quang các bệnh viện, một bác sĩ tự do. Thi thoảng, tôi đi giảng dạy một chút cho sinh viên ở vài ngôi trường đại học! Một cuộc sống an lành!

Tôi dường như đã vút, cô bé ngày nào đi xa lắm rồi, đến nỗi nó chỉ là một mảnh mờ nhạt vẫn vù.

Lần thứ hai gặp Xà Phu, là lúc tôi trở về nước để giúp đỡ tên bạn thân ôn thần nào đó dẫn dụ con gái nhà người ta!

Tôi đi bar, ngay vừa xuống sân bay, chọn một nơi vui chơi thoải mái cho mình!

Sau đó, tôi gặp em!

Tôi, dĩ nhiên làm sao nhận ra được cô bé ngây thơ ngày nào nữa! Em xinh đẹp và trưởng thành, hoàn toàn ra dáng một thiếu nữ đang xuân sắc.

Sau khi nhận ra em là cô bé ngày ấy, tôi đã không khỏi thần thờ...

Rất khác, em, nếu như ngày xưa là một con cún nhỏ thân thiện nhà hàng xóm cứ chạy đùa cùng trẻ con thì nay, em hoàn toàn là một đóa hoa e lệ xinh đẹp, làm người ta yêu quý và muốn cưng chiều.

Em như thế, làm tôi có chút không biết nói sao, cái cảm giác kì diệu đó cứ bám theo dai dẳng và dù biết em đã có bạn trai, tôi thật vẫn rất muốn rất xấu xa mong được chiếm hữu em!

Tôi điên rồi, phải không?

Cho nên mới yêu một người đã có bạn trai!

Phải, là yêu!

Tôi căm ghét cảm giác này!

Lúc trừng phạt Xử Nữ bởi hôn ước, tôi thật không dám mà cũng chẳng đủ can đảm thừa nhận, là do mình ghen tị!

Ghen, một thứ cảm giác oái ăm lạ lắm đáng kiếp!

“Mày điên rồi!”-Thiên Yết đã nói như vậy, ha ha ha, anh điên thật sao?

Ha ha, Xà Phu! Xem, em đã hại anh như thế!

Hai năm!

Dường như con số hai chính là một lời nguyên cho cả tôi và Thiên Yết, khi mà tôi cũng mất đến hai năm để nấp đằng sau mà yêu em, vụng trộm quan tâm em!

Sau đó...

Vào một đêm, thật sự trời rất đẹp, vô cùng đẹp và mát. Em tìm đến tôi, mái tóc rối và đôi mắt đỏ thần thờ.

Xà Phu

“Anh yêu tôi chứ?”

Xà Phu đã nhìn tôi và hỏi như thế, sau đó, em ôm tôi, đầy dựa dẫm.

“Bây giờ tôi cho anh một cơ hội, làm bạn trai tôi!”

Cơ hội ư?

Thật là.. khôì hài!

Nhân Mã tôi đây, thì ra cũng có lúc như vậy sao?

Nhưng mà tại sao, tôi lại muốn như vậy? Ôi, tôi điên rồi sao?

Chẳng biết!

Chỉ là tôi đã ôm em, hôn môi em và chấp nhận yêu cầu kì lạ đó của em.

Sau đó...

Sau đó chúng tôi, bên nhau, hết như hai người đã yêu nhau lâu lắm và rồi tôi hiểu, em vừa bị bỏ rơi..

Tôi nên vui vì có được em, hay điên cuồng vì em vừa đau xót?

Không biết!

Tôi chỉ biết bây giờ tôi đang có em và tôi sẽ làm tất cả, vì em!

“Anh rất ngu ngốc!”

Một ngày nào đó, em khóc và nhìn tôi đầy lạ lẫm, tôi đáp lại em bằng một nụ cười và chỉ cười mà thôi!

Tôi không ngốc, cũng chẳng ngu dại ngây thơ! Tôi chỉ điên, điên vì yêu và say mê em. Em như một bức tranh cổ chờ tôi trưng giữ, giọt sương mai tôi muốn lưu lại cho hết ngày tàn, là đóa hoa thơm tôi hằng mong trong tiềm thức, là bài ca là câu hát là niềm vui.

Là tất cả, tất cả tôi yêu...

Ba năm..

Chúng tôi bên nhau ba năm, vui có buồn có mà một mỗi cũng có. Chỉ là dù sao đi nữa, chúng tôi vẫn biết bên cạnh mình còn có một ai đó để mà yêu thương.

Như cảm tình của những con người đã quá lứa, chúng tôi yêu nhau từ từ và nhỏ nhẹ, ấm áp mà nồng nàn hết như lúc bạn nhâm nhi một tách cà phê nóng vậy!

Chậm, chậm thôi nhưng ấm và thư thái, thoải mái và nhẹ nhàng.

Cuối cùng, tôi yêu em và em cũng yêu tôi!

Ngày Kim Ngưu kết hôn, em đứng phía sau cũng nắm tay tôi mà cười rạng rỡ. Tôi hiểu em đang nghĩ đến điều gì, có lẽ, chúng tôi hiểu nhau đủ nhiều rồi!

Một cô gái dù có ra sao đi nữa, vẫn như lẽ thường là êm mềm và yếu đuối! Con gái không mạnh mẽ đâu, họ chỉ như thế khi không có ai dựa vào.

Nên hãy để tôi, thức tỉnh phần mềm nhẹ đáng yêu đó của em, bằng cách bên em trọn đời đi!

Vì tôi tin em hiểu!

Nhân Mã tôi không phải là kẻ đào hoa lông bông vô định, tôi cũng chỉ là một chàng trai như bao người khác, sống và đi tìm chân lý của cuộc đời! Đừng phán xét tôi chỉ bằng lời nói và câu chữ, người hiểu tôi duy chỉ có em thôi!

Ôm nhau, nồng nàn và ấm..

Tôi yêu em!

Yêu đến điên rồi!

P/s: chương sau Thiên Bình lên sàn rồi! Nói chứ, phiên ngoại có ai quan tâm nữa hơ?Đừng bỏ rơi Na, Na sẽ bực tổn thương [- TT o TT]~

28. Ngoại Truyện: Quay Về Bên Anh!

Quay về bên anh!

Xin em hãy quay về bên anh!!!

Tôi cất mớ dụng cụ vào ba lô. Sau hôn lễ của cô bạn thân. Tôi không ở lại quá lâu mà về vội!

Nhà tôi vốn không to lắm, là một căn hộ trong khu chung cư tập thể.

Ngã mình lên ghế sofa to ở phòng khách, bật tivi lên, kênh pháp luật!

Tôi bắt giắc lại nhớ...

Người con gái của tôi từ bé đã mê cuồng công lý, nói một cách khác, cô bé nhỏ mà tôi hay quen tay ôm ấp không phải chỉ là nhỏ!

Cô bé của tôi có lý trí, nhân lực, cố gắng và niềm tin!

Nhưng nói làm sao đây? Tôi còn có quyền quan tâm em sao?

“Tình yêu tuổi học trò rồi đến hôn nhân lãng mạn, thật ra chỉ cách sự ngu dốt một chút!”

Phải, chính em đã nói như thế, vào ngày chúng tôi buông nhau ra. Tôi nhớ em đã nói, em ân hận, vì đã chấp nhận kết hôn với tôi!

Tôi biết, mình có lỗi!

Tôi muốn xin lỗi em, nhưng dường như đã muộn...

Em đi rồi, đi vào một ngày đầy nắng tươi đẹp! Em nói, chúng tôi không cần bên nhau thêm một lần nào nữa!

Nhớ ngày ấy...

Vào một ngày tháng giêng tươi mát, từng cụm sương mai của buổi sáng đầu tiên trong năm, những câu cãi cọ lại không phải là lần đầu trong năm.

Tôi và em rất hay gây gổ, có lẽ vì tôi cố chấp còn em lại quá cứng nhắc và nghiêm cần, cho nên, bển đổ cho mọi lần cãi vã chỉ còn có sự mệt mỏi và chán nản.

Và chúng tôi cãi nhau, vì những lý do nhầm chán nhầm nhảm... nghĩ lại ngày ấy, tại sao tôi không nhún nhường một chút? Tại sao lại ngu ngốc và háo thắng như thế?

Tại sao và vì sao?

Sư Tử, anh có lỗi với em!

Nếu được, xin cho anh chuộc lỗi với em, được không? Anh biết mình đã vô tâm lạnh nhạt, anh biết mình đã bỏ em bơ vơ vào những ngày đầu nào đó, anh biết anh đã quăng em vào sự cô đơn ngay từ lúc cuộc hôn nhân này mới bắt đầu, anh biết, anh biết tất cả.

Hôm nay, sau hôn lễ, trời đột ngột đổ mưa! Người ta có nói, nếu đang diễn ra hôn lễ mà có mưa, thì rất không may mắn..

Nhưng hôn lễ của tôi có mưa đâu? Và cũng có cái cốc nào rơi bể đâu?

Tôi nhầm chán bật tivi, chi tiết về vụ kiện em đảm nhiệm chắc sắp được công bố.

Tôi, chỉ muốn xem em một chút!

Em vẫn ở đó, khỏe mạnh và hạnh phúc... có lẽ, em sẽ ổn khi không có tôi!

Buổi tối, mau chóng đã đến!

Không còn ai ở nơi bếp nhỏ nấu ăn cho tôi, không còn những đĩa cơm tô canh nóng ấm chờ tôi khen ngợi, không còn đôi mắt đẹp và nụ cười xinh mong thấy hình bóng tôi!

Tôi ân hận!

Ha ha ha! Sư Tử, không có em, cuộc đời tôi nhạt toẹt và nhàm chán như thế đó!

Tôi đói, và như thường lệ, tôi cho mình một cốc mì nở toe toét!

Em thường hay chê trách tôi để mì nở quá lâu và tôi luôn cáu vì điều đó.

Nhưng ngày hôm nay, tôi lại khao khát được em quở trách biết bao!

Ăn vội, tắm vội rồi cả ngủ vội!

Ngủ đi! Để trong một thoáng chốc có thể quên đi được em hoặc ít nhất, nếu em còn ở đó nơi cơn mơ, hãy xin là một cơn mơ đẹp khi chúng tôi còn bên nhau!

Sư Tử... xin lỗi em!

Điện thoại của tôi bất giác rung lên vào lúc trời gần sáng, cái giờ mà phần đông con người đã ngủ say tít mù. Tôi ấn nút nghe, tay run và mồ hôi tôi vã ra như tắm!

Vì, người gọi đến là em!

“Anh đây...”

Như một hồi đạn đạo ngắn, nhẹ bay lên bầu trời, tôi từ cảm giác giật mình và sợ hãi chuyển sang vui mừng hạnh phúc. Phải, em đã gọi cho tôi, đã đáp lại một trong hàng trăm cuộc gọi vô vọng từ tôi.

Đây có thể, là cho tôi một cơ hội không?

Em đang khóc!

Rất lâu rồi, rất lâu rồi từ khi tôi thấy em khóc! Cô gái của tôi kiên cường và mạnh mẽ. Điều gì đã làm em, một nữ chiến binh cao ngạo và lạnh lùng phải khóc chứ?

“Anh ở đây!”

“...”

“Em đang ở đâu?”

“....”

“Đừng khóc được không? Em đang ở đâu? Anh sẽ đến!”

“... em sợ lắm!”

Em khóc, bắt lực và mệt mỏi! Tôi biết, em áp lực và muốn buông xuôi! Tôi biết công việc của em mệt mỏi đến nhường nào, tôi biết em đôi lúc, chỉ muốn bỏ tất cả mà đi!

Sư Tử, anh hiểu mà!

Phóng xe vội đến nhà em, tôi nhìn thấy người con gái của mình đang đỏ hoe cả đôi mắt, cái mũi và gò má.

Thấy em nhìn tôi dựa dẫm và bắt lực. Thấy em sợ và tin tôi!

“Họ muốn đánh em! Họ nói....”

“Đừng quan tâm! Anh ở đây! Ngoan, không ai có thể hại em!”

Tôi đưa em vào phòng và vỗ về em vào giấc ngủ. Vụ kiện của em ban sáng đã thua và có lẽ thân chủ của em là một người nóng tính.

Ôm cô bé của mình vào lòng, dù gì, em vẫn là một cô gái mà thôi!

Sư Tử, đừng lo, anh ở đây cùng em!

Ngày mai, khi em thức giấc, có lẽ quan hệ của chúng ta sẽ đổi khác!

Anh sẽ được bên em như ngày xưa, đúng chứ?

Dù rất khó nói, dù rất mong lung, dù nó mịt mù vô định.

Nhưng tôi tin, chỉ cần tôi tiếp tục cố gắng, em sẽ lại trở về bên tôi! Và chúng tôi sẽ hạnh phúc như cả hai nên có!

Sư Tử!

Quay về bên anh!

Xin hãy quay về bên anh!

29. Ngoại Truyện: Em Tin Anh.

Váy trắng, trời xanh và hoa đỏ.

Cốc trong, rượu sánh và nhạc vang.

Anh ơi, đây là hôn lễ của chúng ta!

Em rạng rỡ và cười tươi rói, tin tưởng mình là cô gái hạnh phúc nhất trần đời!

Bước ra khỏi phòng trang điểm, em tin mọi người sẽ ngẩn ngơ! Không dám nói rằng em quá đẹp hay xinh tươi, nhưng tài hóa trang của anh là cái làm em nên sắc.

Nhạc lên, đèn sáng, pháo rền!

Em để anh đeo vào ngón áp út mình chiếc nhẫn vàng xinh đẹp!

Vàng thật không sợ lửa!

Chúng ta sẽ mãi như vàng vậy, bất chấp lửa cháy và nan truân, sẽ luôn bên nhau đến cuối đời.

Đúng không anh!

Em cùng anh, sống ở một căn hộ nhỏ ở khu chung cư cao cấp. Nơi này sẽ là mái ấm của chúng ta. Anh là một thợ hóa trang chuyên nghiệp, em là một luật sư bình thường. Chúng ta, rồi sẽ một cuộc hôn nhân như bao người khác, sẽ yêu sẽ gắn bó và cùng có cho nhau những thiên thần bé nhỏ đáng yêu!

Đúng, em tin như thế, hoặc ít nhất, đã từng tin!

Từng! Phải, chỉ là đã từng!

Vì anh đã làm em, từ hy vọng thành thất vọng!

Anh vô tâm và hờ hững. Anh chỉ quan tâm đến công việc và công việc!

Anh, em thấy mệt mỏi!

Mệt mỏi khi phải đợi cơm anh mà chỉ nhận được câu anh đang bận, mệt mỏi vì phải cố gắng đi nhanh về sớm chỉ mong gặp anh, mong hai ta có nhau, nhưng anh, hình như thích yên tĩnh hơn!

Mệt mỏi!

Em mệt mỏi khi phải đợi anh, trong anh, ngóng anh rồi cái nhận lại thì thật hờ hững đáng buồn...

Anh, em mệt lắm!

Mệt mỏi khi chỉ mình em là người chủ động. Anh có biết không em cũng có lòng tự trọng và cái tôi cần bản?

Những việc làm như thể van xin tình yêu này làm em muốn buông xuôi!

“Anh bạn!”

“Để anh yên đi!”

“Em không thể giữ yên lặng được à?”

“Em phiền quá!”

Vậy, anh ơi, nếu đã thế, chúng ta... kết thúc đi!

Ngày đó, em buông tay anh, đóng dấu chấm cho câu chuyện của chúng mình!

Tình yêu tuổi học trò rồi đến hôn nhân lãng mạn, thật ra chỉ cách sự nhu nhược một chút!

Phải, anh ơi, em thấy mình thật ngu ngốc!

Ngu ngốc khi tin anh, yêu anh và vô vọng vào anh đến thế... bởi lẽ trên đời này, có ai đáng để em- một con sư tử kiêu ngạo tự tôn, phải khóc nhiều như thế chứ?

Cho nên, kết thúc đi anh! Em đây, đau đủ rồi!

Sau đó...

Em đi!

Cuộc sống không có anh, thật sự rất khó! Em nhớ bờ vai đó, nhớ nụ cười đó, nức cười hơn em lại nhớ bóng lưng hờ hững đó của anh!

Anh gọi cho em, nhiều hơn chục lần...

Em không đáp, hay đúng hơn, em chẳng dám đáp lại!

Em biết mình còn yêu anh! Em biết chỉ cần một chút chú ý, bản thân em sẽ buông thả rồi trầm luân!

Em sợ!

Hy vọng rồi thất vọng. Em chẳng dám hy vọng thêm nữa...

Hết rồi!

Em xem báo, em đọc tin tức, em biết anh thành công... tốt quá, anh ơi, ước mơ của anh đã thành hiện thực rồi này.

Còn em, nên tiếp tục cố gắng cho tương lai của mình thì hơn, như anh đang làm vậy đó!

Làm việc, làm việc và chỉ làm việc!

Cuộc sống không anh như một màu xám tro vụn vặt: an lành nhưng mệt mỏi, đơn giản nhưng thiếu hụt.

Nhiều lần em rất mệt mỏi, muốn buông xuôi, muốn dựa vào anh nhưng... em không muốn, đau thêm lần nào nữa!

Nhưng một lần đó...

Em bị ngã, em rơi trong hoang mang. Em không chịu được nữa. Những tiếng hăm dọa của thân chủ cùng sự cô đơn bất lực về đêm là cái ám ảnh em, có lẽ, suốt cả đời!

Em gọi cho anh!

“Anh đây!”

“Anh đang ở đây!”

Cái cảm giác ấy, dù chỉ một chút, đã khơi dậy hoàn toàn sự bất lực, mong nhớ và sợ hãi trong em...

Anh ơi, em cần anh!

Anh đến nhà em vào lúc màn đêm đã tàn. Áo khoác anh nhiễm đặc một tầng sương lạnh nhưng cái ôm của anh lại ấm áp quá thể.

Cho em, an lành nép vào anh như thế, một chút thôi, cho em dựa vào anh!

Thiên Bình, Thiên Bình của em!

An ổn ngủ đi cô bé, vì ngày đã tàn và người em yêu đang ở đây! Dù trời cao đất rộng hay sông dài, tin rằng anh ta sẽ không bao giờ buông em ra!

Giấc ngủ an ổn nhất, từ khi không có anh!

Anh ơi, em có nên, lại hy vọng?

Vì em cần anh, cần cái hôn của anh, cần bờ vai ấm áp để nương tựa, cần tình yêu ấm áp của anh!

Cần anh, một ngày cho đến tận thế!

Nhìn anh, đang ôm em, bảo bọc và che chắn.

Ấm áp và cẩn trọng, như thể em là sương là gió, là cái hữu hình nhưng cũng dễ dàng mất đi!

Hay là, cứ như vậy đi!

Tin anh... thêm một lần nữa!

Chỉ một lần thôi mà, dù nhỏ nhất. Em sẽ, hy vọng thêm một chút, một chút..

Để ngày mai, em sẽ được ôm trong vòng tay ấm và nấu những món ăn chỉ dành cho người em yêu!

Anh, em tin anh!

Thêm một lần nữa!

Anh, em hy vọng!

Thêm một chút trong đời!

Anh và em!

Hay là cứ như thế đi! Tin anh, thêm một chút nữa. Cho anh và cả em, thêm một lần hy vọng nữa!

Vì em tin, trên đời này, làm em hạnh phúc, chỉ có anh!

Em tin anh!

30. Ngoại Truyện: Gọi Chú Là Anh!

Nếu nói người làm cho Xử Nữ ân hận nhất, đó chính là Xà Phu!

Đúng vậy!

Mùa hè năm đó, anh còn nhớ rất rõ, Xà Phu của anh, đã khóc rất rất nhiều!

Xà Phu, xin lỗi em!

Nhưng ái tình là một thứ kì lạ, sẽ đến một ngày đang êm đềm nóng ấm bạn sẽ chợt thấy thật nhạt nhòa im ắng, cảm thấy nhạt nhẽo và không còn yêu nữa, cảm thấy muốn bỏ đi mọi thứ...

Xin lỗi em!

Anh biết mình đã làm em khóc, anh biết mình đã nói những lời cay nghiệt đáng buồn nhưng anh có thể nhân tâm tiếp tục cho em hy vọng vào một tình yêu đã tắt như thế này sao?

Anh không nữa!

Em biết không? Tình yêu à một món quà của thượng đế dành cho con người để làm cho con người hạnh phúc, nhưng đôi khi, nó cũng là nỗi đau trí mạng khi yêu nhau bên nhau và quên nhau!

Phải, anh đã quên, hay chính xác hơn, tình yêu trong anh đã chết. Như việc em ăn một cốc kem ngon, sau khi ăn xong, cái còn trong em là sự thưởng ngoạn và tâm đắc. Ngoài ra, không còn gì nữa!

Sau khi chia tay, anh đã đi!

Anh biết, mình còn nhớ em nhiều lắm. Nhưng anh cũng biết mình không còn yêu em nhiều nữa. Hay đúng hơn, giữa chúng ta, căn bản không có cái gọi là tình yêu!

Chỉ là sự yêu thích của tuổi học trò, chỉ là sự chiếm hữu của trẻ con nhóc tì, chỉ là sự mê muội thoáng qua!

Tất cả, chỉ là như thế!

Hết rồi Xà Phu à! Cảm tình của chúng ta và sự ngọt ngào tuổi học trò đó...

Tất cả, đã kết thúc!

Mùa hè năm đó, không như mọi người, Xử Nữ không học đại học. Anh đi rong ruổi khắp nơi, hay chính xác hơn, anh học, học từ đời!

Xử Nữ thích nấu ăn, nghe con gái quá ha? Nhưng anh quả thật yêu quý nó!

Món ăn miền bắc miền nam rồi miền trung chốn tây... những món ăn làm nên xúc cảm...

Xử Nữ học nghề, của một đầu bếp già. Ông ta vào thời điểm thu nhận anh cũng đã non chừng bảy mươi tuổi nhưng khả năng nấu ăn là tuyệt đối vô biên!

Và...

Ông ta có một người cháu gái!

Bảo Bình!

Vào thời điểm Xử Nữ đến, Bảo Bình mới sáu tuổi, là cô nhóc chạy nhảy quanh ông vùi vẹo. Rất yêu trẻ con, Xử Nữ vô cùng cưng chiều cô nhóc ấy, ngay lập tức hóa thân thành ông bố trẻ mà ‘nhấn tâm’ đem keo dán con gái nhỏ nhà người khác bên mình cả ngày dài!

Vâng! Thật là vô lương tâm O__O

Mười hai năm sau!

“Chú! Bảo Bình muốn kẹo kẹo!”- Bảo Bình nhảy chồm lại phía người đàn ông đang cặm cụi làm việc.

”Bình! Thứ nhất: cháu đã lớn rồi, đến tuổi thiếu nữ, nên ăn uống hợp lý cho vừa đẹp người lại tốt cho sức khỏe

Thứ hai: kẹo kẹo? Món này vốn dĩ không tồn tại và chú thật không ủng hộ việc cháu cứ hơi chút là Bình nhi rồi cái gì mà Bình Bình, à ,nga các kiểu! Cháu...”

“Chú~~ cháu đói rồi!”- chú Xử Nữ mà cảm rằm họa may có tối mai mới xong mắt!

“Ồ! Đợi chú một chút!”- Xử Nữ làm vội các bước cuối cùng, trưng bày lên khay một- món- ăn- sáng- hoàn- hảo.

Nhìn Bảo Bình ăn ngon tởm vẻ thỏa mãn, Xử Nữ cười hài lòng. Ừm, trông ổn lắm!

Bảo Bình năm nay mười tám tuổi, trông có chút béo nhưng nhờ Xử Nữ từ nhỏ đã dưỡng kĩ như bưng, cô tuy có da thịt nhưng đảm bảo trông da dẻ mịn màng, mắt sáng môi đỏ tóc mượt.

Cái đó người ta gọi là nuôi dưỡng từ bên trong.

“Chú Xử Nữ, trưa nay Bảo Bình muốn ăn gà chiên coca!”

“Được!”-trong lòng tự nhủ phải thêm ít rau cá cho có chất.

“Tối con muốn uống cái gì đó ngọt ngọt!”

“Được!”-uhmm.... nha đam đường phèn, không tệ! Hay là sữa chua hoa quả đây? Cũng ngọt bổ!

“Chú là tốt nhất!”

“Ngoan! Cho nên sau này không được bỏ chú nghe không?”

“Vâng ạ!”- Bảo Bình ngây thơ vâng dạ. Thật ra con bé có chút ngây thơ dễ dụ. Tại vì điểm ấy ba mẹ con bé luôn lo con gái nhỏ bị dụ mất mà không chú ý rằng, cái người ‘chú ngụ học trò’ của ông Bảo Bình mang tiếng đang tay nuôi dạy cho con bé lanh lợi hơn, lại có một âm mưu sâu xa khác!

Nhìn con bé con đang cười, Xử Nữ cảm thấy thì ra cảm giác nuôi vợ từ nhỏ cũng không tệ!

Bảo Bình... ha ha ha

Cô nhóc, em tốt nhất nên mau mau lớn lên đi! (không liên quan nhưng có ai thấy câu này ‘quen quen’ không? :v)

Xử Nữ tính toán một chút, thu dọn lại bếp núc. Anh đang nghĩ một thực đơn trong đầu cho cô bé nhỏ của mình thì điện thoại reo, một âm rung dài cắt ngang suy nghĩ của anh!

Là Xử Nhi!

“Anh nghe!”

“Anh hai!”

“Ừ!... có gì không? Không có là anh cúp đấy!”

“Anh hai, mẹ... sắp tới!”

“Tại sao?”- Xử Nữ ngẩn người.

“Còn hỏi? Không phải tại anh sao? Anh xem anh đã ba mươi rồi! Chị Thiên Trà đã muốn sinh thêm đứa thứ hai, anh Song Ngư thì có con học cấp một luôn rồi! Còn anh...”

“Anh mới ba mươi, không vội!”- với lại đợi Bảo Bình thêm vài năm nữa, anh nhất định sẽ ăn sạch hưởng đủ cái gọi là phúc lợi đó

“Nhưng... mẹ kì này có vẻ rất...”

“Cứ để cho anh!”

“Anh hai, cẩn thận một chút!”

“Đồng ý!”

Tắt điện thoại, Xử Nữ mỉm cười. Mẹ là muốn gặp con dâu sớm một chút phải không? Nôn nóng?

“Alô, Bảo Bình hả, hôm nay nhà ta có khách... ừm, cháu có thể về sớm được không? Ừ, vắng tạm một ngày đi! Về nhé, có việc đấy!”

Trước khi gặp mẹ chồng, anh cũng nên giúp con dâu chăm chút chút chứ nhỉ?

31. Ngoại Truyện: Thiên Bảo.

Thiên Bảo! Nội cái tên cũng đã nói lên tất cả: bảo vật trời ban!

Thiên Bảo chính xác là bầu vật, đứa con duy nhất của Kim Ngưu và Thiên Yết!

Tình hình là sau khi kết hôn, người đàn ông nào đó ý thức thực mạnh mẽ mình là cháu đích tôn, phải sinh một chất đích tôn cho các cụ các mợ.

Hoạt động với tuần suất liên tục và đều đặn, sau hai năm hôn nhân Kim Ngưu đã sinh ra Thiên Bảo.

Quảng trách nhiệm lên con trai, Thiên Yết- người cha vô lương tâm của năm- bỏ lơ mong ước có em của ai đó, đi lên bệnh viện buộc garo và bắt đầu hưởng cuộc sống chìm trong phúc lợi!

Thiên Bảo thật đáng thương!O__O

Sau đó, Thiên Bảo y như ba mình hồi bé, lãnh thụ một nền giáo dục rất khắt khe dành cho người kế tục!

Thiên Bảo từ nhỏ vốn đã ghi thù cha mình việc không cho kiến nghị thêm em, lại ‘vô tình’ nhiều lần nghe ba mẹ nói chuyện, xâu chuỗi lại. Với đầu óc thông minh đại tài của mình, cậu chỉ mất ba năm là hiểu hết chuyện (ờ, nhanh ghê :v)

Bạn thân của Thiên Bảo là hai anh em Nhân Phúc và Nhân Tinh. Sinh đôi, Phúc Tinh ngụ ý các con là vì sao phước lành của ba mẹ, thật đẹp!

Ngoài ra còn có bạn Thiên Tiên, từ nhỏ đã xinh đẹp, được hai anh em Nhân Phúc Nhân Tinh giành đòi vé làm rể !

Thiên Bảo thêm vào, cậu mới không trẻ con như thế! Mới con nít con nôi, bày đặt yêu với chả đương! Như cậu, cũng chỉ chú ý các chị thư ký của cha thôi! Các chị ấy thật đẹp a, chân dài miên man, ai như mẹ, có một khúc!

Thiên Bảo năm mười hai tuổi, lần đầu thay mặt bạn bè đánh nhau với đầu gấu, cảm thấy mình thật anh hùng!

Thiên Bảo năm mười ba tuổi, phát hiện cha mẹ buổi tối hay la hét nhau, sâu sắc cảm nhận mình là đứa bé bất hạnh có gia đình mà phụ huynh bất hòa, vì gượng ép phải bên nhau!

Thiên Bảo năm mười sáu tuổi, nhận ra mọi ‘hoạt động về đêm’ đó, chân chính cảm thấy ba tuy có hơi ngu ngốc bị mẹ hồi trẻ dụ dỗ nhưng coi thế mà cũng rất mạnh-lâu-khỏe!

Thiên Bảo năm mười tám tuổi, phát hiện ba mình thì ra không ngu ngốc, thì ra ba mới là người lừa mẹ. Xâu chuỗi các sự kiện từ năm sáu tuổi đến năm mười sáu tuổi, cậu chân chính hưởng thụ cảm giác oai vệ hệt như thám tử phá được vụ án hóc búa!

Thiên Bảo năm hai mươi tuổi, phát hiện ba quá cưng chiều mẹ (ủa, giờ mới biết hả =]]~) cảm thấy ba lại ngu ngốc nữa rồi, cậu mới không bị một cô gái làm cho mê muội mà cưng chiều như thế! Đừng quên từ nhỏ đến lớn cậu cực nhanh nhạy phán đoán ra bao nhiêu vấn đề nha! Cậu mới không ngu vậy!

Thiên Yết ở một số nào đó tuổi, cảm thán mình thông minh vợ gian xảo, sao lại có đứa con... ‘ngây thơ’ đến vậy?

Một ngày nọ, Thiên Bảo thay ba đến công ty dự họp. Cậu bây giờ đang trong quá trình học tập, sẽ mau chóng thành người thừa kế sáng giá cho coi!

Đột nhiên

“Xin lỗi!”

“Ồ, không có gì!”

Thiên Bảo nhìn cô gái trước mặt, hồng nhuận đáng yêu, nhìn thật thích.

Đoảng... ! Tiếng sét ái tình chạy qua !

Nhìn lại, người đi mất, cảnh có xanh cũng là màu ảm đạm! Cậu rũ rượi, đi vào công ty.

Một góc khác, một cô gái bấm điện thoại

“Ê! Con mồi đã bị tiếng sét ái tình! Cứ thế mà làm tiếp nhé!”

Cự Giải mỉm cười, Thiên Bảo, đời cưng xác định rồi!

Một ngày sau vài ngày, Thiên Bảo gặp lại cô gái ngày nào, máu nóng nổi lên, quyết tâm của người đẹp!

Thiên Bảo năm hai mươi tám tuổi, kết hôn cùng Cự Giải, cảm thấy mình khôn hơn cha mình gấp trăm lần vì có được vợ hiền mà không bị bầy như cha =]]~

Thiên Bảo năm hơn ba mươi tuổi, phát hiện sự thật, cảm thấy đau thương tột cùng!

Thiên Nam năm năm tuổi, phát hiện ba anh hùng của mình đang buồn, liền gọi mẹ xinh đẹp!

Thiên Nam năm nào đó, biết được sự thật của hai đời đi trước, đầu chảy vài vạch đen!

Thiên Nam năm hai mươi tuổi, gặp Ma Kết lần đầu tiên.

Lần này... ai sẽ bầy ai?

32. Lời Kết!

Xin chào mọi người, mình là Vân CàNa!

Cũng không biết nói thế nào nữa, ngắn gọn là, mình muốn cảm ơn!

Lúc đăng truyện, thật ra mục tiêu của mình vô cùng đơn giản: có người coi là được!

Vì bộ đầu tiên mình up tan nát quá, đến nỗi phải xóa lun T_T

Mình rất vui khi có nhiều người đọc truyện của mình, khi lượt xem đạt 1k, nói thiệt, sướng gần chết! Mình đi khoe hoài luôn, đến nỗi giờ cả dãy trọ ai quen mình cũng biết mình đăng truyện :v

Thời gian vừa qua, thật sự cảm ơn mọi người đã ủng hộ mình. Mình biết tác phẩm của mình chưa thể gọi là quá hay nhưng lời ủng hộ của mọi người làm mình tự luyến deso~~ :v

Bây giờ, truyện đã hoàn, mình muốn cảm ơn mọi người thời gian vừa qua đã ủng hộ mình.

Thời gian tiếp, mình dự định sẽ đăng một Ngưu- Yết khác, chắc tầm tháng bảy vì mình còn thi và bận up một (vài) truyện vốn dĩ đã full khác! Hy vọng mọi người ủng hộ nhé!*^^*

Về bộ mới này, mình đang xây dựng ý tưởng cho hoàn thiện hơn, nhưng nếu bạn là người yêu kiểu truyện thống Thiên Yết âm lãnh cool cool, Kim Ngưu hiền hòa dễ mến thì... chúng ta không cùng một thế giới!

._. Không đùa đâu, mình là người khoái cái gì... khác người mà!

Dù sao đi nữa, đây là một lời cảm ơn dành cho các bạn, các đọc giả thân mến đã ủng hộ và cho mình động lực viết tiếp!

Cảm ơn! Thật sự cảm ơn mọi người!

Hôn các bạn, luôn luôn hạnh phúc nhé, hoặc thực tiễn nhất, kết quả thi vừa rồi tốt đẹp!

Mình cuối tháng này thi rồi, phải... up truyện khác cầu hên đây!

Love you all!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nguu-yet-yeu-em-di-anh>